

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์ งานวิจัย

วทป 123755

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุมัติวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

ผู้วิจัย : นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัช จันทร์ชุม)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิธิ เต็มองค์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ว่าที่ร้อยตรี อรรณู ชูกระเดื่อง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุวาริ)

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

ผู้วิจัย : นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी

ปีการศึกษา : 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ (E1/E2) ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ 3) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 โรงเรียนสารคามพิทยาคม จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แบบฝึกทักษะการอ่านจำนวน 6 ชุดแบบทดสอบวัดการอ่านจำนวน 40 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนจำนวน 20 ข้อสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.65/75.88 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 2) นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เท่ากับ 0.5800 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 58 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Development of English Reading Comprehension Skill
by Using the STAD Cooperation Learning Technique along with the
Skill Exercises of Mathayom Suksa 2 (Grade 8) Students

Author : Miss. Patamavan Trakanthai

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr. Surakan Changhan
Assistant Professor Dr. Tipaporn Sujaree

Year : 2017

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) develop learning activities for English reading comprehension by using the STAD cooperative learning technique along with the skill exercises of Mathayom Sueksa 2 (Grade 8) students to meet the efficiency criterion (E1/E2) of 75/75, 2) compare the students' English reading comprehension achievement before and after learning by using the STAD cooperative learning technique along with the skill exercises, 3) study effectiveness Index (E.I.) of English reading comprehension by using the STAD cooperative learning technique along with the skill exercises and 4) study the students' satisfaction of learning activities for English reading comprehension by using the STAD cooperative learning technique along with the skill exercises. The sample consisted of 50 Mathayom Sueksa 2 students of Sarakarpittayakom School, obtained through the cluster random sampling technique. The research instruments were, 6 English reading skill exercises, an achievement test containing 40 items and a satisfaction questionnaire containing 20 items. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation. Dependent samples t-test was the statistic for testing hypothesis.

The research results were as follows: 1) Learning activities for English reading comprehension by using the STAD cooperative learning technique along with the skill exercises for Mathayom Sueksa 2 students had the efficiency of 81.65/75.88 which consistent with the determined criterion of 75/75; 2) the students' English reading comprehension skill after learning

by using the STAD cooperative learning technique along with the skill exercises of Mathayom Sueksa 2 students was higher than before learning at the .01 level of significance; 3) the effectiveness index (E.I.) of learning activities for English reading comprehension by using the STAD cooperative learning technique along with the skill exercises for Mathayom Sueksa 2 students was 0.5800, showing that the students progressed in their learning at 58 percent; and 4) the students' satisfaction of learning activities by using the STAD cooperative learning technique along with the skill exercises was at a high level.

Keywords : English reading comprehension skill, cooperative learning, the STAD technique

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรกานต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพาพร สุจारी อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วาที่ร้อยตรี อรัญ ชูยกระเดื่อง ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเสนอแนะตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่และให้กำลังใจ ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมาน เอกพิมพ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูษิต บุญทองเถิง นางทัศนีย์ ประสงค์สุข นางอนุช พลลาภ และนางกาญจนา ปานเพชรที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา คณะครู และขอปบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารคามพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม เขต 26 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา คณะครู และขอปบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารคามพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคามเขต 26 ที่เอื้อเฟื้อสถานที่และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่สนับสนุนและให้กำลังใจ จนงานวิจัยสำเร็จไปได้ด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยโดยตลอด และเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 สมมติฐานการวิจัย	6
1.4 ขอบเขตการวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ	9
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	10
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	10
2.2 ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ	22
2.3 แบบฝึกทักษะการอ่าน	59
2.4 เทคนิคกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ STAD	72
2.5 การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน	84
2.6 ดัชนีประสิทธิผล	87
2.7 บริบทของโรงเรียน	89
2.8 ความพึงพอใจ	92
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	95
2.10 กรอบแนวคิดของการวิจัย	99

หัวข้อเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	100
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	100
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	101
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	101
3.4 รูปแบบการวิจัย.....	111
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	111
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
บทที่ 4 ผลการวิจัย	116
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	116
4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	117
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	117
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ.....	128
5.1 สรุปผลการวิจัย	128
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	129
5.3 ข้อเสนอแนะ	135
บรรณานุกรม	136
ภาคผนวก	150
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	151
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	206
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	217
การเผยแพร่ผลงานวิจัย.....	225
ประวัติผู้วิจัย.....	226

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ	21
2.2	การเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้กับการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม	82
2.3	โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมตามหลักสูตรสถานศึกษา	78
3.1	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ วันที่ทำการทดลอง	102
3.2	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และสร้างแบบทดสอบ วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	108
3.3	แบบแผนการทดลอง One Group Pretest - Posttest Design	111
4.1	คะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทำแบบทดสอบแบบฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	118
4.2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเปรียบเทียบก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ	121
4.3	ค่าประสิทธิภาพการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรม แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ E1/E2 ตามเกณฑ์ 75/75	124
4.4	เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	124
4.5	ค่าดัชนีประสิทธิผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ.....	125
4.6	ค่าเฉลี่ยคะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิคประกอบแบบฝึกทักษะ	126

ตารางที่	หน้า
ข.1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยผู้เชี่ยวชาญ	207
ข.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยผู้เชี่ยวชาญ	209
ข.3 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ค่า IOC ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ	211
ข.4 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r) ของแบบทดสอบ วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก	214
ข.5 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามของแบบสอบถามแบบประเมิน ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก	215

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	99
-----	--------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น อีกทั้งเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งเกิดจากสมาคมแห่งสหประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of Southeast Asian Nations -ASEAN) หรืออาเซียน โดยมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์และการบริหาร ภาษาอังกฤษได้รับเลือกให้เป็นภาษาที่ใช้เป็นสื่อกลางในสมาชิกอาเซียน ดังนั้นในแต่ละประเทศจึงต้องเตรียมประชากรให้มีความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศ ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้สภาพชีวิตของคนไทยในปัจจุบันมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารในรูปแบบต่างๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญและต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (อัจฉราพรรณ ภิบาล, 2555, น. 2) ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กรมวิชาการ, 2551, น. 2)

บุคคลที่มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษสูงย่อมได้เปรียบในการศึกษาหาความรู้ได้อย่างละเอียด ลึกซึ้ง นอกจากนี้ทักษะการอ่านยังเป็น ทักษะที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้เองแม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็ตาม (วิชชุตา จำประดม, 2554, น. 41) การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ สำหรับคนส่วนใหญ่แล้วทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะต้องเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง ผู้ที่มีทักษะในการอ่านที่ดีจะช่วยให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นและมีการพัฒนาที่สูงกว่าในการเรียนวิชาต่างๆ ด้วย (นภาลี ตาสาโรจน์, 2553 น. 125) นอกจากนี้ (รสรินทร์ บัญชาทัพบ, 2557, น. 36) กล่าวในทำนองเดียวกันว่าการอ่านเป็นเป้าหมายหลักของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันการศึกษาระดับสูง มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่ต้องอาศัยข้อมูล เอกสารทางวิชาการที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษด้วยแล้ว การอ่านยังมีความสำคัญอย่างมาก เพราะหากไม่มีความสามารถในการอ่านอย่างเพียงพอแล้ว ผู้อ่านจะไม่สามารถก้าวข้ามไปถึงระดับที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาได้เลย และการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นการอ่านที่ต้องฝึกให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนมากที่สุด ความเข้าใจในการอ่าน เป็นจุดหมายหลักของการอ่านทั้งปวง การอ่านโดยไม่เข้าใจในเนื้อหา ไม่ควรนับว่าเป็นการอ่านเพราะอ่านในลักษณะดังกล่าว ไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่ผู้อ่าน การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงเป็นการอ่านที่สำคัญที่สุด (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2553, น. 94)

การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นทักษะที่เราควรได้รับการแก้ไข โดยมีรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ โน้มนำให้นักเรียนเข้าสู่บทเรียนและมีแรงจูงใจที่จะร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาด้านการอ่านจับใจความได้ดี เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสนใจ ได้ทั้งความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลินในเวลาเดียวกัน โดยผู้วิจัยได้เลือกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะซึ่งมีจุดเด่น คือ แบบฝึกทักษะนั้นสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกันหลายๆด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ของตน เป็นต้น ดังนั้นการทำแบบฝึกทักษะแต่ละเรื่องต้องจำทำให้มากพอและควรจะมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อที่ว่านักเรียนระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน จะสามารถเลือกทำได้ตามความสามารถ เพื่อที่จะให้นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดได้สำเร็จ (จินตนา ไบกาชุย, 2550, น. 64) ดังนั้น ความสามารถด้านการอ่านจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงตนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากการที่องค์การระดับนานาชาติ อาทิ องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ใช้ขีดความสามารถเรื่องการเรียนรู้หนังสือของประชากรแต่ละประเทศเป็นดัชนีชี้วัดระดับการพัฒนาของประเทศต่าง ๆ ดังนั้น การฝึกฝนทักษะการอ่านจึงเป็นกระบวนการเริ่มต้นการ

เรียนรู้ที่สำคัญ โดยเฉพาะในระบบการศึกษา ดังนั้น การฝึกฝนทักษะการอ่านจึงเป็นกระบวนการ การแสวงหาความรู้ที่เป็นระเบียบแบบแผน ทั้งนี้การพัฒนาทักษะการอ่านหนังสือให้มี ประสิทธิภาพไม่ใช่เรื่องที่ทำได้ง่าย ผู้ศึกษาควรจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านประเด็น ต่างๆเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในเบื้องต้น

ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษคือ เมื่อนักเรียนอ่านภาษาอังกฤษแล้วไม่เข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ หรือในข้อความที่อ่านนั้น อุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ของนักเรียนไทยเวลาอ่านภาษาอังกฤษ คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ ทั้งนี้เนื่องมาจากไม่รู้คำศัพท์หรือไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่มีอยู่ใน ข้อความที่กำลังอ่านจึงทำให้รู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องยาก น่าเบื่อหน่าย และยิ่งไปกว่านั้นทำให้เกิด ความห้วนไห้ว ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง หรือมีสาเหตุมาจากครูซึ่งยังขาดวิธีการหรือเทคนิคที่ เหมาะสมอันที่จะช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่าน ครูขาดความมั่นใจในการสอน ครู ส่วนมากไม่เคยสอนภาษาอังกฤษมาก่อน ครูไม่สามารถใช้สื่ออย่างเหมาะสม ใช้สื่อในการสอนน้อย หรือครูผู้สอนเองไม่ได้เน้นการอ่านเท่าที่ควรทำให้นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจเกิดความเบื่ อหน่ายในการเรียนและไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการอ่านได้เต็มที่ (เกษฎา ไชยวงษ์จันทร์, 2553, น.2)

นอกจากนั้น การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยถือว่ายังไม่ประสบ ผลสำเร็จนักในปัจจุบัน ปัญหาที่พบของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา คือ นักเรียนมี ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) อยู่ในระดับต่ำ ซึ่ง สอดคล้องกับนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปริญญาตรี จากสถาบันการศึกษาในประเทศ ไทยส่วนมากยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้การได้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่ ประสบผลสำเร็จมาจากหลายปัญหา เช่น ความไม่แน่นอนในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านครู นักเรียน สิ่งแวดล้อมและสาเหตุอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพบว่าปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัญหาด้านเนื้อหาในบทเรียนที่ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนอาจจะยากหรือง่ายเกินไป หรือเป็น เรื่องที่ไม่น่าสนใจและไม่ทันสมัยทำให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้น สนใจในภาษาอังกฤษน้อย และมีทัศนคติในแง่ลบต่อการเรียน รวมทั้งสภาพสื่อการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2550, น. 27)

สภาพปัญหาที่พบ คือ ผู้เรียนขาดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากเรื่องราว ต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาหายว ๆ ผู้เรียนจะเกิดความเบื่อหน่าย อ่านไม่รู้เรื่อง ทำให้ไม่สามารถสรุปใจความ ของเรื่องที่อ่านได้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกไม่กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่ครู พยายามถ่ายทอด ดังจะเห็นได้จากรายงานผลการสอบปลายปีด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ประจำปีการศึกษา 2558 ที่มีการเก็บคะแนน ประเมินผลปลายปี พบว่า คะแนนด้านการอ่านภาษาอังกฤษยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์

มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 นักเรียนได้คะแนนร้อยละ 65.25 (โรงเรียนสารคามพิทยาคม, 2558, น. 10) ซึ่งจะเห็นได้ว่าคะแนนด้านการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างเห็นได้ชัดจึงจำเป็นต้องปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนและหาเทคนิควิธีการเรียนการสอนมาพัฒนาประสิทธิภาพด้านการอ่านให้มากขึ้น การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจและเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ รู้จักคิดแก้ปัญหาาร่วมกันเพื่อให้ตนเองและกลุ่มประสบความสำเร็จ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนการสอนที่มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม หรือทักษะทางสังคม โดยให้นักเรียนร่วมกันแก้ปัญหา และทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ครูผู้สอนกำหนด จุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบในการทำงานเท่า ๆ กัน มีทักษะในการทำงานกลุ่ม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นอกจากช่วยฝึกทักษะทางสังคมแล้วยังฝึกการศึกษาค้นคว้า และช่วยปลูกฝังบุคลิกภาพประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนอีกด้วย (Slavin, 1948, p. 41)

การเรียนการสอนแบบร่วมมือนี้มีรูปแบบการเรียนหลายวิธีและวิธีที่ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะนำมาใช้ทดลองและนำมาใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนดังกล่าวคือการสอนแบบ STAD (Student Teams Achievement Division) เป็นการกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยพื้นฐานต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล ดังเช่นที่ (หนึ่งฤทัย อรุณรัมย์, 2554 น. 65) ได้กล่าวถึงในงานวิจัยของเขา โดยปกติจะมี 4 คน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน ผลการทดสอบของนักเรียนจะถูกแบ่งเป็น 2 ตอน ในขั้นแรกจะพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ขั้นที่ 2 จะพิจารณา คะแนนทดสอบเป็นรายบุคคล การทดสอบทั้งสองครั้ง เด็กต่างคนต่างสอบ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน ดังนั้นเด็กนักเรียนเก่งจึงพยายามช่วยเด็กอ่อนเพราะจะทำให้คะแนนของทั้งกลุ่มสูง การเรียนรู้ดังกล่าว จึงมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนให้สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ซึ่งสอดคล้องกับพิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2559 น. 125 ได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนโดยกล่าวว่าแบบฝึกทักษะนั้นเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ควบคู่กับการเรียนรู้อย่างมีความสุข เมื่อครูได้สอนเนื้อหา แนวคิดหรือหลักการเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้กับนักเรียน และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นแล้ว ขั้นตอนต่อไปครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพื่อให้มีความชำนาญ คล่องแคล่ว ถูกต้องแม่นยำและรวดเร็ว หรือเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกอยู่ท้ายบท หรือในบางวิชาอาจเป็นแบบฝึกปฏิบัติการ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหลายๆจะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการ

ทางการเรียนรู้ในเรื่องวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนจะนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจที่กว้างขวางขึ้น

จากการศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จะเห็นได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มทำให้นักเรียนช่วยเหลือกันในขณะเรียน ชักถามปัญหากันอย่างอิสระ คนเก่งสามารถอธิบายถึงข้อดีข้อเสียของการหาคำตอบได้จะทำให้เกิดความก้าวหน้าทีละน้อยและเป็นประสบการณ์ที่มีค่า ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้มีความหมายมากกว่าแค่การเอานักเรียนมารวมกันทำงานเป็นกลุ่มย่อยเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อกลุ่มและส่วนรวม โดยการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เห็นคุณค่าความแตกต่างระหว่างบุคคล ยอมรับความสามารถของตนเองและของผู้อื่น นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนมีคุณลักษณะนิสัยที่ดี เช่น ความสามัคคี มีน้ำใจ มีระเบียบวินัย เป็นต้น

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และได้ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่น่าพอใจ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งยังเป็นการศึกษาค้นคว้าพัฒนานวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นอันจะส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของไทยโดยรวมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ E1/E2 กำหนดเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ก่อนเรียนกับหลังเรียน

1.2.3 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 26 จำนวน 10 ห้อง รวม 674 คน (2/1, 2/2 หลักสูตรห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ English Programs, 2/13-2/16 หลักสูตรห้องเรียนพิเศษ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 26 จำนวนนักเรียน 50 คน โดยเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD แบบฝึกทักษะ

1.4.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียน

1.4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสารคามพิทยาคม สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การอ่านเรื่องสั้น ซึ่งแยกหน่วยการเรียนรู้ย่อยได้ 6 เรื่อง ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 26 จำนวนนักเรียน 50 คน โดยเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

- แผนที่ 1 A False Alarm
- แผนที่ 2 Laffite and the Pin
- แผนที่ 3 Missing an Opportunity
- แผนที่ 4 The Miser and the Envious Man
- แผนที่ 5 Money for Water
- แผนที่ 6 Safety on the Road

1.4.4 สถานที่วิจัย

โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

1.4.5 ระยะเวลาวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้เวลาในชั่วโมงเรียนปกติ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ” หมายถึง ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน ความสามารถระดับเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-3 คน อ่อน 1 คน โดยใช้คะแนนผลการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำกิจกรรมร่วมกันโดยการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยได้พึ่งพาความสามารถของกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สมาชิกทุกคนต้องร่วมมือกันจึงจะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึง การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) มีลำดับขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น (Class presentation)

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนแบบกลุ่มย่อย (Team study)

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาไปงานทดสอบย่อย (Test)

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบคะแนนในการพัฒนาตนเอง (Individual improvement scores)

ขั้นตอนที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (Team recognition)

“แบบฝึกทักษะ” หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นใบงาน (Worksheet) ให้นักเรียนฝึกทำโดยผู้วิจัยจัดทำขึ้นตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2551 ที่มีความสอดคล้องกับ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ในระดับชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แบบฝึก ได้แก่ 1) A False Alarm 2) Laffite and the Pin 3) Missing an Opportunity 4) The Miser and the Envious Man 5) Money for Water 6) Safety on the Road

“กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน” หมายถึง การจัดกิจกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยขั้นตอนการสอน คือ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุปและขั้นวัดและประเมินผล

“ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ” หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในด้านการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วน ใจความสำคัญ และส่วนขยาย ใจความสำคัญของเรื่องหรือข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่นๆ ในย่อหน้าหรือเรื่องนั้นทั้งหมด (ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ง่าย) โดยมีข้อความอื่นๆ เป็นเพียงส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น ข้อความหนึ่งหรือตอนหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว นอกนั้นเป็นใจความรองหรือส่วนขยายใจความ ประโยคที่ช่วยขยายเนื้อความของใจความสำคัญเพื่อสนับสนุนหรือแสดงตัวอย่าง เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจมากขึ้นซึ่งในแต่ละย่อหน้าอาจมีใจความรองอยู่หลายๆ ประโยคก็ได้

“ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธี STAD เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็น 75/75 (E1/E2)

75 ตัวแรก (E1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ทำไ้ระหว่างเรียน จากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน คะแนนแบบฝึกทักษะและ การทดสอบย่อย ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง (E2) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งเป็นร้อยละนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังจากเรียนบทเรียนจบแล้ว ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

“ค่าดัชนีประสิทธิผล” หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้น จากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน หลังจากทีผู้เรียนได้เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนแสดงออกมาในเชิงบวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้นๆ ได้ทั้งด้านวัตถุและทางจิตใจเป็นผลของการทำงานที่ออกมาเป็นที่น่าพอใจต่อผู้วิจัย

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 นักเรียนจะได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษา
ระดับสูงต่อไป

1.6.2 ครูได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจให้มีประสิทธิภาพ
ยิ่งขึ้น

1.6.3 สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
มากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2551
- 2.2 ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 2.3 แบบฝึกทักษะการอ่าน
- 2.4 เทคนิคกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ STAD
- 2.5 การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน
- 2.6 คำนีประสิทธิผล
- 2.7 บริบทของโรงเรียนสารคามพิทยาคม
- 2.8 ความพึงพอใจ
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 2.9.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ
- 2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2551

2.1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ เป็น สาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงาน อย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะ สื่อสาร กับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังมีความ ภูมิใจ ในภาษาและวัฒนธรรมไทย การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี

2.1.2 เป้าหมายการจัดการเรียนการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.3 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสิ่งที่ไม่เข้าใจความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้

ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์และเหตุการณ์พร้อมให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.1.4 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

2.1.4.1 สารที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

2.1.4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ ในส่วนของมาตรฐานการเรียนรู้ผู้วิจัยขอกกล่าวถึง เฉพาะมาตรฐานช่วงชั้นที่จะทำการศึกษา คือ การเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 ม. 1-3 ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้ มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 3 ชั้น ม. 1-3

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน

2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (Poem) สั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน

3. เลือก/ระบุประโยคและข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-Text Information) ที่อ่าน ระบุหัวข้อเรื่อง (Topic) ใจความสำคัญ (Main Idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจง ตามสถานการณ์

3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม

4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ค 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

2. พูด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ (theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. บรรยายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ค 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1. บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง วันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ค 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ค 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำและคำชี้แจงและคำอธิบายง่ายๆที่ฟังและอ่าน	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย เช่นการทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การใช้ยา/สลาภยา การบอกทิศทาง การใช้อุปกรณ์ - Passive Voice ที่ใช้ใน โครงสร้างประโยคง่ายๆ เช่น is/are + Past Participle - คำสันธาน (conjunction) เช่น and/ but/ or/ before/ after etc.
	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ใน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<p>ประโยค</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	<p>3. ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบ ต่างๆ ที่อ่าน</p>	<p>ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,750-1,900 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ แผนผัง ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่างๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast: but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ little etc.</p>
	<p>4. เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ</p>	<p>บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัวและสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และจำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย
	3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการ ให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ เช่น Please/ I would like/ I need / May/Can/Could?/ Yes,../Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure. /Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/Would you like any help?/ I'm afraid/I'm sorry, but/ Sorry, but etc.
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ จำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
	5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<p>Nice./Very nice./ Well done!/ Congratulations on/ I like....because/ I love.....because/ I feel..... because/ I think/ I believe/ I agree/ disagree/ I'm afraid I don't like/ I don't believe/ I have no idea/ Oh no! etc.</p>

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ และ ข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของ สังคม	<p>การบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ</p>
	2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง(topic) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	<p>การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง</p>
	3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่างๆ โกสัตัว และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	<p>การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผล ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่างๆ โกสัตัว และประสบการณ์</p>

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและ โอกาส ตาม มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูด ขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา	ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่นกีฬา บทบาทสมมติ วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา
ต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูล ต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การ ค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่ง การเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบ อาชีพ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2.1

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ
ประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้รายปี
1. เข้าใจภาษา ท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึกของผู้ พูด รวมทั้งเข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบายที่พบในสื่อจริง	- ภาษา ท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด - คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบายที่พบใน สื่อจริง
2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการ อ่านออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหา	- บทอ่าน ประเภทต่างๆ ที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับชั้น
3. เข้าใจและตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non- text information) ในรูปแบบต่างๆ โดยอ่าน โอนข้อความที่ใช้ ถ้อยคำของตนเองและ ถ่ายโอนข้อความที่เป็นสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง ในรูปแบบอื่น	- สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง - ข้อความ
4. เข้าใจ ตีความ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อความ ข้อมูลและข่าวสาร จากสื่อ สิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับ เรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน	- ข้อมูลและข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อ อิเล็กทรอนิกส์

2.2 ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.1 ความหมายของการอ่าน

กรมวิชาการ (2529, น. 25) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การอ่านกินความหมายกว้างกว่าอ่านหนังสือซึ่งใช้ประสาทสัมผัสทางตาเพียงอย่างเดียว และเนื่องจากมนุษย์ใช้สัญลักษณ์แทนความคิดการอ่านให้เข้าใจจึงขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่านด้วย ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดเพื่อโยงสัญลักษณ์ที่อ่านให้เข้ากับประสบการณ์เดิมของตน แล้วตีความหมายออกมาเป็นความคิดความรู้ ซึ่งประสบการณ์เดิมนั้น เป็นได้ทั้งประสบการณ์ตรง คือการได้มีปฏิริยาตอบโต้โดยการใช้อุปกรณ์สัมผัสกับสิ่งนั้นโดยตรง และเป็นได้ทั้งประสบการณ์แทน คือ การได้ฟังได้เห็นจากสื่อต่าง ๆ โดยไม่มีปฏิริยาตอบโต้กับสิ่งนั้นโดยตรง

การุณันท์ รัตนแสนวงษ์ (2555, น. 35) ได้ให้ความหมายของการอ่านสรุปได้ว่าการอ่านหมายถึง การรับรู้ความหมายและแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นความคิดตามความเข้าใจของผู้อ่าน แล้วสามารถนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

สนธิ สัตโยภาส (2555, น. 53) กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึงการมองดูตัวอักษรแล้วถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด จากนั้นจึงนำความรู้ ความคิดหรือสิ่งที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เมื่อถึงเวลา

ศิริพร ศรีสุนนท์พันธ์ (2556, น. 79) กล่าวว่า การอ่าน คือ การใช้สายตาแล้วแปลความหมาย จากภาพหรือตัวอักษรออกมาเป็นความคิดหรือเรื่องราว การอ่านจึงไม่ใช่เป็นการออกเสียงพูดตามสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนเขียนเท่านั้น แต่มีความหมายถึงความเข้าใจในสิ่งที่อ่านด้วย ซึ่งการอ่านจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นสำคัญ

สมบัติ ท้ายเรือคำ (2558, น. 18) ได้กล่าวถึง การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนั้นความสำคัญของการอ่านอยู่ที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำ

วรรณิ โสมประยูร (2558, น. 59) การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์เป็นเสียงพูด การสังเกต การจำรูปคำที่เคยอ่าน และรูปคำใหม่ให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน เป็นแนวทางช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้จากการผสมผสานของตัวอักษร

2.2.2 ความสำคัญของการอ่าน

กัลยา เวทยาวงศ์ (2550, น. 35) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านโดยได้ให้ความสำคัญของการอ่านว่าเป็นทักษะและเครื่องมือในการรับสารของมนุษย์และสารนั้นมีขอบเขตกว้างขวางมากและหนังสือเป็นแหล่งรวบรวมสรรพวิชาความรู้และความบันเทิงต่าง ๆ ดังนั้น การอ่านจึงเป็นเครื่องมือพัฒนาคน คนที่อ่านหนังสือเป็นจึงเป็นแนวทางสำหรับคนที่ต้องการพัฒนาตนเองเพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ การแสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ คนที่อ่านหนังสือไม่ออกจะเป็นพลเมืองที่ไม่มีคุณภาพ

จินตนา ไบกาชูยี (2550, น. 18) ได้สรุปการบรรยายของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือไว้ ดังนี้

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ
2. ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่มีกรจำกัดเวลาและสถานที่สามารถนำไปไหนมาไหนได้
3. หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออย่างอื่นซึ่งมักมีอายุการใช้งานจำกัด
4. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิดและสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
5. การอ่านส่งเสริมให้มีสมาธิ มีสมาธินานกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่นทั้งนี้เพราะขณะอ่านจิตใจจะต้องมุ่งมั่น
6. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าวๆ อ่านละเอียด อ่านซ้ำหรือทุกตัวอักษร เป็นไปตามใจของผู้อ่าน หรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้ เพราะหนังสือนั้นมีหลากหลายสามารถเลือกอ่านเองได้
7. หนังสือมีหลากหลายรูปแบบและราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่นจึงทำให้สมองผู้อ่านกว้างสร้างแนวคิดและทัศนคติได้มากกว่า ทำให้ผู้อ่านไม่ติดอยู่กับแนวคิดเดิมๆ
8. ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเอง วิจัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเองรวมทั้งบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติแล้วเกิดผลดี

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ (2550, น. 16) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านซึ่งการอ่านหนังสือมีคุณค่าและประโยชน์หลายประการ ไว้ดังนี้

1. การอ่านช่วยให้เข้าใจชีวิตได้มากขึ้น การศึกษาชีวิตหลายแบบจากหนังสือนับว่าเป็นการเรียนรู้ทางอ้อม เนื่องจากในชีวิตจริงมนุษย์ไม่สามารถรับรู้ความเป็นจริงของชีวิตเพื่อนมนุษย์ได้ทั้งหมด ดังนั้นการอ่านจึงเป็นการช่วยให้เราได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตของผู้อื่นที่

ถ่ายทอดมาเป็นตัวอักษร ทำให้นำเรื่องราวชีวิตของผู้อื่นมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของตัวเองและช่วยให้มีความเข้าใจในชีวิตมากขึ้น

2. การอ่านช่วยให้เราเป็นคนรอบรู้ เป็นคนทันสมัย ทันโลกและทันเหตุการณ์ เพราะคือการบันทึกเรื่องราวของอดีต ปัจจุบัน และบางเรื่องยังเป็นการทำนายอนาคตด้วย เรื่องราวที่บันทึกก็อดีต ใว์มีหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม ประเพณี สถาปัตยกรรม เศรษฐกิจ ศาสนา และการเมือง ดังนั้นการอ่านเรื่องราวเหล่านี้ผ่านตัวหนังสือจึงเปรียบเสมือนการเรียนรู้ สถาปัตยกรรมและวิถีชีวิตของคนในแต่ละยุคแต่ละสมัยได้เป็นอย่างดี การรับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ด้านการเรียนรู้และสร้างความมั่นใจในการดำเนินชีวิต ทำให้ผู้อ่านสามารถเผชิญสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้อย่างมั่นใจ

ทิพย์สุนทร อนุบุตร (2551, น. 145) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือไว้ว่า การอ่านคือทักษะการรับสารซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทรงคุณค่าในการแสวงหาความรู้และศิลปวิทยาการแขนงต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้บุคคลเกิดความคิดและวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคม ดังนั้นความสามารถด้านการอ่านจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงตนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน ดังนั้นการฝึกฝนทักษะการอ่านจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ ซึ่งทุกคนจะต้องเรียนรู้กระบวนการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้และการดำรงชีวิตประจำวัน

สุทธินันท์ ศิริไทย (2551, น. 47) กล่าวถึง ความจำเป็นของการอ่านว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตคนไทยในยุคปัจจุบันยิ่งกว่ายุคที่ผ่านมา เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุ วิทยาการและความนึกคิดซึ่งเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วจึงมีคำเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่อ่านหนังสือ คือ ผู้ที่ปิดบังตัวเองในบ้าน ส่วนผู้ที่อ่านหนังสือ คือ ผู้ที่เปิดประตูหน้าต่างทางออกไปสู่โลกข้างนอก ซึ่งเต็มไปด้วยความรู้และความคิดอันหาที่สุดมิได้ การอ่านจึงมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนในสังคม เพราะเป็นการสนับสนุนให้สามารถปรับปรุงตัวให้ทันต่อความเคลื่อนไหวของสิ่งแวดล้อมรอบตัว ด้วยวิธีให้เขาอ่านเอาเอง คิดเอง กรองเอง และวินิจฉัยเองอย่างอิสระเสรี

ธวัชชัย มีประเสริฐ (2552, น. 48) กล่าวว่า การอ่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งถ้าผู้อ่านสามารถจับใจความได้ เพราะจะทำให้ผู้อ่านเกิดปัญญา เกิดความคิดสร้างสรรค์ ผู้อ่านไม่เฉพาะแต่จะได้ความรู้ ได้รู้จักใช้สำนวนโวหาร ยังได้แง่คิดจากหนังสือเหล่านั้น ได้รู้ถึงความคิดที่แตกต่างกัน สามารถประเมินค่าเรื่องที่อ่านและนำประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

ยุวนาฏ คุ่มขาว (2552, น. 82) ได้กล่าวถึง การอ่านว่าเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ที่ผู้อ่านจะต้องพยายามให้ความหมายกับข้อความที่อ่าน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ทั้งการคิด การคาดหมาย การเลือกสรร การตีความ และการสรุปอ้างอิง ดังนั้นในการอ่านควรจะทำความเข้าใจ และแนะนำวิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอ่านไปใช้ในการอ่านด้วย จึงจะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้อย่างรวดเร็วระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยการแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ให้ได้ความหมายที่ถูกต้องชัดเจน การอ่านจึงเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในการเรียนภาษา ไม่ว่าจะเรียนในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน และที่สำคัญเป็นทักษะเดียวที่จะคงอยู่ได้นานที่สุดซึ่งเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้สำหรับผู้เรียนสังคมปัจจุบันเป็นยุคแห่งข่าวสารข้อมูลและเทคโนโลยี การอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านก้าวทันโลกของความเปลี่ยนแปลง

สุดาพร ลักษณ์ยนาวิน (2553, น. 50) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะภาษาอังกฤษว่า ปัจจุบันการอ่านเป็นการศึกษาที่ไม่ต้องลงทุน หรือลงทุนน้อยแต่ได้ผลอย่างคุ้มค่า เนื่องจากเป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้มากที่สุดในการเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารและศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่มีมากมายในปัจจุบัน

อวยพร พานิช (2553, น. 40) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือไว้ ดังนี้

1. ทำให้เป็นคนทันสมัยการอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือหนังสือต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านรับรู้ความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์บ้านเมืองที่เกิดขึ้น เมื่อมีการสนทนาเรื่องใด ๆ ก็จะสามารถร่วมวงพูดคุยได้

2. เพื่อยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น ประสบการณ์จากการอ่าน สามารถช่วยให้เราสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งของตนเองและผู้อื่นได้ เพราะการรู้จักเลือกอ่านและอ่านอย่างถูกวิธี จะทำให้เกิดการศึกษาอย่างจริงจังจนเป็นผู้เชี่ยวชาญ สามารถวินิจฉัยเรื่องราวต่าง ๆ อย่างถูกต้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เพื่อความเพลิดเพลินและเกิดความจรรโลงใจ ช่วยให้จิตใจได้พักผ่อน หลังจากเคร่งเครียดจากการทำงาน ทำให้เกิดความประทับใจในเรื่องราวและสำนวนการเขียน ทำให้จิตใจสดชื่น ทั้งยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อีกด้วย

สุวิทย์ มูลคำ (2554 , น. 183) กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตคนไทยในปัจจุบันมาก เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุ วิทยาการซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงมีคำเปรียบเทียบกับว่า “ผู้ที่ไม่อ่านหนังสือคือผู้ที่ปิดขังตัวเองอยู่ในบ้าน คงรู้แต่โลกแคบ ๆ ในบ้านของตัวเองเท่านั้น ส่วนผู้ที่อ่านหนังสือคือผู้ที่เปิดประตูหน้าต่างทางออกไปสู่โลกภายนอก ที่เต็มไปด้วยความรู้และความคิดที่หาที่เขตรสุดมิได้” ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารมีบทบาทมากในวงการศึกษาดังนี้จะเข้ามาแทนที่การศึกษาหาความรู้ด้วยการอ่านไม่ได้เต็มที่ เพราะการศึกษาหาความรู้ด้วยการ

อ่านต้องใช้ความคิดควบคู่ไปกับการอ่านเสมอ เป็นการใช้ความสามารถทางสติปัญญาไตร่ตรองสิ่งที่อ่านทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ละเอียดและคงทนกว่าเทคโนโลยีการสื่อสาร

อัครา วงศ์โสธร (2554, น. 23) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา เพราะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้จากสื่อประเภทต่างๆ ทั้งในด้านความบันเทิง การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อสร้างความมั่นใจช่วยเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพ และพัฒนาอาชีพให้เจริญก้าวหน้าส่งผลให้ประสบความสำเร็จในชีวิต

โชติกานต์ เทียงธรรม (2556, น. 78) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า มีเหตุผลหลายประการว่าทำไมการสอนนักเรียนให้อ่านข้อความหรือเรื่อง (Text) ที่เป็นภาษาอังกฤษได้ จึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของครู ประการแรกคือมีนักเรียนจำนวนมากที่อยากอ่านภาษาอังกฤษได้ ไม่ว่าจะเพื่ออาชีพการงาน เพื่อการศึกษา หรือเพียงเพื่อความบันเทิงเท่านั้น ดังนั้นอะไรก็ตามที่เราสามารถทำได้เพื่อช่วยให้การอ่านง่ายขึ้นสำหรับเขา จะต้องเป็นเรื่องที่ดีมาก การอ่านยังมีประโยชน์อื่นๆ อีกด้วย การมีโอกาสได้เห็นการใช้ภาษาอังกฤษ (โดยมีข้อแม้ว่านักเรียนต้องเข้าใจสิ่งที่อ่านไม่มากนักน้อย) เป็นสิ่งที่ดีสำหรับผู้เรียนภาษา อย่างน้อยที่สุดภาษาบางส่วนจะยังคงติดอยู่ในหัวของเขาบ้าง ซึ่งนั่นเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ภาษา หากเรื่องที่เขาอ่านน่าสนใจเป็นพิเศษและทำให้เขาอยากอ่านต่อ การเรียนรู้ก็ยังมีทางประสบความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น บทอ่านยังเป็นแบบอย่างที่ดีของการเขียนภาษาอังกฤษอีกด้วย เมื่อเราสอนทักษะการเขียน เราจำเป็นต้องให้นักเรียนดูแบบอย่างการเขียนที่เราต้องการให้เขาเขียนอีกด้วย บทอ่านยังเป็นโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาคำศัพท์ ไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและวิธีการแต่งประโยค เขียนเรียงความ ระดับย่อหน้าและระดับความยาวได้ บทอ่านที่ดีสามารถนำเสนอหัวข้อที่น่าสนใจ กระตุ้นการพูดคุยแสดงความคิดเห็น กระตุ้นการใช้จินตนาการ ประการสุดท้าย บทอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนที่ดึงดูดความสนใจและครอบคลุมเนื้อหาสาระที่หลากหลาย

ฐาปกรณ อิงวิวัฒน์ (2556, น. 92) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ เป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านมีปัญหา หรืออ่านเพื่อให้มีความรู้ในวิชาการต่าง ๆ เพื่อจะได้ศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เราน่าสนใจ เช่น อ่านหนังสือสารคดี อ่านหนังสือวิชาการ เป็นต้น
2. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านที่มุ่งผ่อนคลายอารมณ์ เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เช่น อ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องขำขัน เป็นต้น
3. อ่านเพื่อฆ่าเวลา เป็นการอ่านที่ไม่คาดหวังด้านความรู้และเนื้อหาสาระมากนัก

ชนพล จาดใจดี (2556, น. 92) การอ่านคือการสื่อความหมายระหว่าง ผู้เขียนและผู้อ่าน โดยที่ผู้อ่านต้องแปลความหมายของสัญลักษณ์ของตัวอักษรดังกล่าวให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิม การพัฒนาทางกาย สติปัญญาและจิตใจของผู้อ่าน นอกจากนี้ยังต้องอาศัยกระบวนการสร้างสรรค์ผลผลิตนั้นคือ การวิจารณ์ การอ้างอิง ขยายความ และการสรุปความ อีกด้วย

กองบรรณาธิการ (2557, น. 76) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญและมีคุณค่าต่อผู้อ่าน การอ่านจะช่วยสร้างความคิด ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคมและสภาพแวดล้อมรอบตัว รู้จักรูปแบบของสารประเภทต่าง ๆ ทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูล และจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่แล้วสรุปออกมาเป็นแนวคิดเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ประโยชน์

นอกจากนั้น สถิตาภรณ์ ศรีหิรัญ (2559, น. 59) กล่าวว่า การอ่านช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านความคิด คิดสร้างสรรค์ มีเหตุผลในการตัดสินใจ เพิ่มพูนความรู้ ท้นต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการอ่านยังช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันอย่างมีความสุข นอกจากนี้ การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะจำเป็นต้องอ่านให้เข้าใจในการติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น และนำความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านไปสร้างประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้

สม สุจิรา (2559, น. 75) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ในการเรียนทุกระดับจำเป็นต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาให้มากขึ้น
2. การอ่านทำให้เกิดการรอบรู้ การเป็นผู้รอบรู้ทันต่อเหตุการณ์โลกเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตปัจจุบัน การรู้จักการวิเคราะห์แยกแยะคุณค่าจากสารนำมาแก้ไข ปรับปรุงงานหรือพัฒนาองค์ความรู้ที่มีอยู่ให้ทันสมัยขึ้น จะช่วยให้ผู้อ่านมีความรอบรู้มากขึ้น เช่น การอ่านสารจากหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือการอ่านงานวิจัยสมัยใหม่ๆ เป็นต้น
3. การอ่านเสริมสร้างบุคลิกภาพ การอ่านทำให้เราสามารถวิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลได้อย่างมีเหตุผล สามารถอ้างอิงข้อเท็จจริงจากหลักฐานที่อ่านทำให้มีความมั่นใจในการเสนอข่าวสารต่อที่สาธารณชน
4. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ คลายเหงาได้ เราสามารถนำข้อคิดหรือแนวคิดมาใช้ในชีวิตประจำวันหรือแม้กระทั่งสามารถยกระดับจิตใจ กล่อมเกลาจิตใจให้บริสุทธิ์ และใช้ชีวิตอย่างมีความสุขขึ้น

กล่าวโดยสรุป คือ การอ่านหนังสือจึงมีความสำคัญมากและเป็นดัชนีชี้วัดความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย แม้ในปัจจุบันเทคโนโลยีจะเจริญก้าวหน้าไปไกล ความรู้อาจจะได้รับจากเครื่องมือสื่อสารอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่หนังสือเพียงอย่างเดียว แต่ทุกสิ่งต้องใช้การอ่านทั้งสิ้น ซึ่งองค์ประกอบสำคัญยิ่งคือ ภาษา ที่ใช้ถ่ายทอดข้อความ อารมณ์ ความรู้ ความรู้สึก ความคิด และประสบการณ์ออกมา

2.2.3 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้ถือว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญยิ่งของการอ่าน ซึ่งการที่จะให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีกลวิธีในการสอนอ่านที่ดีสำหรับผู้เรียนได้ฝึกพัฒนา มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ทัศนะในเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านและองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

Miller (1990, p. 235) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านจัดเป็นกระบวนการสร้างความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนความคิดของผู้เขียน โดยผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่มาปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอในบทอ่าน

โชติ จินตแสวง (2558, น. 211) กล่าวว่า การที่จะเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้นั้น ควรได้รับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคำที่ปรากฏในประโยค ย่อหน้าและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และสิ่งที่ผู้อ่านรู้แล้วที่มีอยู่ในข้อความที่เขียนหรือประสบการณ์เดิม

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการตีความหมายจากเรื่องที่อ่านซึ่งต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ความรู้จากสำนวนประโยคต่างๆและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาของเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน นอกจากนี้ยังต้องอาศัยความสามารถในการพิจารณาและไตร่ตรองเพื่อหาข้อสรุปให้เป็นไปตามแนวความคิดของผู้เขียน

2.2.4 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

Harris and Smith (1986, pp. 227-231) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ในแนวเดียวกัน คือ

1. ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน (Background Experience) ถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะทำให้มีความเข้าใจเรื่องที่จะอ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น

2. ความสามารถทางภาษา (Language Abilities) ถ้าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางภาษาเช่น รู้ความหมายของคำศัพท์โครงสร้างของประโยคและสำนวนต่างๆในบริบทที่อ่านจะทำให้เข้าใจเรื่องที่จะอ่านได้ดี

3. ความสามารถในการคิด (Thinking Abilities) ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ จะต้องใช้ความสามารถในการคิดเพื่อที่จะได้เข้าใจเหตุการณ์หรือความคิดรอบยอดของเรื่องที่อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น

4. ความสนใจต่อสิ่งที่อ่าน (Affection) ถ้าผู้เรียนมีทัศนคติความเชื่อและความสนใจต่อเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่อ่าน

Williams (1986, p. 313) ได้กล่าวว่า การอ่านที่จะทำให้เกิดความเข้าใจ ต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) ด้านการสะกดคำและการอ่านออกเสียง เพราะจะช่วยให้เข้าใจและจำคำในภาษาได้

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the Language) คือ ความรู้เรื่องรูปแบบของคำกริยาเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ภาษา

3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpretation) คือ ความสามารถในการเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องและความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค สามารถตีความหมายที่ผู้เขียนต้องการได้

4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the World) ผู้อ่านต้องทราบตัวตนกำลังทำอะไรอ่านเพื่ออะไร และจะเลือกวิธีการอ่านอย่างไรให้เหมาะสม

ยนต์ ชุ่มจิต (2558, น. 184) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงความจำเป็นที่ต้องการใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้ไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรสนใจเป็นพิเศษหรือตัดทิ้งไปได้

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณญาณของตนเองพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสบการณ์ความรู้สึที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

ชาลิสา มากแผ่นทอง (2559, น. 214) กล่าวถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวกับผู้อ่านในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีดังนี้

1. ความรู้เดิมของผู้อ่าน
2. ความสนใจในการอ่าน
3. จุดประสงค์ในการอ่าน
4. ความสามารถในการสะกดคำ

ทักษะเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่านคือ

1. ความยากของคำที่ใช้
2. ลำดับประโยคที่ใช้
3. ความยาวของบทอ่าน
4. รูปแบบของการอ่าน

อภิรต อูไรรัตน์ (2559, น. 72) กล่าวว่า องค์ประกอบในการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ

1. ผู้อ่าน (Reader) ต้องมีความรู้พื้นฐานในสิ่งที่อ่าน (Background knowledge) รวมถึงมีความรู้ทางทักษะในการอ่าน (Component Skill Knowledge) และแรงจูงใจ (Motivation)
2. บทอ่าน (Text) อาจมีลักษณะเป็นการควบคุมโดยตรงจากผู้สอน ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกบทอ่านที่มีคุณภาพ ความยาวที่เหมาะสมต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจหรืออาจแต่งขึ้นเองเป็นเรื่องสั้น ๆ ก็ได้
3. ภาระงาน (Task) จะมีลักษณะเฉพาะตามความต้องการของจุดประสงค์ของบทเรียนและมีกิจกรรมที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจแล้วแสดงการโต้ตอบได้ดี
4. กลยุทธ์ (Strategies) ผู้อ่านสามารถทำบทอ่านได้ง่ายขึ้นและทำความเข้าใจกับบทอ่านและภาระงานที่หลากหลายได้

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบในการอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบด้วยองค์ประกอบผู้อ่าน ต้องมีความรู้พื้นฐานในสิ่งที่อ่านรวมถึงมีความรู้ทางทักษะการอ่านและแรงจูงใจ บทอ่านอาจมีลักษณะเป็นการควบคุมโดยตรงจากผู้สอน ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกบทอ่านที่มีคุณภาพ ความยาวที่เหมาะสมต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาระงาน จะมีลักษณะเฉพาะตามความต้องการของจุดประสงค์ของบทเรียนและมีกิจกรรมที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจแล้วแสดงการโต้ตอบได้กลยุทธ์ ผู้อ่านสามารถทำบทอ่านให้ง่ายขึ้น และทำความเข้าใจกับบทอ่านและภาระงานที่หลากหลายสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่านที่ส่งผลต่อความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ความยากของคำ ลำดับคำประโยคความยาวของบท

อ่าน รูปแบบของการอ่านล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านของผู้อ่านทั้งสิ้น ซึ่งการที่จะพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียน หรือการสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมแก่นักเรียนนั้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงทั้งสิ้น

2.2.5 จุดประสงค์การอ่าน

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ (2550, น. 18) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์การอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความรอบรู้ ได้แก่ การอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจจะเป็นการศึกษาค้นคว้าความรู้ในแนวอาชีพของตน เพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงาน ทำให้เป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวางทั้งเรื่องส่วนตัวและงานที่ต้องปฏิบัติ นอกจากการอ่านเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพของตนแล้ว การอ่านเพื่อความรอบรู้อาจจะเป็นการอ่านเพื่อแสวงหาความรู้แขนงอื่นๆ ที่ตนเองสนใจ โดยเป็นการอ่านที่ผู้อ่านตั้งใจจะจับความคิดหรือนำสารบางอย่างที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งสามารถประเมินค่า ตีความ วิพากษ์วิจารณ์ให้กว้างขวางออกไปได้

2. การอ่านเพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง อาจจะเป็นการอ่านเพื่อปฏิบัติตามและแก้ไขปัญหาคือ การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านที่เน้นความรวดเร็ว เพราะสิ่งที่ต้องการจากการอ่าน คือคำตอบอย่างสั้น ๆ หัวข้อ หรือประเด็นสำคัญ รวมทั้งแนวความคิดที่เด่นๆ ของข้อความทั้งหมด เช่น การอ่านประกาศ การอ่านป้ายโฆษณา การอ่านพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ การอ่านแผนที่ การอ่านวิธีการสร้างหรือการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นต้น

3. การอ่านเพื่อความบันเทิงและความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการอ่านเพื่อสร้างความผ่อนคลายและพักผ่อน เพราะหนังสือเป็นเครื่องมือที่สร้างความบันเทิงให้แก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็น นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร กวีนิพนธ์ นิตยสาร วารสารเรื่องต่าง ๆ เป็นต้น

4. การอ่านเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ได้แก่ การอ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด อุดมคติและจินตนาการ การอ่านประเภทนี้จะต้องเป็นการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ ดังนั้นจึงไม่เน้นความรวดเร็วในการอ่าน แต่เน้นความถูกต้องแม่นยำในการวิเคราะห์ตีความหรือการถอดรหัสสารจากการอ่าน เพื่อก่อให้เกิดปัญญาหรือความรู้ แล้วนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

นอกจากนั้น สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2552, น. 90) ได้กล่าวถึง จุดประสงค์การอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือจากหนังสือประเภทต่าง ๆ ทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรอ่านอย่างแพร่หลาย เพราะการอ่านเรื่องหนึ่งสามารถบูรณาการไปยังความรู้เรื่องอื่น ๆ ได้
2. การอ่านเพื่อแสวงหาความบันเทิงพักผ่อนหย่อนใจ
3. การอ่านเพื่อแสวงหาข่าวสารความคิด จะทำให้มีมุมมองที่กว้างขึ้นอันจะทำให้เรามีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์หลายมุมมองมากขึ้น
4. การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง ได้แก่ การอ่านเป็นบางครั้งบางคราวในเรื่องที่ตนสนใจหรืออยากรู้ การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นานและไม่ทำบ่อย ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อนำไปใช้เป็นหัวข้อสนทนา เชื่อมโยงการอ่านสู่การวิเคราะห์ และคิดวิเคราะห์
5. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
6. การอ่านเพื่อการพัฒนาและปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ

ธวิวาร โฉมเฉลา (2557, น. 14) ได้กล่าวถึง จุดประสงค์การอ่านไว้ดังนี้

1. เพราะอยากรู้เรื่อง ความอยากรู้เป็นเรื่องปกติธรรมชาติของมนุษย์ อยากรู้เรื่องของคนอื่น อยากรู้ความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ทั้งในบ้านและนอกบ้าน อยากรู้เรื่องราวทั่วไป เป็นต้น ด้วยความอยากรู้ เมื่อจะถามใครๆ ตลอดเวลาที่ไม่สามารถทำได้ จึงจำเป็นต้องขวนขวายหาอ่านจากหนังสือซึ่งสามารถหยิบอ่านได้ทุกเวลา
2. เพราะต้องการศึกษา สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแข่งขัน อีกนัยหนึ่งคือ สังคมของคนเก่ง การที่จะเป็นคนเก่งกว่าคนอื่น คือ ต้องพยายามรู้ให้มากกว่าคนอื่น ใ้รู้มากกว่าความรู้ที่ได้รับจากชั้นเรียน การที่จะมีความรู้กว้างขวางได้นั้น ก็ต้องหมั่นอ่านจากหนังสือนี้เอง
3. เพราะต้องการปรับปรุงอาชีพการงาน การแข่งขันมิได้มีเฉพาะในการศึกษาเท่านั้น ในอาชีพและการงานทุกชนิดก็ต้องแข่งขันกันอยู่ตลอดเวลา คนที่ฉลาดจะยึดหนังสือเป็นหลัก เพราะหนังสือจะช่วยให้ผู้ใ้รู้มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น และปรับให้มีความรู้ความสามารถในอาชีพการงาน
4. เพราะต้องการพักผ่อนเพลิดเพลิน ความจริงมีกิจกรรมมากมายหลายอย่างที่จะเลือกสรรเพื่อความเพลิดเพลิน แต่การหาความเพลิดเพลินของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน

วิจารณ์ พานิช (2557, น. 78) ได้ว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน และก่อให้เกิดความรู้ที่มากมาย ซึ่งจุดมุ่งหมายหลักของการอ่านที่สำคัญมีดังนี้ คือ

1. อ่านเพื่อต้องการอยากรู้อยากเห็น ซึ่งการอยากรู้อยากเห็นเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ต้องการรู้เรื่องทั่ว ๆ ไป หรือเรื่องที่ตนเองสนใจจึงจำเป็นต้องขวนขวายอ่าน เพื่อให้ตนเองมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ

2. อ่านเพื่อต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพราะสาเหตุที่ทำให้คนอ่านหนังสือ คือ มีเวลาว่างจึงต้องการจะใช้เวลาว่างของตนเองให้เกิดประโยชน์ โดยการหาหนังสือมาอ่าน

3. อ่านเพื่อความบันเทิงซึ่งเป็นการอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาที่ไม่เป็นวิชาการมากนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น หรือวรรณคดี เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน คลาย ความเครียด

สุธีระ ประเสริฐสรรพ (2559, น. 120) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อรอบรู้ มีวัตถุประสงค์ย่อย ๆ 6 ประเด็น คือเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ การอ่านเพื่อตอบปัญหาที่สงสัย การอ่านเพื่อค้นหาความรู้ต่างๆ ทั้งโดยย่อและอย่างละเอียด การอ่านเพื่อรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาทำรายงาน ทำการวิจัย เผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ ผู้สนใจทั่วไปอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมเป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านเป็นปัญหา หรือต้องการให้ความรู้ของตนเองออกเผย หรือต้องการเพื่อประกอบอาชีพ การอ่านจึงเน้นถึงความรู้ในวิทยาการแขนงต่าง ๆ

2. อ่านเพื่อความคิด เป็นการอ่านที่แสดงทัศนะที่ได้จากการอ่านวัสดุ สิ่งพิมพ์ ซึ่งได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ บทวิจัยต่าง ๆ การอ่านลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดสำคัญการจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียนพร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา

3. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านหนังสือเพื่อการพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์ และเป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทละคร ทั้งระดับที่เป็นวรรณกรรม หรือวรรณคดี โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินเป็นสำคัญ

4. อ่านเพื่อหาความคิดแปลกใหม่ เป็นกระบวนการให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่าน เช่น การอ่านผลการทดลอง การค้นคว้าวิจัย และการเสนอความคิดใหม่ในหนังสือต่างๆ ซึ่งอาจหาได้จากหนังสือสารคดีและบันเทิงคดี

5. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ความคิดและทัศนคติได้ดียิ่งขึ้น ผู้รักการอ่านจึงเป็นคนทันสมัย น่าคบ สามารถที่จะเข้าร่วมสนทนากับทุกชนชั้น เพราะรับรู้ข่าวสารและพร้อมที่จะแลกเปลี่ยนความรู้ข่าวสารกับผู้อื่นได้ เนื่องจากการอ่านมากย่อมทำให้รู้มาก ทำให้บุคคลเป็นที่ยอมรับของสังคม เนื้อหาข่าวสารบางประการในหนังสือจะทำให้ผู้อ่านนำมาปรับปรุงบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี การอ่านจึงช่วยพัฒนาบุคลิกภาพได้เป็นอย่างดี

6. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ เป็นการอ่านที่ใช้ในการช่วยชดเชยความต้องการของคนเราที่ยังขาดอยู่ เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม การอ่านจึงมีส่วนช่วยชดเชยความต้องการโดยผู้อ่านใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตนเองเพื่อขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ หรือเพื่อสร้างภาพอารมณ์ที่ต้องการ เช่น เมื่อเกิดความรู้สึกเหนื่อย กลุ้มใจ ผู้อ่านมักจะไปพึ่งหนังสือเบาๆ เรื่องที่เคยรู้จัก หรือเคยอ่านสนุกसानมาอ่าน แต่บางครั้งก็อาจจะอ่านเรื่องใหม่ๆ แนวทางใหม่ๆ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับวิถีการดำรงชีวิต

กล่าวโดยสรุป จุดประสงค์การอ่านแต่ละคนจะแตกต่างกันไปตามความต้องการ ผู้อ่านจะกำหนดจุดประสงค์ของการอ่าน เพื่อตอบสนองความต้องการ โดยเฉพาะตนเอง การอ่านแต่ละครั้งย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านทั้งสิ้น ข้อควรคำนึงสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเรียน คือ ควรใช้วิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่จะอ่าน และรู้จักแยกแยะ นำสิ่งที่เป็นประโยชน์จากการอ่านไปใช้ในการประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตในแต่ละด้าน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจัดเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเสริมสร้างสัมฤทธิผลของการอ่านให้บรรลุเป้าหมาย

2.2.6 ประเภทของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งของการเรียนภาษาที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝน การอ่านจะก่อให้เกิดผลต่อผู้อ่าน คือ ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถเก็บใจความสำคัญ เก็บความคิดของผู้เขียนและเก็บข้อมูลต่าง ๆ การอ่านจึงเป็นกระบวนการของความคิดและความเข้าใจในสิ่งที่อ่านเป็นสำคัญ ดังที่

สุพรรณสิริ วัฒนกานนท์ (2545, น. 34-35) ได้กล่าวถึงประเภทการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านแบบคร่าวๆหรือการอ่านแบบมุกกว้าง คือ การอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลตามความต้องการของผู้อ่านว่าต้องการข้อมูลอะไร
2. การอ่านเพื่อการศึกษา คือ การอ่านเพื่อต้องการข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียน หรือนำข้อมูลที่อ่านไปปฏิบัติเพื่อศึกษาเพิ่มเติม
3. การอ่านเอาเรื่อง คือ การอ่านเพื่อต้องการทราบเรื่องของข้อมูลนั้นๆว่ามีความเป็นมาอย่างไรหรือมีลำดับเรื่องและความสำคัญของเรื่องอย่างไร

4. การอ่านอย่างซาบซึ้งจรจร โลงใจ คือ การอ่านซ้ำหรือการอ่านทบทวนข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความรู้สึกเข้าใจในลีลาของผู้เขียนมากยิ่งขึ้น

5. การอ่านเพื่อปฏิบัติ คือ การอ่านเพื่อนำข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะในหนังสือไปปฏิบัติตามเพื่อให้ได้ตามความประสงค์

6. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง การอ่านชนิดนี้ไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ผู้อ่านสามารถอ่านจะซ้ำหรือเร็วก็ได้ ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้อ่าน

สุรนันทน์ มั่นเศรษฐวิทย์ (2551, น. 17-20) ได้แบ่งลักษณะการอ่านเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. การอ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นการอ่านเพื่อค้นหาเอกสารอ้างอิงสำหรับใช้ในการค้นหาหรือการหาสื่อใหม่ ๆ ในห้องสมุด โดยอ่านเพียงชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง อ่านสารบัญเรื่องราวมีอะไรบ้างหรืออ่านเนื้อหาบางตอนอย่างรวดเร็ว

2. การอ่านเร็ว เป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ รายงาน หรือหนังสืออื่น ๆ ที่ไม่ต้องการรายละเอียดมากนัก อาจใช้อ่านสารที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน เช่น อ่านนิทาน อ่านนิยาย นวนิยายและสื่อการอ่านอื่น ๆ ที่ช่วยให้ผู้อ่านได้รับการผ่อนคลายทางจิตใจ

3. การอ่านปกติ เป็นการอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลและตอบคำถาม อาจใช้ในการทำแบบฝึกหัดหรือการทำรายงาน อ่านแล้วจดบันทึกเพื่อสรุปเนื้อเรื่องแต่ละตอน

พัฒนจิรา จันทร์ดำ (2554, น. 52) ได้แบ่งลักษณะการอ่านเป็น 5 ชนิด ดังนี้

1. การอ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นการอ่านเพื่อสำรวจว่า ควรจะอ่านหนังสือเล่มนี้อย่างไรละเอียดต่อไปหรือไม่ โดยอ่านเพียงชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ หรือการอ่านเนื้อหาบางตอนโดยรวดเร็ว

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อเก็บแนวคิดที่ต้องการและอ่านข้ามตอนที่ไม่ต้องการ

3. การอ่านเพื่อสำรวจเนื้อหา เป็นการอ่านเพื่อทำเป็นบันทึกย่อหรือทบทวนเพื่อสรุปสาระสำคัญของเรื่องทั้งหมด

4. การอ่านเพื่อศึกษาอย่างลึกซึ้ง เป็นการอ่านละเอียด เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่ทำอย่างชัดเจน

5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์และวิจารณ์ เป็นการอ่านละเอียด เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาว่ามีความหมายและมีความสำคัญอย่างไร รวมทั้งแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ (2556, น. 97) กล่าวว่า การอ่านเกี่ยวข้องกับความเจริญเติบโตและพัฒนาการทุก ๆ ด้านของผู้เรียน กระทำเพื่อสนองความต้องการของตนเอง สนองความพอใจของสังคมที่มีต่อตน เป็นการเตรียมตัวที่จะรับพัฒนาการด้านอื่นๆ ที่จะตามมา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ในการ

อ่านจึงขึ้นอยู่กับความเจริญของการพัฒนาการด้านต่าง ๆ องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่มีความสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่านมีทั้งด้านชีววิทยาและสภาพแวดล้อม องค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ สติปัญญาของผู้อ่าน สภาพร่างกาย สภาพทางสังคม และสภาพการทางด้านอารมณ์ความสำเร็จในการอ่านนอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการได้ยินและในการแยกแยะตัวหนังสือที่มองเห็นแล้ว ภูมิหลังและประสบการณ์ วุฒิภาวะ ความสนใจในการอ่านและการเรียนการสอนที่เหมาะสมมีส่วนช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านอีกด้วย

พรพิมล ศิริกุล (2559, น. 87) ได้แบ่งประเภทของการอ่านอย่างกว้างๆ ไว้ด้วยกัน 2 ประเภท คือ การอ่านในใจ (Silent Reading) และการอ่านออกเสียง (Oral Reading) ดังนี้

1. การอ่านในใจ (Silent Reading) เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง โดยผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายจะจับใจความอย่างรวดเร็ว รู้เรื่องเร็ว และถูกต้อง การอ่านในใจช่วยให้เข้าใจเนื้อความได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง เพราะผู้อ่านไม่ต้องแบ่งสมองไว้สำหรับการแปลงความคิดออกมาเป็นเสียง เมื่อเบื่อก็หยุดพักได้ หลักสำคัญของการอ่านในใจ คือ ความแม่นยำในการจับตาคูตัวหนังสือ การเคลื่อนสายตา จากคำต้นวรรคไปสู่คำท้ายวรรค และการแบ่งช่วงระหว่างวรรคหนึ่ง ผ่านไปสู่วรรคหนึ่ง ความแม่นยำในการกวาดสายตาเป็นสิ่งที่ต้องฝึกให้เร็ว จึงจะสามารถเก็บคำได้ครบ ทุกคำ การเปลี่ยนบรรทัดต้องคล่องแคล่ว เมื่อจบย่อหน้าหนึ่งควรหยุดคิดเล็กน้อย เพื่อสรุปความคิดว่าย่อหน้าที่อ่านจบลงกล่าวถึงอะไร เนื้อความสำคัญอยู่ที่ใด

2. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ต้องการความถูกต้องในเรื่องของเสียง เสียงสูงต่ำจังหวะ การหยุดวรรคตอนให้ถูกต้องชัดเจน เป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมองและ การเปล่งเสียงออกทางช่องปาก นั่นคือ สายตาจะต้องจับจ้องตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้แล้วสมองจะต้องประมวลให้เป็นถ้อยคำ จากนั้นจึงเปล่งเสียงออกมา การอ่านออกเสียงจะต้องเกี่ยวข้องกับผู้ฟังด้วย เพราะเป็นวิธีสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจกันได้ ภารกิจของผู้อ่านคือ อ่านสารเดิมที่มีผู้เขียนไว้แล้ว ถ่ายทอดไปสู่ผู้ฟัง โดยที่จะต้องพยายามรักษาสารเดิมเอาไว้ให้ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

โดยสรุป การอ่าน คือ การสื่อความหมาย ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีสารหรือบทอ่านเป็นสื่อ ผู้เขียนเป็นผู้ใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของตนเอาไว้ในบทอ่าน ส่วนผู้อ่านเป็นผู้รับความหมายที่ผู้เขียนถ่ายทอดเอาไว้โดยใช้ความรู้ ความคิด และประสบการณ์ที่ตนมีอยู่ทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและสามารถนำความเข้าใจไปใช้ประโยชน์

2.2.7 ขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539, น. 110) ได้เสนอขั้นตอนของการสอนทักษะการอ่าน ไว้ดังนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแก่ผู้เรียน ตัวอย่างกิจกรรมที่ใช้ในขั้นนี้ ได้แก่

1.1 ให้นักเรียนคาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนนึกถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน

1.2 ให้นักเรียนเดาความหมายจากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพและการแสดงท่าทาง

2. ขั้นระหว่างการอ่าน (While-reading) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมที่ใช้ในขั้นนี้ ได้แก่

2.1 ให้นำคำหรือประโยคให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip story) อาจจะเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เขียนลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์เนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

2.3 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป (Summarizing)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำได้จะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้ โดยให้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

3.3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

Smith (1980, p. 72) ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการสอนอ่าน (Pre-reading) จุดประสงค์ของขั้นตอนนี้คือ

1.1 เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในหัวข้อเรื่อง

1.2 เพื่อชักจูงให้ผู้เรียนสนใจเรียนด้วยการให้เหตุผลสำหรับการอ่าน

1.3 เพื่อเตรียมตัวในด้านภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง

2. ขั้นการอ่าน (While-reading) ขั้นตอนนี้เน้นที่เนื้อเรื่องที่อ่าน ดังนี้
  - 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เรียน
  - 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษางานเขียนหรือเนื้อความที่จะอ่าน
  - 2.3 เพื่อขยายเนื้อความของเรื่องให้ชัดเจน
3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading Activities)
  - 3.1 เพื่อถ่ายโอนความรู้ความคิดในเรื่องที่อ่านไปแล้ว
  - 3.2 เพื่อเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านเข้ากับความรู้ความสนใจหรือความคิดเห็นของ

ผู้เรียน

Davies, et.al (1990, น. 16) กล่าวว่า การสอนทักษะการอ่าน มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-text work) ให้ผู้เรียนคาดคะเน ระดมความคิด ใช้คำถาม ตอบ และการจัดการที่เหมาะสม ในเรื่องหรือข้อความ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน

2. นำเสนอเนื้อหา (Presentation) ตรวจสอบลีลาและหน้าที่ของภาษา แล้วให้ผู้เรียนใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการอ่าน เช่น การอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) เพื่อทำนายสถานการณ์หรือเนื้อเรื่อง และใช้วิธีการอ่านแบบข้ามคำ (Skimming) เพื่อหาใจความหลักของเนื้อเรื่อง จากนั้นให้ผู้เรียนทำงานเดี่ยวหรือกลุ่มย่อย

3. วิเคราะห์ คัดตอนและถ่ายโอน (Analysis, extraction and transference) ในขั้นนี้ผู้เรียนทำงาน ทำงานเดี่ยว คู่หรือกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคนในการอ่านโอนข้อมูลในภาระงานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้

4. ตรวจสอบกิจกรรมที่ได้เรียนในและหน่วย (Checking of learning) โดยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ดังนี้

- 4.1 ตรวจสอบชนิดของเนื้อหา
- 4.2 หน้าที่ทางภาษา
- 4.3 ทักษะที่ใช้ รวมไปถึงคำศัพท์หรือสำนวนที่ใช้ในบทนั้นๆ

Festag (1990, p. 21) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการสอนทักษะการอ่านไว้ ดังนี้

1. กระตุ้นผู้เรียนด้วยการชี้แจงให้ทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียน
2. สร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนถึงปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ด้วยการให้คำทบทวนและแนะนำเครื่องมือเกี่ยวกับภาษาที่จำเป็นสำหรับที่จะนำไปช่วยแก้ปัญหาในภาระงาน

3. ลำดับขั้นตอน ซึ่งเป็นหัวใจหลักสำคัญ ดังนี้

- 3.1 เตรียมคำถามที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม
- 3.2 ทบทวนและแนะนำคำศัพท์ใหม่ หรือวลีที่สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับชื่อเรื่อง
- 3.3 ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ
- 3.4 ให้นักเรียนเล่นบทบาทสมมติ เพื่อฝึกให้นักเรียนได้มีอิสระในการพูด
- 3.5 ประเมินผล

Goodman (1995, p. 11) ได้เสนอขั้นตอนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. ขั้นความจำ (Recognition initiation) หมายถึง ขั้นตอนที่สมองระลึกหรือจำตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ คำนั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไร และการอ่านก็จะเริ่มต้นขึ้น ซึ่งเป็นการเริ่มต้นอีกแบบหนึ่งหรือการอ่านอาจเริ่มต้นด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภาพนั้นก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง

2. ขั้นการคาดเดา (Prediction) หมายถึง การคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไรและจะดำเนินไปในลักษณะอย่างไร

3. ขั้นการยืนยันข้อมูล (Confirmation) หมายถึง การหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่คาดคะเนไว้นั้นถูกต้องหรือใกล้เคียงมากน้อยเพียงไร

4. การตรวจสอบข้อมูล (Correction) หมายถึง การแก้ไขหรือปรับจัดระดับความคิดอีกครั้งหนึ่งเมื่อผู้อ่านนั้นพบว่าสิ่งที่ตนเองคาดคะเนนั้นไว้ไม่ถูกต้อง

5. Termination หมายถึง การสิ้นสุดการอ่าน บุคคลจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว อาจจะไม่ใช้การอ่านจบ แต่เป็นเพราะเข้าใจความหมายในการอ่านได้น้อย หรือไม่ทราบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือเรื่องนั้นไม่น่าสนใจ

วิสาข์ จัฒวัตร (2543, น.1) ได้สรุปวิธีการสอนอ่าน ไว้ดังนี้

1. ก่อนอ่านข้อความใดๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความล่วงหน้าจากหัวข้อเรื่องหัวข้อย่อย โดยใช้ความรู้ของตนเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ผู้อ่านสามารถเดาเนื้อเรื่องได้จากรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ ซึ่งสามารถเสนอแนะเนื้อเรื่องของเรื่องที่อ่านได้

2. ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อหาข้อมูลบางอย่าง โดยใช้เทคนิค Scanning กวาดสายตาอ่านข้อมูลอย่างรวดเร็ว เพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งนี้ผู้เขียนอาจตั้งคำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านหาคำตอบก่อนที่อ่านข้อความนั้นๆ เพื่อให้ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

3. การตีความหมายของคำศัพท์จากข้อความในบริบทโดยอนุมาน (Infer) ความหมายของคำศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน โครงสร้างของคำและจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ผู้อ่านควรทราบถึงความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆและโครงสร้างของหน้าทีอ่านโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่น สามารถเขียนโครงสร้างของย่อหน้าซึ่งประกอบด้วยใจความสำคัญ (Main idea) และข้อความสนับสนุน (Supporting details) ได้มีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำจำกัดความ บรรยาย ให้ตัวอย่างหรือให้เหตุผล เป็นต้น

5. การสร้างแบบฝึกอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น กล่าวคือ การถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่างๆ (Transfer of Information)

6. การถ่ายโอนข้อมูลจากที่อ่านมาเป็นแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และแผนภูมิ

7. การถ่ายโอนข้อความจากแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ แผนภูมิและรูปภาพเป็นข้อความภาษาอังกฤษ

8. การย่อความที่อ่านในรูปแบบของตารางหรือย่อหน้าสั้น ๆ

9. การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก Jigsaw Reading คือ ผู้อ่านพยายามนำเนื้อหาข้อมูลมาปะติดปะต่อกันเพื่อแก้ปัญหาบางอย่าง

จากแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าขั้นตอนในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญๆ คือ ขั้นก่อนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ซึ่งในกิจกรรมขั้นก่อนการอ่าน จะต้องสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่านให้แก่ผู้เรียนก่อน ส่วนในขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นการให้นักเรียนทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน และขั้นตอนสุดท้ายคือกิจกรรมขั้นหลังการอ่านเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมที่ให้ทำอาจเป็นการโยกไปสู่ทักษะอื่น ๆ หรือให้นักเรียนทำงานกันเป็นกลุ่มเพื่อสรุปเรื่องที่อ่าน กิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดให้มีหลากหลายนี้จะช่วยในการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่านในที่สุด

2.2.8 การวัดและการประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน

นักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาส่วนใหญ่เชื่อว่า การอ่านเป็นกระบวนการหรือเป็นกลุ่มของกระบวนการที่ผู้อ่านแต่ละคนใช้ เพื่อค้นหาข้อมูลที่ผู้เขียนเขียนดั่งมีนักการศึกษาได้กล่าว ดังนี้

Pearson and Johnson (1981, p. 6) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการทดสอบการอ่านเป็นวัตถุประสงค์ 2 ดังนี้

1. การทดสอบการอ่านเพื่อประเมินเปรียบเทียบ เป็นการทดสอบประจำปี เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน คะแนนของแบบทดสอบดังกล่าวจะปรากฏออกมาเป็นระบบเกรดหรือเปอร์เซ็นต์ซึ่งคะแนนจะแสดงถึงความเข้าใจในการอ่าน ความเข้าใจคำศัพท์ หรือระดับ

การอ่าน คะแนนจะไม่มีประโยชน์ต่อครูผู้สอน กล่าวคือ ถ้านักเรียนได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านต่ำไม่สามารถบ่งชี้ถึงสาเหตุ เพราะแบบทดสอบดังกล่าวไม่ได้ใช้สำหรับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน

2. การทดสอบการอ่านเพื่อวินิจฉัยการอ่านของเด็กแต่ละคน เป็นการทดสอบที่มีประโยชน์ต่อครูผู้สอนคือทำให้ครูผู้สอนทราบความแตกต่างในความสามารถในการอ่านของเด็กนักเรียนแต่ละคน สามารถวิเคราะห์ปัญหาการอ่านของนักเรียนแต่ละคน โดยนักเรียนจะได้รับการทดสอบจากแบบทดสอบที่แตกต่างกันและช่วยเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการปรับปรุงการเรียนการสอนอ่านให้ดียิ่งขึ้นจากวัตถุประสงค์ของการทดสอบการอ่าน สรุปได้ว่าการทดสอบการอ่านโดยทั่วไปเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนโรงเรียนหนึ่งเพื่อเปรียบเทียบกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนอีกโรงเรียนหนึ่งและการทดสอบการอ่านเพื่อวินิจฉัยความสามารถในการอ่านของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนในการสอนอ่าน เมื่อพิจารณาคะแนนการอ่านและนำผลของคะแนนไปใช้

Smith and Robinson (1980, p. 154) แบ่งแบบทดสอบการอ่านออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm-referenced test) เป็นการทดสอบที่คะแนนปรากฏออกมา ทำให้ทราบว่านักเรียนที่ทำคะแนนการอ่านได้ดีเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มโดยจะทราบว่าคะแนนของนักเรียนสูงหรือต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับภายในกลุ่ม ซึ่งคะแนนของนักเรียนจะถูกแสดงออกมาในรูปเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) เช่น เมื่อนักเรียนคนหนึ่งได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 40 หมายความว่า นักเรียนคนนั้นทำคะแนนได้ดีกว่า 40 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนนักเรียนผู้สอบทั้งหมดเป็นต้น

2. แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced test) เป็นแบบทดสอบที่ต้องการวัดความสามารถหรือสมรรถภาพการอ่านของนักเรียนว่าถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ คะแนนความสามารถในการอ่านจึงไม่ได้ใช้เปรียบเทียบในการอ่านระหว่างนักเรียนด้วยกัน แต่คะแนนจะบอกให้ทราบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านตามเกณฑ์หรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งแบบทดสอบอิงเกณฑ์นี้บางครั้งถูกเรียกว่า แบบทดสอบตามจุดประสงค์ เนื่องจากการสอนอ่านในปัจจุบันเน้นการทำความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่านเป็นหลัก การวัดและการประเมินผลการอ่านจึงออกมาในรูปแบบของการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

กรมวิชาการ (2545 ข, น.1) ได้อธิบายการวัดประเมินผลการอ่าน ดังนี้

1. ทักษะสำคัญที่ใช้ในการอ่าน แบ่งเป็น

1.1 ทักษะการอ่าน คือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ อีกทั้งการอ่านยังหมายถึง กระบวนการรับรู้ กระบวนการคิดและ กระบวนการทำความเข้าใจในทักษะการอ่านจะมีศิลปะการอ่านที่แตกต่างกัน เช่น ในชั้นเรียนที่ครู จะให้นักเรียนเริ่มอ่านบทอ่านหรือเนื้อเรื่องในบทเรียน ครูให้เทคนิคการเดาศัพท์ (Context clues) เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านและเพื่อเพิ่มคำศัพท์ให้กับนักเรียนมากขึ้นและที่สำคัญครูจะต้อง เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่านอย่างละเอียด หลังจากนั้นครูให้นักเรียนทำความเข้าใจใน เรื่องที่ตนเองอ่านพร้อมทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการคิดและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม การอ่าน เมื่อผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ตนเองอ่าน ครูควรให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับ เพื่อน เช่น

- 1.1.1 การกวาดสายตาเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ
- 1.1.2 การกวาดสายตาเพื่อหาประเด็นสำคัญของข้อความที่อ่าน
- 1.1.3 การระบุขั้นตอนของการโต้แย้งความคิดในข้อความที่อ่าน
- 1.1.4 การจับใจความสำคัญ
- 1.1.5 การคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น
- 1.1.6 การแยกประเด็นความจริงออกจากความคิดเห็นของผู้เขียน
- 1.1.7 การสรุปข้อความที่อ่านได้
- 1.1.8 การสังเคราะห์หรือรวบรวมประเด็นความรู้ที่ได้จากการอ่าน

1.2 ทักษะย่อยที่ได้จากการอ่าน เช่น

- 1.2.1 การทำความเข้าใจ หรือคำที่ใช้แทนคำอื่นๆที่ได้กล่าวไปแล้ว
- 1.2.2 การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
- 1.2.3 การทำความเข้าใจวิธีการเรียบเรียงเนื้อหาและความสัมพันธ์ของ

เนื้อหาแต่ละตอน

- 1.2.4 ทักษะด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ การรู้ความหมายของรูปกริยา

บางรูป

2. ประเภทของแบบทดสอบทักษะการอ่าน

- 2.1 แบบเลือกตอบ
- 2.2 การตอบคำถามแบบสั้น

- 2.3 การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการอ่านในรูปแบบต่างๆ เช่น การเติมคำหรือข้อมูลในแผนภูมิ แผนผัง ตาราง เป็นต้น
- 2.4 การจดบันทึกข้อความ
- 2.5 การเติมคำที่เว้นว่าง โดยใช้ข้อมูลจากบทอ่าน
3. การประเมินการอ่าน อาจมีประเด็นการประเมิน ดังนี้
  - 3.1 ความถูกต้อง
  - 3.2 กลไกทางภาษา
  - 3.3 ความคล่องแคล่ว
4. ระดับขั้นความสามารถของทักษะการอ่าน
  - 4.1 ระดับกลไก สามารถบอกได้ว่า กลุ่มคำ หรือประโยคที่ให้มาเหมือนกันหรือต่างกัน
  - 4.2 ระดับความรู้
    - 4.2.1 สามารถเลือกภาพที่มีความหมายตรงกับคำที่ขีดเส้นใต้ประโยคได้
    - 4.2.2 สามารถเลือกประโยคที่มีข้อความตรงกับข้อมูลที่แสดงไว้ในแผนที่
    - 4.2.3 สามารถเลือกคำที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ได้
  - 4.3 ระดับถ่ายโอน
    - 4.3.1 สามารถเลือกคำที่เหมาะสมเติมลงในช่องว่างของข้อความที่ให้มาได้
    - 4.3.2 สามารถเลือกคำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนคำที่ขีดเส้นใต้ในประโยคได้
    - 4.3.3 สามารถเลือกข้อความที่มีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับประโยคหรือวลีที่ขีดเส้นใต้ได้
    - 4.3.4 สามารถเลือกคำหรือข้อความที่อ้างอิงโดยคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อความที่กำหนดให้ได้
  - 4.4 ระดับสื่อสาร
    - 4.4.1 สามารถอ่านข้อความที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้
    - 4.4.2 สามารถอ่านข้อความแล้วเลือกคำหรือวลีที่เป็นหัวเรื่อง (Topic) ได้

4.4.3 สามารถอ่านข้อความแล้วเลือกประโยคที่มีใจความต่อเนื่องและสัมพันธ์กับข้อความนั้นได้

4.4.4 สามารถเลือกประโยคที่นำมาเติมในบทสนทนาได้ถูกต้อง

4.5 ระดับวิเคราะห์วิจารณ์

4.5.1 สามารถอ่านประโยค บทสนทนาหรือข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับอารมณ์หรือความคิดของตัวละครได้

4.5.2 สามารถอ่านประโยคบทสนทนาหรือข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์หรือแสดงความคิดเห็น

4.5.3 สามารถอ่านข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับจุดประสงค์และความคิดเห็นของผู้เรียนได้

4.6 ประเภทของแบบทดสอบการอ่าน

4.6.1 อ่านคำแล้วเลือกข้อที่มีคำประเภทเดียวกัน

4.6.2 อ่านคำแล้วเลือกคำที่มีเป็นพวกเดียวกับคำที่กำหนดให้

4.6.3 อ่านคำแล้วเลือกคำที่มีความหมายต่างกัน

4.6.4 อ่านคำแล้วเลือกข้อที่มีคำที่ไม่เข้าพวก

4.6.5 อ่านคำแล้ววาดภาพ

นุชลี อุภักย์ (2555, น. 68) ได้เสนอรูปแบบของแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่นิยมใช้ว่ามี 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบอัตนัย (Subjective test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียงที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาวๆ

2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่และแบบเติมคำ เป็นต้นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) จะเป็นที่นิยมใช้มากกว่าเพราะการตรวจให้คะแนนจะสะดวก รวดเร็ว มีความเที่ยงตรงต่อการคิดคะแนน และสามารถถามได้ครอบคลุมทุกเนื้อหาหลายๆด้าน และสามารถใช้วัดผู้สอบได้ทุกระดับ

ฟ้า เสวกพันธ์ (2555, น. 91) ยังได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่านเพิ่มเติมว่า ควรครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้

1. คำศัพท์ การเดาคำศัพท์โดยใช้ข้อความบริบทที่อยู่รอบๆเพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องและเหมาะสมกับคำศัพท์นั้นๆ

2. ใจความสำคัญหรือใจความหลักของเรื่องที่อ่าน
3. รายละเอียดในเนื้อเรื่องที่อ่าน
4. การสรุปเรื่องและใจความที่ปรากฏโดยนัย หรือเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในข้อความ
5. อารมณ์ ความรู้สึกและเจตนาธรรมของผู้เรียน
6. ความสัมพันธ์ของข้อความหรือประโยคที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง
7. โครงสร้างของประโยค โดยการแปลความประโยค หรือ โดยการกำหนด

ประโยคมาให้ 1 ประโยค แล้วเลือกประโยคเทียบเคียงที่มีความหมายตรงกับประโยคที่กำหนดให้

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านควรมีหลากหลายทั้งแบบทดสอบ แบบอิงกลุ่ม แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ แบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบแบบปรนัย ซึ่งผู้สอนควรนำมาใช้ประเมินตามความเหมาะสมของบริบทและเนื้อหา

2.2.8 ประโยชน์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ตามปกติแล้วการศึกษาไม่ว่าจะในรั้วมหาวิทยาลัย หรือ โรงเรียนนั้น ล้วนมีข้อจำกัดทางเวลานักเรียนต้องจำเป็นที่จะต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยการอ่านด้วยตนเองให้มากๆ ยิ่งเราอ่านมากเท่าใด เราก็จะได้ข้อมูลและความคิดของบุคคลต่างๆ มากเท่านั้น เมื่อถึงเวลาเราก็สามารถนำข้อมูลที่อ่านมาใช้ได้อย่างสะดวก เวลาจะพูดหรือเขียนก็ทำให้ดูมีเหตุผล มีหลักฐานอ้างอิงประกอบทำให้ผู้ฟัง ผู้อ่าน เห็นสอดคล้องได้ง่ายขึ้น หรือถ้าหากจะผิดพลาดไปบ้าง แต่ก็ยังผิดอย่างมีหลักเกณฑ์

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 7-8) ได้สรุปประโยชน์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาศติปัญญา ให้เกิดความรู้ ความฉลาด เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิตจิตใจ
2. ทำให้มีความรู้ในวิชาด้านต่าง ๆ อาจจะเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่างๆ
3. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านจากสื่อสารสารสนเทศต่าง ๆ จะทำให้ผู้อ่านรู้ทันข่าวสารบ้านเมืองและสภาพการณ์ต่างๆ ในสังคม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราสงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการทราบข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบผลสำเร็จในการเรียน เป็นต้น
5. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น สามารถผ่อนคลายความตึงเครียด ยังเป็นการจรรโลงใจและยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้ด้วย

6. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ มีความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล เช่น การอ่านบทความ บทวิจารณ์ สารคดี เอกสารทางวิชาการต่างๆ เป็นต้น

การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิต เพราะการนำเสนอความรู้ ข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ ในปัจจุบัน มักใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งการอ่านได้ถูกต้องตามประเภทของการอ่านถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านรับสารจากบทอ่านได้ครบถ้วนถูกต้องและสนใจอ่านจนจบ

กาญจนา เชื่อมศรีจันทร์ (2552, น. 85) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้หลายประการ ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาตนเองให้ได้ความรู้และความเพลิดเพลินในเนื้อหาที่อ่าน
2. ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคม สร้างความเข้าใจบุคคลในสังคมให้ดีขึ้น
3. จะช่วยทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน กล่าวคือข้อมูลที่ปรากฏในสารมักจะถูกจัดกระจาย ดังนั้น การอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านจัดข้อมูลเป็นระบบ แล้วสามารถสรุปแต่ละพวกให้เหลือแต่แก่นหรือแนวคิด เพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป
4. จะช่วยให้เข้าใจสังคม เพราะสารแต่ละยุคสมัยเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของสังคม การอ่านจึงมีคุณค่าที่ช่วยให้เห็นฉากของสังคมในอดีต ปัจจุบัน รวมถึงอนาคต ซึ่งต้องการบุคคลที่มีความสามารถช่วยตัดสินใจความถูกต้องในเหตุการณ์เหล่านั้น ทั้งนี้โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการอ่านเป็นพื้นฐานการตัดสินใจตนเอง
5. จะช่วยให้เห็นรูปแบบของสารประเภทต่างๆ สารแต่ละประเภทย่อมมีรูปแบบของการนำเสนอที่แตกต่างกัน การอ่านสารหลายประเภทย่อมเห็นข้อที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาอัตราเร็วในการอ่านให้สูงขึ้น

รัชนิย์ อุปรัง (2550, น. 38) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านว่าทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ปัจจุบันเป็นยุคแห่งการติดต่อสื่อสารและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้ผู้อ่าน อยากรู้ อยากเห็นในสิ่งใหม่ ๆ การแสวงหาความรู้ที่ยั่งยืนจึงอาศัยการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตเพื่อพัฒนาตนเอง เพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์มากขึ้น สามารถนำไปแก้ปัญหาและปรับตัวให้สามารถอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้

ศุพัตรา มุลละออง (2557, น. 52) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้น การที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึง

ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครู เป็นผู้จัดเตรียมให้อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ เด็กที่อ่านหนังสือเป็นประจำการอ่านก็ช่วยให้ได้รับความรู้ทางภาษา ทั้งด้านเพิ่มพูนศัพท์และสำนวนภาษา

กล่าวโดยสรุป การอ่านมีประโยชน์ เพราะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในความรู้และความคิด มองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมผ่านสื่อการอ่าน

2.2.9 หลักการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การรับสารและส่งสารด้วยการอ่าน มีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบันการเรียนรู้หลักพื้นฐานในการอ่านประเภทต่าง ๆ จะช่วยให้การรับสารนั้นมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ในขณะที่เดียวกัน เมื่อเราเป็นผู้ส่งสารในการอ่านที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน เราควรทำความเข้าใจหลักการอ่านและมีความพร้อมที่จะอ่าน ได้แก่ ความพร้อมของร่างกายและจิตใจ ความพร้อมทางความคิด และความพร้อมทางสภาพแวดล้อม อันจะช่วยให้ผู้ฟังรับสารนั้นได้ครบถ้วน มีความสนใจฟัง และผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

Widdowson (1983, p. 12) กล่าวว่าการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำนั้น ครูควรจะหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการใช้โครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์อีกด้วย เพราะความรู้ในเรื่องดังกล่าวเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้นอกจากนั้น

Eddie Williams (1984, p. 3-7) กล่าวถึงองค์ประกอบเพิ่มเติมที่จะช่วยให้การอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพว่า ประกอบด้วย

1. ความรู้ในระบบการเขียน ได้แก่ ความรู้ด้านการสะกดคำ และการอ่านออกเสียง
2. ความรู้ในเรื่องภาษา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา
3. ความสามารถในการตีความ หมายถึง ความสามารถเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
4. ความรอบรู้ทั่วไป ได้แก่ ลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ
5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน ผู้อ่านแต่ละคนมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกวิธีการอ่านเช่นกัน

Drune (1987, p. 195) ได้กล่าวว่า การฝึกหัดการอ่านเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศ การสอนทักษะการอ่านควรสอนหลังจากที่นักเรียนได้อ่านเนื้อหาทั้งหมดไปแล้ว และสอนเฉพาะ โครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์ที่จำเป็นต่อการอ่านเนื้อหาดังกล่าวเท่านั้น

อนูวัต ชัยเกียรติธรรม (2548, น. 183-184) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ ความรู้ของโครงสร้างประโยคในระดับที่เป็นวลี ประโยค ความรู้ทางไวยากรณ์ และความสัมพันธ์ในข้อความในลักษณะต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านและระเบียบแบบแผนของภาษา

2. ความสามารถในการอ่านหรือตีความเนื้อเรื่องที่อ่าน ได้แก่ การหาใจความสำคัญของเรื่อง โดยอาศัยจากคำถามที่ผู้เขียนต้องการบอกเกี่ยวกับเรื่องราวที่เขียนในข้อความอื่นๆ ที่มีลักษณะการสนับสนุนหรืออธิบายขยายความ

3. ความสามารถในการวิเคราะห์หาใจความสำคัญ ได้แก่ ใจความสำคัญที่ผู้เขียนต้องการระบุไว้ในแต่ละย่อหน้า ซึ่งอาจจะปรากฏไว้ในตำแหน่งอื่นๆ ของเนื้อเรื่องก็ได้

ชมภูนุช เกตุแก้ว (2550, น. 35) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้อ่าน สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ชัดเจนและเห็นภาพพจน์ เกิดจินตนาการได้ง่าย เพราะมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาแล้ว

2. ความสามารถด้านภาษา คือ ความรู้ในด้านศัพท์ ถ้อยคำ สำนวน โวหาร ความหมายของคำและการตีความ

3. ความสามารถในการคิด ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ จะต้องใช้ความสามารถในการคิด การมีประสบการณ์ตรง จะเป็นส่วนประกอบสำคัญในการพัฒนาความคิด

4. ความสนใจและความเชื่อ จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความสนใจและความเข้าใจ

5. จุดประสงค์ในการอ่าน การอ่านอย่างมีจุดประสงค์ จะทำให้ผู้อ่านมุ่งความสนใจไปสู่เนื้อเรื่อง ทำให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ (2550, น. 35) ได้กล่าวถึง วิธีการหรือหลักการที่สำคัญ 3 ประการ คือ การตั้งเป้าหมายหรือตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน การลงมืออ่านอย่างจริงจังและการสรุปและประมวผล โดยควรเริ่มต้นกระบวนการอ่านอย่างเป็นลำดับ เริ่มตั้งแต่การ

สังเกตส่วนประกอบของหนังสือ การอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งจะใช้วิธีการอ่านประเภทใดนั้น ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการอ่าน นอกจากนี้ในระหว่างที่อ่านควรมีการตั้งคำถามทบทวนเพื่อนำไปสู่การสรุปและประมวลผล ซึ่งเป็นขั้นตอนของการนำสารัตถะที่ได้จากการอ่านมาประมวลผล เป็นองค์ความรู้หรือความคิดรวบยอดเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ต่อไป

อุบลวรรณ ปรงวนิพนธ์ (2551, น. 62) ได้กล่าวถึง เทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจหลัก ๆ ว่า เวลาอ่านย่อหน้าเพื่อจับใจความหลักนั้นจะต้องพยายามแยกใจความหลักออกจากใจความรองหรือผลความให้ได้ โดยจะต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนลงไปว่าย่อหน้านั้น ๆ มีประโยคที่แสดงใจความสำคัญที่สุดหรือใจความหลักหรือไม่ เพราะใจความหลักมักจะมาในรูปของประโยคดังกล่าว บางทีอาจจะมาในรูปของกลุ่มคำหรือวลีก็ได้ ดังนี้

1. สิ่งสำคัญที่เฉพาะเจาะจงนั้นได้แก่อะไรบ้าง สถานที่ สภาพการณ์ บุคคลหรือทั้งหมดที่กล่าวมา

2. สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อะไรบ้าง มองสภาพการณ์อย่างไรและมีความสำคัญมากเพียงไหนจึงทำให้ผู้เขียนต้องนำมากล่าวไว้ในย่อหน้านั้นๆ

ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล (2555, น. 35) กล่าวถึงกระบวนการอ่านว่ามี 4 ชั้น สรุปได้ดังนี้ขั้นแรก คือการรู้จักคำ ได้รับความหมายของคำตามตัวอักษร ขั้นที่สอง เป็นการเข้าใจความหมายของสาร ขั้นที่สาม อ่านใช้วิจารณ์ถ้อยคำตัดสินสารนั้นโดยใช้ประสบการณ์การอ่านและประสบการณ์ชีวิตร่วมกับความรู้ความเข้าใจที่สะสมมาแต่เดิม ขั้นที่สี่ การรวบรวมความคิดว่า อ่านสารแล้วเข้าใจเพียงใด

อุสุมา ชื่นชมภู (2555, น. 89) กล่าวถึงกระบวนการอ่านว่ามี 4 กระบวนการ คือ

1. สัมผัสโดยใช้สายตาคูพร้อมทั้งเรียนรู้เสียงของตัวหนังสือและความหมาย
2. รับรู้รูปร่างลักษณะของคำโดยเชื่อมโยงเสียงกับความหมาย
3. เข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยคโดยใช้ประสบการณ์เดิมช่วยตีความ
4. ใช้ประโยชน์จากการอ่าน คือเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถนำไปเล่าเรื่องได้ถูกต้อง

การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดอย่างต่อเนื่อง คือ จะต้องถอดรหัสจากตัวอักษรที่มีผู้เขียนนำเสนอเพื่อให้ได้ข้อมูลหรือเข้าใจความคิด ตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน ในขณะเดียวกันจะต้องวิเคราะห์และกลั่นกรองข้อมูลที่ได้รับเพื่อบันทึกไว้เป็นความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนหรือการทำงาน หรือเพื่อความบันเทิง

ธนู ทดแทนคุณ (2557, น. 75) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจดังนี้

1. จับใจความจากชื่อเรื่อง เพราะชื่อเรื่องมักจะสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง
2. หาใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า ย่อหน้าแต่ละย่อหน้ามักจะมีใจความสำคัญเพียงใจความเดียว หรืออาจไม่มีใจความสำคัญเลยก็ได้ เพราะใจความสำคัญมักจะอยู่ที่ต้นย่อหน้า หรือไม่ก็ท้ายย่อหน้า

3. นำใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียง เพื่อให้ได้เนื้อความที่สั้น ครบถ้วนและเนื้อหาสมบูรณ์

ไพโรจน์ คงเกิด (2557, น. 85) ได้กล่าวถึง วิธีการสร้างทักษะการอ่านไว้ ดังนี้

1. รู้จักคำหรือวลีที่ผู้เขียนใช้เชื่อมโยงความคิด (Transition) และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิดดังกล่าว

2. สามารถเดาความหมายของคำหรือข้อความที่ไม่เคยพบมาก่อน (Unfamiliar Expression)

3. เข้าใจความหมายของคำอ้างอิง (Reference)

4. สามารถแยกใจความสำคัญ (Main Idea) และรายละเอียด (Supporting Detail) ออกจากกันได้หรือจับใจความสำคัญได้

5. สามารถอ่านคร่าวๆเพื่อจับประเด็น (Skimming) และอ่านผ่านๆเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ (Scanning)

6. สามารถคาดการณ์ก่อนการอ่าน หรือระหว่างการอ่าน (Predicting)

7. สามารถสรุปความจากหลักฐานที่มีในงานเขียน (Inference)

8. สามารถย่อความได้ (Summarizing)

สุปราณี จิราณรงค์ (2558, น. 24) ได้กล่าวถึงความรู้เกี่ยวกับการอ่านที่เหมาะสมว่า การอ่านหนังสือเพื่อให้ได้ประโยชน์ทางวิชาการนั้น มักเป็นการอ่านที่นำไปสู่การค้นคว้าหาความรู้ที่ต้องการอย่างรวดเร็ว ลักษณะการอ่านส่วนใหญ่จะเป็นการอ่านในใจ ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง หลักการสำคัญในการอ่านจับใจความ คือ ความแม่นยำในการติดตามตัวหนังสือ การเคลื่อนสายตาจากคำแต่ละคำ วรรคแต่ละวรรค ประโยคแต่ละประโยค เพื่อที่ว่าผู้อ่านจำเป็นต้องฝึกกวาดสายตาให้เร็ว จึงจะสามารถเก็บรายละเอียดได้ครบ

นุชนารถ เอี่ยมอำานวยพรกุล (2559, น. 75) ได้กล่าวถึง การอ่านเพื่อความเข้าใจว่า การอ่านย่อหน้าอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิภาพนั้น สิ่งที่สำคัญคือ อ่านข้อความในย่อหน้าให้เข้าใจ และพร้อมกันนั้นจะต้องจับประเด็นที่สำคัญที่สุดหรือใจความหลัก (The Main Idea) ในย่อหน้านั้น ๆ ให้ได้ แต่ในสภาพความเป็นจริง สิ่งทีกล่าวมานั้นทำได้ไม่ถนัดนัก

ต้องอาศัยทักษะการอ่านในด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย เพราะบางครั้งเมื่ออ่านข้อความในย่อหน้าจบแล้วอาจจะเข้าใจใจวีเขวไม่ตรงกับผู้เขียนคืออาจจะไปจับเอาใจความรองหรือใจความเสริม (Supporting Ideas) มาเป็นใจความหลัก โดยเฉพาะบางย่อหน้าที่เขียนไม่ค่อยดีและค่อนข้างสลับซับซ้อนจะยิ่งเพิ่มความลำบากยิ่งแก่คนอ่านมากยิ่งขึ้น ในการอ่านนั้นจะประกอบด้วยย่อหน้าหลักๆ 3 ประการ คือ 1) แนวเรื่องหลัก (The Central Theme) 2) ใจความหลัก (The Main Idea) 3) ใจความเสริม หรือผลความ หรือรายละเอียดต่าง ๆ (Supporting Ideas) ซึ่งจะเป็นเหตุผลหรือความคิดย่อยที่จะสนับสนุนหรือขยายใจความหลักเพื่อให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องและรัดกุมที่สุด การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านหนังสือ เพื่อที่จะเข้าถึงแก่นของเรื่องที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านทราบ ข้อความที่สำคัญที่สุด เราเรียกว่า ใจความ และส่วนที่เป็นข้อความประกอบ เรียกว่า ผลความ ผู้อ่านจึงควรพิจารณา 2 สิ่งนี้ จะช่วยให้การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นไปได้อย่างรวดเร็วขึ้น

ดังนั้น การอ่านจึงต้องอาศัยองค์ประกอบด้านต่าง ๆ คือ ความสามารถของผู้อ่าน หนังสือหรือสิ่งที่อ่าน การเข้าใจความหมายของคำ ถ้อยคำ ความหมายของประโยค ความรู้ในเรื่องของภาษา โครงสร้างทางภาษา และความรู้เกี่ยวกับเหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน เพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ตลอดจนการนำเอาสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้ครบถ้วน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะมีผลทำให้เกิดความสามารถในการอ่านขึ้น

2.2.9 ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

แนวคิดทางด้านจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

พรณทิพย์ สิริวรรณบุศย์ (2549, น. 39) กล่าวว่า ทฤษฎีของเพียเจต์ Jean Piaget กำหนดหลักของพัฒนาการไว้ 3 หัวข้อ คือ

1. พัฒนาการของเด็กเป็นไปตามระดับวุฒิภาวะ (Maturation) เป็นกระบวนการที่แน่นอน นั่นคือ พัฒนาการวัยหลังอาจทำนายได้จากลักษณะของวัยตอนต้น
2. พัฒนาการของเด็กเป็นไปตามการสะสมการเรียนรู้ (Learning) ที่ได้จากประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมและการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของเขา
3. พัฒนาการของเด็กเกิดขึ้นจากการผสมผสานระหว่างทฤษฎีวุฒิภาวะ (Maturation Theory) และทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)

พิตรวัลย์ โกวิทวที (2550, น. 82) ได้แบ่งจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ออกเป็น ดังนี้

1. การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความคุ้นเคยกับทักษะต่าง ๆ การที่ทักษะจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบย่อยของแต่ละทักษะ เมื่อนักเรียนมีความสามารถแต่ละทักษะต่าง ๆ เป็นอย่างดี นั้นหมายถึงความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีด้วย
2. แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมแรง และเป็นการสร้างความเข้าใจในการเรียนภาษา การให้คำชมเชย รางวัล การจัดสภาพห้องเรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศทางการเรียนจะช่วยให้ให้นักเรียนพัฒนาการใช้ภาษาอย่างดี
3. การจัดกิจกรรมในห้องเรียน มุ่งให้นักเรียนเกิดความรู้สึกถึงความสำเร็จ ความมั่นใจและความปลอดภัยในการเรียน
4. การฝึกภาษาควรจะใช้ให้เหมือนสภาพความจริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนจะได้สังเกตเห็นประโยชน์ของการเรียน
5. การทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้นักเรียนจดจำได้นาน
6. การทบทวน การฝึกหัด ควรคำนึงถึงเวลา และช่วงความสนใจของการเรียนด้วย
7. การเริ่มต้นเนื้อหาใหม่ ควรจะสัมพันธ์และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เก่าได้ดี

สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์ (2551, น. 58) กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการค้นหาความหมายหรือความเข้าใจจากตัวอักษรและสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่ใช้แทนความคิดเพื่อเพิ่มประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ซึ่งการอ่านเข้าใจขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านไม่ใช่การมองผ่านประโยคหรือย่อหน้าแต่ละย่อหน้า แต่เป็นการรวบรวม การตีความและการประเมินความเห็นเหล่านั้น กระบวนการที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ เป็นการผสมผสานระหว่างทักษะหลายชนิด เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

สิริอร วิชชาวษและคณะ (2555, น. 70) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า สกีมมา (Schema) เป็นความคิดที่รวบยอดที่สำคัญในทฤษฎีของเพียเจต์ Jean Piaget เขาอธิบายว่า เป็นกระบวนการของพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากโครงสร้างทางชีววิทยา ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. สกีมมา (Schema) เกิดจากความรู้สึกของอวัยวะเคลื่อนไหว (Sensorimotor schema) ได้แก่ สกีมมา เบื้องต้นเกี่ยวกับประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหวอย่างง่าย ๆ
2. สกีมมา (Schema) เกิดจากกระบวนการคิด การเข้าใจ (Cognitive schema) เป็นสกีมมาที่ซับซ้อนมากขึ้น เกิดจากการที่สกีมมาในขั้นแรกผ่านกระบวนการ “Internalization” ใน

สมองเพื่อตีความ โดยนำประสบการณ์เก่ามาประยุกต์เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ทำให้เข้าใจสิ่งต่างๆ กว้างขวางมากขึ้น

Jean Piaget เชื่อว่า คนเราทุกคนตั้งแต่เกิดมามีความพร้อมที่จะปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เป็นผู้พร้อมที่จะมีการกระทำ (Action) ในปฏิสัมพันธ์นั้นๆ

นักจิตวิทยาากลุ่มพฤติกรรมนิยม ดังเช่น กาย์ (R.N. Gagne) มีความเชื่อว่าประสบการณ์สำคัญสำหรับเด็ก มนุษย์เป็นสิ่งที่เร้าปรับแต่งได้ (Shaping) การรอกคอยให้เด็กพร้อมเองตามธรรมชาตินั้นเป็นการเสียเวลา เพราะเวลาทุกขณะมีค่า จึงควรให้ความช่วยเหลือเด็กให้เรียนรู้ได้เร็วที่สุดที่จะทำได้ Eysenck (2013 : 122, อ้างถึงใน ประดิษฐ์ เอกทัศน์, 2558, น. 37) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของเปียเจต์ Jean Piaget คือ ขั้นการใช้ความคิดเหตุผลเชิงนามธรรม (11-12 ปี) จะสามารถคิดได้อย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ซับซ้อนหรือคิดเชิงนามธรรม

เปียเจต์ Jean Piaget สรุปว่า เด็กวัยรุ่นมีเชาว์ปัญญาอยู่ในขั้นการใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลเชิงนามธรรม ซึ่งมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. สามารถคิดสิ่งที่เป็นนามธรรม (Abstract) ได้
2. สามารถคิดโดยใช้สมมติฐาน
3. สามารถทำการรวบรวมเชื่อมโยง (Combination) และการแทนที่กัน ได้ (Permutation)
4. สามารถเข้าใจการคิดย้อนกลับขั้นสูงได้

Gagne (1965, pp. 33-54, อ้างถึงใน ประดิษฐ์ เอกทัศน์, 2558, น. 149) เป็นนักจิตวิทยาได้แบ่งชนิดหรือประเภทการเรียนรู้ไว้แตกต่างกัน แล้วแต่ว่าผู้แบ่งได้ยึดอะไรเป็นเกณฑ์ เช่น การเรียนรู้ทักษะภาษาโดยอาศัยการเชื่อมโยง (Verbal Chain Learning) เป็นการเรียนรู้โดยอาศัยการเชื่อมโยงคำที่รู้แล้วกับคำใหม่ โดยอาศัยเสียงเหมือนกัน หรือความหมายเหมือนกัน

สมุทร เซ็นเชาวิช (2551, น. 145) ได้กล่าวว่า ครูไม่ควรใช้เนื้อหาเป็นเพียงแบบฝึกหัดทางภาษาเท่านั้น แต่ครูควรฝึกให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระ โดยใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือ ครูจะใช้เนื้อหา กำหนดรูปแบบของภาษา (Form) หน้าที่ของภาษา (Function) และทักษะย่อย (Sub-Skills) ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อที่จะเข้าใจสาระของเนื้อหาและทำกิจกรรมได้ การนำเนื้อหาเพื่อไปสู่การเรียนรู้ภาษานี้จะทำให้ครูสามารถสร้างบทเรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงได้มากที่สุด ทั้งนี้ครูจะต้องเข้าใจการสอนแบบทักษะสัมพันธ์ ตลอดจนเข้าใจเนื้อหาและสามารถใช้เนื้อหาเป็นตัวกำหนดบทเรียนทางภาษาอีกด้วย

ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล (2555, น. 153) กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านและได้รวบรวมทฤษฎีการจัดลำดับข้อความ และวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อการอ่านไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีเน้นการจัดลำดับข้อความ ทฤษฎีนี้เน้นว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับหลักจิตวิทยา 2 ประการ คือ การรับรู้ข่าวสาร และเมื่อรับข่าวสารแล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมเป็นความรู้ใหม่ โดยที่ผู้อ่านรับข่าวแล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมจากนั้นสมองก็จะบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างของคำ และความหมายของประโยคได้

2. ทฤษฎีการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ ทฤษฎีนี้เน้นว่าผู้อ่านมีวิธีการที่จะดึงข้อความที่มีความหมายคล้ายกันมาเกี่ยวข้องกัน ข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว จะมีความสัมพันธ์ กันที่จะบอกว่าผู้อ่านมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด โดยการสอนทักษะแม้จะเป็นทักษะปฏิบัติของแต่ละคน แต่การได้เรียนรู้โดยเปรียบเทียบกับผู้อื่นว่าคนอื่นสามารถทำได้อย่างไร และพิจารณาอย่างรอบคอบทั้งได้รับการเรียนรู้จากตัวแบบที่ดี ก็จะสามารถปฏิบัติได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ดังนั้นการใช้การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติร่วมกันจึงนับว่าสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

นฤมล ตันติชาติ (2556, น. 50) กล่าวว่า การอ่านเป็นการทำงานที่สัมพันธ์กันสองกระบวนการ คือ กระบวนการกลไก ซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำสิ่งเร้าเข้าสู่สมอง และกระบวนการรับรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแปลความของสิ่งเร้า หลังจากเข้าสู่สมองแล้ว โดยสมองของผู้อ่านจะให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้อ่านจะสามารถสร้างประสบการณ์จากสัญลักษณ์ได้เพียงใด ผู้อ่านจึงจำเป็น ต้องอาศัยการเชื่อมโยงสัญลักษณ์เหล่านั้น ให้เข้ากับประสบการณ์เดิมจึงจะสามารถเข้าใจความหมายได้ดี

ประคิษฐ์ เอกทัศน์ (2558, น. 153) กล่าวเพิ่มเติมว่าในการเรียนรู้ทักษะ ครูและผู้เรียนจะต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยดังต่อไปนี้ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้ทักษะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1. ต้องอาศัยการเกิดความคิดรวบยอดและหลักการในเรื่องนั้นก่อน
2. ผู้เรียนต้องมีความตั้งใจที่จะฝึกและตั้งใจที่จะปรับปรุง
3. ต้องอาศัยการฝึกหัด
4. ต้องเป็นไปตามลำดับ ถ้าข้ามขั้นตอนการเรียนรู้จะไม่ได้ผล
5. ต้องอาศัยการจัดช่วงเวลาที่เหมาะสม
6. ต้องอาศัยการจูงใจ
7. การเรียนรู้ทักษะจะมีอารมณ์ของผู้เรียนเกี่ยวข้องกับด้วยเสมอ
8. การเรียนรู้ทักษะจะได้ผลดี ถ้าผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนทุกขณะ

ภัทราพร เกษสังข์ (2559, น. 91) ได้เสนอแนะวิธีสอนตามหลักจิตวิทยา ไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นได้เมื่อสิ่งที่เรียนสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ความต้องการและประสบการณ์
2. การสอนเนื้อหาใหม่ นั้น ควรสอนตั้งแต่ง่ายไปหายากตามลำดับ
3. การฝึกและการทำซ้ำ ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการจำ แม่นยำ และคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
4. ในขณะที่ทำการสอน ควรแสดงการยอมรับข้อถูกต้องและข้อผิดพลาดของผู้เรียน โดยครูจะต้องบอกให้ทราบทันที อาจจะใช้อาการ ท่าทางหรือคำพูดว่าคำถามนั้นถูกต้องหรือไม่
5. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เร็วขึ้น ถ้าสิ่งที่เรียนมีความหมายในด้านวัฒนธรรมหรือสภาพสังคม การสร้างบทเรียนที่มีแบบฝึกที่มีประโยชน์ มีความหมาย และนักเรียนสามารถนำไปใช้ นักเรียนจะเรียนได้เร็วและจำได้เร็วขึ้น
6. ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงระดับของทักษะทางภาษาว่าสิ่งใดเกิดขึ้นก่อนและหลัง (ฟัง พูด อ่าน และเขียน)
7. ความสามารถในการเรียนภาษา จะแสดงให้ทราบว่า นักเรียนควรที่จะเรียนภาษาในขั้นสูงต่อไปหรือไม่
8. ควรสอนจากสิ่งที่ไม่ซับซ้อนจากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้
9. ครูทราบถึงความสามารถ และความแตกต่างของบุคคล แต่ละบุคคลมีวิธีการเรียนที่ไม่เหมือนกันและไม่เท่ากัน
10. การใช้อุปกรณ์ช่วยในการสอน จะทำให้บทเรียนมีความหมาย และนักเรียนจำบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น

โดยสรุป อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องความหมายของ คำศัพท์ ประโยค การเรียบเรียงประโยค ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยค สามารถจับใจความ สำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน เรียบเรียงเหตุการณ์ในเรื่องและสรุปใจความได้ จึงจะสามารถเข้าใจในการอ่านได้ดี เนื่องจากระดับความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนแต่ละคน แตกต่างกัน ผู้เรียนมีความสามารถในการรับรู้ความหมายที่ผู้เขียนถ่ายทอดเอาไว้ในบทอ่านได้ไม่เท่ากัน ความรู้เกี่ยวกับการจัดระดับความเข้าใจในการอ่าน จะช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการอ่าน และการประเมินผลความสามารถในการอ่านได้อย่างเหมาะสมกับสภาพผู้เรียนของตน

2.2.11 แนวทางการจัดการเรียนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ

สุภจิตร คงสุวรรณ (2550, น. 44) กล่าวว่า ความสนใจในการอ่านเกิดจากความแตกต่างในพื้นฐานของแต่ละบุคคล ได้แก่ ด้านจิตวิทยา ด้านสติปัญญา ด้านอายุ ความแตกต่างทางเพศ มโนคติ(ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อตนเอง) ด้านการคิด ความแตกต่างทางวัฒนธรรม การจัดการเรียนการสอนและสื่อให้สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียน

ในปัจจุบันแนวคิดตามความเชื่อของเพียเจต์ Jean Piaget กำลังเป็นที่น่าสนใจ คือ เชื่อว่าความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กจะมีพัฒนาการเป็นไปตามขั้นตอนโดยอาศัยวุฒิภาวะ เช่น ควรจัดเด็กเก่งและเด็กอ่อนคละกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และความเห็นซึ่งกันและกัน ในกรณีนี้ผู้วิจัยยกตัวอย่างเพียง การเตรียมความพร้อมในการเรียนทักษะภาษา

สุรวิรัตน์ ทองอินทร์ (2552, น. 92) ได้กล่าวถึง จุดหมายปลายทางหรือผลบั้นปลายของการเรียนการสอน คือ พฤติกรรมที่ครุ่มงหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เช่น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านทักษะ (Psychomotor Domain) ซึ่งได้แก่ ทักษะทางร่างกาย และทักษะในการเรียนภาษา เป็นต้น การมีทักษะ คือ การทำอะไรได้รวดเร็วถูกต้องหรือเรียกว่า Mechanical Mind

การเรียนรู้ประเภททักษะ (Acquisition of skill) เกิดขึ้นได้โดยอาศัยการลองผิดลองถูกเป็นส่วนใหญ่ และอาศัยการกระทำหลายๆครั้ง ซึ่งเป็นการประสานสัมพันธ์กันระหว่างอวัยวะสัมผัสและสัมผัสอวัยวะรับรู้และการสั่งการต้องสัมพันธ์กัน คราวแรกๆจะทำได้ไม่ค่อยดี แต่เมื่อฝึกไปหลาย ๆ ครั้ง โดยแก้ไขข้อบกพร่องของครั้งแรก ๆ ค่อยไปก็สามารถทำได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ จะคล่องแคล่วแม่นยำเรียกว่า เกิดทักษะ ทักษะภาษาที่เช่นเดียวกัน คือ สามารถเรียนรู้ได้ โดยอาศัยการเชื่อมโยงเป็นคู่ ๆ จากคำที่รู้แล้วกับคำใหม่ (Pair association) จะทำให้สามารถเรียนรู้ได้ดี

รุ่งฟ้า ล้อมในเมือง (2554, น. 52) ได้กล่าวถึง ความร่วมมือหมายถึงแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม เป็นลักษณะของการมีพฤติกรรมแบบประนีประนอมให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนานั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ดังนั้นจึงถือได้ว่า ความร่วมมือของปัจเจกบุคคลถือว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆกัน เนื่องจากแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่ส่งผลดีต่อการเรียนรู้มากที่สุด

การแข่งขันแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการสร้างแรงจูงใจอย่างหนึ่ง พบว่าการที่ให้นักเรียนแข่งขันกันเป็นรายกลุ่ม ก่อให้เกิดผลดีกว่าวิธีการอื่นๆ นอกจากจะเป็นการสร้างแรงจูงใจแล้วยังก่อให้เกิดความสามัคคีในกลุ่มด้วย เช่น การฝึกให้นักเรียนรู้จักการจัดระบบในการทำงาน รู้จักแสดงความคิดเห็น และฝึกการยอมรับมติจากกลุ่ม เพราะการทำงานกลุ่มตามจุดประสงค์ที่กลุ่ม

ได้ตั้งไว้ จะทำให้งานประสบผลสำเร็จและเป็นไปอย่างมีระบบมากกว่าการทำงานกลุ่มที่ทำตามจุดประสงค์ของหัวหน้ากลุ่มหรือทำตามบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

วชิราภรณ์ เขี่ยมแสง (2555, น. 125) ได้กล่าวว่าการป้องกันปัญหาการเบื่อหน่ายการเรียนและการจูงใจให้เด็กอยากเรียนสำคัญมาก เพราะจะมีผลต่อเจตคติและอารมณ์ของเด็กไปตลอดชีวิต การทำให้เด็กอ่านหนังสือออกไม่สำคัญเท่ากับการให้เด็กรักการอ่าน เพราะถึงแม้เด็กจะอ่านแล้วแต่ไม่อยากจะอ่าน การอ่านออกก็ไร้ความหมาย

แรงจูงใจนับว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรมย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นมีประสิทธิภาพ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่มีแรงจูงใจ

ความพร้อมเป็นสิ่งที่สามารถเร่งได้ ซึ่งมีผลต่อการเลี้ยงดูเด็กและการจัดการศึกษา คือ ครูอาจสอนวิชาใด ๆ ก็ได้ให้แก่เด็กทุกวัย ถ้าครูสามารถจัดประสบการณ์ที่เหมาะสม โดยการจัดเนื้อหาวิชาให้เกิดความต่อเนื่องกันและปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับความสามารถที่เด็กแต่ละวัยจะรับรู้ได้ เช่น ในระดับชั้นมัธยมศึกษา เนื้อเรื่องเดียวกันที่ใช้ในการสอน ครูควรเตรียมบทเรียนที่เป็นรูปธรรม แล้วค่อยไปปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เป็นรูปธรรมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆเมื่อถึงระดับชั้นสูงขึ้นไปอย่างมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

จันทร์เพ็ญ ภูโสภา (2558, น. 15) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ไว้ดังนี้

1. ครูต้องมีความรอบรู้ในด้านเนื้อหาวิชาที่จะสอน และมีการบูรณาการกับองค์ความรู้อื่น ๆ ที่มีอยู่ในหลักสูตรการศึกษา พร้อมทั้งสามารถนำความรู้ที่นำมาเชื่อมโยงในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้

2. มีวิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อลดความเบื่อหน่ายในการเรียน อีกทั้งเป็นการสร้างความสนใจในเนื้อหาวิชาและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจที่จะเรียน เช่น การใช้สื่อการสอนประกอบการบรรยายให้มีความน่าสนใจ การใช้คำถามแก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดกระตุ้นความคิด และสร้างการมีส่วนร่วมในการเรียนหรืออาจจะใช้วิธีแบ่งกลุ่มในห้องเรียนเพื่อให้ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และทำความคุ้นเคยกันมากขึ้น

จันทร์เพ็ญ ภูโสภา (2558, น. 103) ได้กล่าวถึง เด็กนักเรียนไม่ว่าอยู่ในระดับชั้นใด ย่อมมีความแตกต่างกันทางด้านระดับสมองหรือชาวปัญญา ดังนั้นครูทุกคนต้องแยกกลุ่มนักเรียนตามความแตกต่างเพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการจัดกลุ่มมีหลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การจัดกลุ่มตามความสามารถของนักเรียน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 วิธี ดังนี้

1.1 จัดนักเรียนที่มีความสามารถพอกันไว้ในห้องเรียนเดียวกัน ผลก็คือความแตกต่างระหว่างห้องเรียน (Between-Class Ability Grouping) มีผลการวิจัยว่า ไม่ได้ช่วยให้การเรียนของเด็กดีขึ้นแต่อย่างใด ทั้งยังก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเด็กมากขึ้น เพราะชั้นที่นักเรียนมีความสามารถต่ำที่สุดมักได้รับการสอนที่มีคุณภาพต่ำที่สุด ครูเองก็มีแนวโน้มที่จะสอนด้วยการตั้งเป้าหมายในการสอนต่ำและดำเนินการสอนอย่างไม่มีชีวิตชีวา ขาดความกระตือรือร้น และยังมีเจตคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มอีกด้วย ส่วนตัวนักเรียนเองนั้นจะมีทัศนคติทางลบอันจะนำมาซึ่งความรู้สึกไม่ภาคภูมิใจในตนเอง

1.2 จัดนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันไว้ในห้องเรียนเดียวกัน แล้วแบ่งเด็กในห้องเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยที่มีความสามารถพอกัน ผลก็คือเกิดความแตกต่างของเด็กในแต่ละระดับห้องเรียน (Within-Class Ability Grouping) เป็นวิธีที่เกิดผลลบวท่ต่อเด็กที่มีความสามารถแตกต่างกัน

ประดิษฐ์ เอกทัศน์ (2558, น. 81) ได้กล่าวว่า ความพร้อมในการเรียนนับเป็นก้าวแรกของภาษา ซึ่งองค์ประกอบของความพร้อมก็คือ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. วุฒิภาวะในการเรียนภาษา สิ่งที่ครูควรทราบเกี่ยวกับวุฒิภาวะในการเรียนทักษะภาษาของเด็ก คือ เด็กโดยทั่วไปพร้อมที่จะไปโรงเรียนเมื่ออายุ 6 ขวบ สายตาใช้ได้ดีเมื่ออายุ 8 ขวบ สาเหตุหนึ่งของการที่เด็กสอบตกซ้ำชั้นในระดับชั้นประถมศึกษา คือ เราให้เด็กอ่านขณะที่เด็กยังไม่พร้อมที่จะอ่าน การให้เด็กสอบตกซ้ำชั้นจะทำให้เด็กเบื่อหน่าย หดแรงแรงใจ

2. ประสบการณ์เดิมในการเรียนภาษา เด็กจำเป็นต้องมีทักษะบางประการก่อนจะเริ่มเรียนภาษา เช่น ต้องสามารถเปล่งเสียงต่าง ๆ ได้ถูกต้อง รู้จักแยกความแตกต่างของตัวอักษรตัวสระ พยัญชนะ ก่อนจึงจะสามารถอ่านได้ ในระดับชั้นสูงขึ้น คือมัธยมศึกษาที่เช่นกัน บางวิชาบางเรื่อง จำเป็นต้องมีลำดับก่อนหลังความยากง่ายของการเรียนรู้ การที่เด็กต่างประสบการณ์กันมาเรียนอยู่ในห้องเดียวกันอาจก่อให้เกิดปัญหา นักเรียนบางคนจะรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อครูสอนในสิ่งที่ตนเองรู้มาก่อนแล้ว ดังนั้น ถ้าโรงเรียนสามารถทำให้การแบ่งกลุ่มย่อยหรือการจัดโรงเรียนแบบไม่มีชั้นก็จะช่วยปัญหานี้ได้มาก หรืออีกทางหนึ่งครูผู้สอนก็อาจให้งานเด็กแตกต่างกันตามระดับของประสบการณ์เดิม

3. แรงจูงใจในการเรียนภาษา

Lawrence (2012, p. 33 อ้างถึงใน ประดิษฐ์ เอกทัศน์, 2558, น. 152) ได้กล่าวถึง ลำดับขั้นในการสอนทักษะไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นที่ครูจัดที่จะให้นักเรียนสนใจสังเกต เช่น ในการสอนออกเสียงในภาษาอังกฤษ ก็จะแจ้งให้นักเรียนทราบว่า จะให้สังเกตที่ปาก ลิ้นที่ฟันของครู ขณะที่ออกเสียงนั้น ๆ

ขั้นที่ 2 ครูแสดงตัวอย่างให้นักเรียนสังเกต

ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนสรุปลงเป็นคำพูด เป็นกฎเกณฑ์ว่า ขั้นตอนของงานนั้นมีอะไรทั้ง 3 ขั้นที่จะกล่าวตรงกับขั้นที่ 1 ของลำดับขั้นของการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ให้ผู้เรียนฝึกตามที่ครูให้แนวทาง (cue) และขั้นนี้จะตรงกับขั้นที่ 2 ของการเรียนรู้

ขั้นที่ 5 ให้ผู้เรียนฝึกเอง โดยที่ครูไม่ต้องให้แนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ ซึ่งขั้นนี้จะตรงกับขั้นที่ 3 ของการเรียนรู้ทักษะ

โดยสรุป ในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจถึงจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กและจิตวิทยาทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความมานะพยายาม มีความพร้อมในการเรียน เพื่อที่ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 แบบฝึกทักษะ

2.3.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ทักษะทางภาษาจำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ แบบฝึกเสริมทักษะนับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับการเรียนภาษา มีผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญทางภาษาได้ให้ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540, น. 147) แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด เป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะเพิ่มเติมขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น.53) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

สุพรรณดี วราทร (2550, น. 93) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำ อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วย หรืออาจรวมเล่มก็ได้

กมลวรรณ อธิกรชัย (2556, น. 75) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำ อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วย หรืออาจรวมเล่มก็ได้

จินตวีร์ คล้ายสังข์ (2556, น.375) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง แบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้ฝึกความเข้าใจ ฝึกทักษะต่าง ๆ และทดสอบความสามารถของนักเรียนตามบทเรียนที่ครูสอนว่า นักเรียนเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

บันลือ พฤกษ์ตะวัน (2556, น. 90) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง งานหรือการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วและเป็นการฝึกทักษะการใช้กฎใช้สูตรต่าง ๆ ที่เรียนไป

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครู สร้างขึ้น โดยมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น และช่วยฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง อาจจะทำให้ให้นักเรียนทำแบบฝึกขณะเรียนหรือหลังจากจบบทเรียนไปแล้วก็ได้

2.3.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

ธนิดา เรืองวิเศษ (2550, น. 95) ได้อธิบายว่า แบบฝึกเสริมทักษะทำให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดประสงค์แน่นอน ทำให้สามารถรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี จนนำไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้

บุษกร มณีโชติ (2550, น. 52) ได้ทำการศึกษา พบว่า วิธีที่จะส่งเสริมให้เกิดการฝึกฝนทางการอ่านที่ดีวิธีหนึ่ง คือ การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะประกอบการสอนอ่าน ซึ่งจะได้ผลดี กว่า การสอนโดยครูชี้แนะเพียงผู้เดียว ข้อดีของการใช้ชุดฝึกการอ่าน คือ นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ทราบผลการเรียนของตนเอง เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินเ้าความสนใจ มีความคิดเห็นร่วมกัน ช่วยลดภาระ ประหยัดเวลาในการสอนของครูและได้รับการฝึกเป็นขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน จับใจความได้

พิมพ์พันธ์ เฉชะอุปต์ (2550, น. 102) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ คือ แบบฝึกเสริมทักษะเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้ดี ช่วยส่งเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

จะทำให้ประสบความสำเร็จทางด้านจิตใจมาก ทั้งยังช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนสิ่งที่เรียนได้ด้วยตนเองและใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนได้อีกด้วย

สุริรัตน์ ทองอินทร์ (2554, น. 70) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ คือแบบฝึกเสริมทักษะเป็นหัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไวและทำได้โดยอัตโนมัติ

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556, น. 73) ยังได้กล่าวถึงแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกการอ่านเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่สร้างความสนใจให้กับผู้เรียน หากครูใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเป็นสื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นทุกคน

นิตยภัทร์ ชาราสุข (2557, น. 71) ได้กล่าวถึงการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ยังมีปัญหาอยู่มาก จึงทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ซึ่งปัญหาสำคัญ ๆ ที่พบ ได้แก่ ครูใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสม ครูสอนอ่านโดยไม่มีสื่อประกอบการสอน จึงทำให้นักเรียนขาดความสนใจ การสอนของครู ไม่เอื้อต่อการฝึกนิสัยรักการอ่านทำให้เด็กมีเจตคติที่ไม่ต่อการอ่าน

สุกัญญา ศรีสืบสาย (2557, น. 54) ที่ให้เหตุผลไว้ว่า ครูสอนโดยไม่ได้เน้นทักษะทางภาษา ครูขาดความรู้และทักษะในการสอนอ่าน สอนโดยยึดตนเองเป็นศูนย์กลางไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกและฝึกทักษะทางภาษาอย่างจริงจัง การสอนอ่านจึงไม่อาจปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการอ่านหนังสือได้ เพราะครู ไม่ได้สร้างความสนใจในการอ่านให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งนักเรียนไม่ได้รับการกระตุ้นให้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ จึงไม่มีโอกาสเรียนรู้ไปทีละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจ เพราะขาดแบบฝึกที่ส่งเสริมประสบการณ์ในการอ่านนั่นเอง

2.3.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550, น. 21) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น.53 - 54) ได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึกทักษะได้

ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน

3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. ช่วยลดภาระครู
6. ช่วยให้เด็กฝึกฝนได้อย่างเต็มที่
7. ช่วยพัฒนาตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. ช่วยเสริมให้ทักษะคงทน ซึ่งลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้

ได้แก่

- 8.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ
- 8.2 ฝึกซ้ำหลายๆครั้ง
- 8.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่คิด
9. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
10. ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเอง
11. ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน
12. ประหยัดค่าใช้จ่ายแรงงานและเวลาของครู

ชวลิต ชุกก่าแพง (2551, น.86) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน
2. ใช้เป็นเครื่องมือวัดความก้าวหน้าและประเมินตนเองของนักเรียนได้หลังจากที่เรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง การทำแบบฝึกหัดทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนในบทเรียนนั้นๆ เพราะมองเห็นจุดเด่นจุดบกพร่องของนักเรียนได้อย่างชัดเจน

3. ประโยชน์ในแง่ความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้แบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถจะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้น

4. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียน
5. แบบฝึกทักษะมีคำถามพลิกแพลงหลายรูปแบบที่นักเรียนจะต้องใช้ความคิดในการตอบ หากนักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดบ่อยๆจะช่วยฝึกฝนสติปัญญาให้ทวีปให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญยิ่งขึ้น

6. ช่วยให้เกิดความรอบรู้ รู้จักเหตุและผล รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะและประสบการณ์เพียงพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

7. ส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจในตนเอง เพราะนักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเองได้คั่นคว้า แก่ใจ ปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ

8. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานตามลำพัง รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายจาก ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

ชนาธิป พรกุล (2554, น.52) ได้อธิบายประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้ คือ แบบฝึกมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้นสามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก และยังให้นักเรียนนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

บุญญริน บุญบริรักษ์ (2557, น.73) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่จะต้องได้รับการฝึกฝน การที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านที่ดีได้นั้น จะต้องมุ่งแก้ไขในเรื่องของสื่อการเรียนและวิธีสอนของครูเป็นสำคัญการสอนโดยวิธีใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อประกอบในการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการอ่านเร็วเพิ่มขึ้นแล้วยังทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอีกด้วย

ธราญา จิตรชญาวนิช (2560, น.41) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา การใช้ภาษาของนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำ ทบทวนบทเรียน และผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเอง จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย แบบฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนหรือประเมินผลการเรียนก่อนและหลังเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้ นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก

ดังนั้น แบบฝึกเสริมทักษะจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกเสริมทักษะจึงนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนวิชาที่ต้องการฝึกฝน เพื่อให้เกิดความชำนาญ มีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้น

2.3.4 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับผู้เรียนมีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ ดังนี้

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2547, น. 60-61) ได้สรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องศึกษาด้วยตนเอง ความครอบคลุม ความสอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ และคำสั่งชัดเจน และได้สรุปลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความน่าสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง

นอกจากนั้นได้แนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกให้ยึดลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำคำสั่งหรือตัวอย่าง วิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ

2. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึกลงทุนน้อยใช้ได้นานๆ และทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัดควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. แบบฝึกหัดที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่น่าเบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดให้โดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความในใจของนักเรียนเพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกหัดที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อยๆ หรือที่ตนเองเคยใช้จะทำให้ นักเรียนสนใจเรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้นและจะรู้จักความรู้ในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกหัดที่ดีควรจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันหลายๆด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญาและประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่อง ควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลาง และอ่อนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จ ในการทำแบบฝึกหัด

8. แบบฝึกหัดที่ดีควรสามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย

9. แบบฝึกหัดที่ดีควรได้รับการปรับปรุงไปคู่กับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอและควรใช้ได้ทั้งในและนอกบทเรียน

10. แบบฝึกหัดที่ดีควรเป็นแบบที่สามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550, น.20) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ว่า ดังนี้

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ชัดเจน

1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการ

เรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2. เนื้อหา

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด

และหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และ

ความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของ
ธรรมชาติวิชานั้น ๆ

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจปฏิบัติได้
สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

กุสุมา ผลาพรหม (2553, น. 152) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกมากพอในเรื่องหนึ่งๆ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดทักษะ แบบฝึกทักษะทำขึ้นเพื่อสอนมิใช่เพื่อสอบ

2. แต่ละบทควรใช้แบบฝึกเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. ฝึกในสิ่งที่เรียนมาแล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้นๆ
5. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นสิ่งที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
6. แบบฝึกควรมีหลายแบบเพื่อมิให้นักเรียนเบื่อหน่าย
7. เป็นแบบฝึกที่ให้นักเรียนได้ใช้ความคิด
8. เป็นแบบฝึกที่เน้นให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สุกัญญา ศรีสืบสาย (2557, น. 60) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกมากพอสมควรในเรื่องหนึ่งๆก่อนจะฝึกเรื่องอื่นๆต่อไป ทั้งนี้ทำขึ้นเพื่อการสอนมิใช่ทำขึ้นเพื่อการทดสอบ

2. แต่ละแบบฝึกควรใช้แบบประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันของผู้เรียนรู้จักกัน

ดีแล้ว

5. เป็นแบบฝึกที่ผู้เรียนให้ความคิดด้วย
6. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย
7. ควรฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้สิ่งที่เรียนไปแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กมลกัญญา โตชัยวัฒน์ (2560, น. 120) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. ควรมีคำชี้แจงที่ชัดเจน ง่ายแก่การเข้าใจ สอดคล้องกับชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2. เนื้อหาควรเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วกับประสบการณ์ใหม่ ควรมีหลายลักษณะในเรื่องเดียว

3. ตั้งจุดมุ่งหมายในการฝึกแต่ละเรื่องให้ชัดเจนเนื้อหาที่ฝึกต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แบบฝึกต้องมีจำนวนมากพอที่จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะ

4. แบบฝึกสอดคล้องกับหลักจิตวิทยา พัฒนาการ และลำดับขั้นการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับประถมศึกษาควรมีรูปภาพ สี สันสวยงามเพื่อจูงใจในการทำแบบฝึก

5. สิ่งที่จะฝึกแต่ละเรื่องควรใช้เวลาสั้นๆ

6. ควรแนะนำวิธีสอนของครูและวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สิ่งเสริมให้เกิดความรู้ความจำ ความเข้าใจ การสังเคราะห์ การประเมินค่า ความคิดสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

พเยาว์ ยินดีสุข (2558, น.78) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึก คือ แบบฝึกที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบน่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยา ในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน มีคำสั่ง คำชี้แจงสั้น ชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ มีการจัดกิจกรรม การฝึกที่สร้างความสนใจ และแบบฝึกนั้นควรทันสมัยอยู่เสมอ

ดิเรก ศรีสุโข (2559, น. 74) ได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดีได้ว่า ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดีนั้นควรมีลักษณะเข้าใจง่าย มีคำอธิบายที่ชัดเจนเป็นชุดฝึกทักษะที่หลากหลายแบบ มีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน ทำทนายให้นักเรียนใช้ความสามารถและฝึกด้วยตนเอง ตรงตามลักษณะประเด็นปัญหาที่ต่างก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง

ยุทธ ไกยวรรณ (2559, น. 198) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. เนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึกทักษะเป็นเนื้อหาที่มีอยู่ในบทเรียน
2. มีหลายรูปแบบ ทำทนายความสามารถของผู้เรียน
3. มีครบทุกเนื้อหาและมากพอที่จะให้ผู้ฝึกได้เลือกทำ
4. เป็นแบบฝึกที่ได้ใช้ความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วแก้ปัญหา
5. เป็นแบบฝึกที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะเพิ่มขึ้น

วิชา ปิณฑามุก (2559, น. 43) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี คือ ควรมีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย และต้องมีลักษณะที่เข้าใจง่าย จูงใจ ได้ให้คิดพิจารณา ได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะ แบบฝึกควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีเนื้อหาพอเหมาะ

วิลาสินี ฤกษ์ปฏิมา (2560, น. 124) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. เป็นสิ่งที่เพิ่มเติมหรือเสริมบทเรียนตามปกติ
2. เป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมทักษะ แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและการเอาใจใส่ ดูแล

จากครูผู้สอน

3. ช่วยเหลือผู้เรียนในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. วิธีใช้แบบฝึกควรปฏิบัติดังนี้
  - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว
  - 4.2 ฝึกซ้ำหลายๆครั้ง

4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่เกิดขึ้น

5. แบบฝึกจะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากที่ได้เรียนเรื่องนั้นไปแล้ว
6. แบบฝึกควรเก็บรักษาไว้ให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน
7. แบบฝึกควรมีส่วนทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียน
8. แบบฝึกควรจัดขึ้นนอกเหนือจากเวลาเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเต็มที่

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้นควรมีลักษณะเกี่ยวข้องกับบทเรียน เข้าใจง่าย เร้าความสนใจให้นักเรียนอยากใช้ความสามารถและฝึกตนเอง มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้าง เพื่อให้เกิดความภูมิใจยังผลสู่การบรรลุเป้าหมาย

2.3.5 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดี

Seels and Glasgow (1990, p. 318) ได้สรุปหลักการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน
2. การฝึก คือ การให้นักเรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ
3. กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบ จะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียน
4. การจูงใจ คือ การสร้างแบบฝึกเรียงลำดับ จากแบบฝึกง่ายและสั้น ไปสู่แบบฝึกเรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรส หลายรูปแบบ

กรมวิชาการ (2545, น. 139) ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะว่าควรดำเนินการดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์อะไรบ้างจากแบบฝึกทักษะ
2. ศึกษาผู้เรียน โดยพิจารณาถึงวัย ระดับชั้น ความรู้ ประสบการณ์และความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับผู้เรียน
3. ศึกษาธรรมชาติของเนื้อหาสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ บางเรื่องอาจมีลักษณะเฉพาะ บางเรื่องต้องเรียนรู้โดยการปฏิบัติให้เรียนรู้จริง
4. พิจารณาประโยชน์และความคุ้มค่าของสื่อการสอนว่า สามารถกระตุ้นความสนใจ สื่อความหมาย และสร้างประสบการณ์แก่ผู้เรียนอย่างไร

5. หาประสิทธิภาพและปรับปรุงพัฒนาสื่อที่จัดทำไว้เพื่อเป็นการประกันคุณภาพของสื่อว่ามีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้จริง

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 54 - 55) ได้สรุปหลักในการสร้างแบบฝึกว่าต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักเรียนได้เรียนตามอัตราการเรียนรู้ของตนก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น นอกจากนั้นยังได้กำหนดองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะได้ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึก ว่าใช้เพื่ออะไร และมีวิธีใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกทำยบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน หรือใช้สอนซ่อมเสริมประกอบด้วย

1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึก จะระบุว่าในแบบฝึกชุดนี้ มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบอื่นๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน

1.2 สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม หากมี จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน

1.3 จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก

1.4 ขั้นตอนในการใช้ บอกข้อตามลำดับการใช้ และอาจเขียนในรูปแบบของแนวการสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น

1.5 เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึก เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวรควรมีองค์ประกอบ ดังนี้ ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย จุดประสงค์ คำสั่ง ตัวอย่าง ชุดฝึก ภาพประกอบ ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบประเมินบันทึกผลการใช้

เพ็ญญา หงษ์ทอง (2556, น. 64) ได้เสนอแนะรูปแบบการสร้างแบบฝึก โดยอธิบายว่าการสร้างแบบฝึกรูปแบบก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ แบบฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มิใช่ใช้แบบเดียวเพราะจะเกิดความจำเจน่าเบื่อหน่าย ไม่ท้าทายให้อยากรู้อยากลองจึงขอเสนอรูปแบบที่เป็นหลักใหญ่ไว้ก่อน ส่วนผู้สร้างจะนำไปประยุกต์ใช้ ปรับเปลี่ยนรูปแบบอื่น ๆ ก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคน ซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. แบบถูกผิด เป็นแบบฝึกที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดตามดุลยพินิจของผู้เรียน

2. แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยตัวคำถามหรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสมุดกัซายมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสมุดกัซายมือมา

จับคู่กับคำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อความหรือจะใช้การโยงเส้นก็ได้

3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ เป็นแบบฝึกที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้

4. แบบหมายตัวเลือก เป็นแบบฝึกเชิงแบบทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ ชัดเจนไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือ คำตอบซึ่งอาจจะมี 3-5 ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง

5. แบบอัตนัย คือความเรียงเป็นแบบฝึกที่ตัวคำถาม ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรีตามความรู้ความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้คำถามในรูปแบบต่างๆ ไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่างๆ ก็ได้

ภานุพงศ์ คำวชิรพิทักษ์ (2558, น. 72) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างชุดฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก
2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่าฝึกในด้านใด แล้วจัดให้เนื้อหาตรงกับจุดมุ่งหมาย
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก
4. ในชุดฝึกทักษะต้องมีคำชี้แจงสั้นๆ เพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจ
5. ต้องเหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก
6. ควรทำชุดฝึกทักษะหลายๆแบบเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้คิด

สรสรเสรีญ สุวรรณประเทศ (2559, น. 29) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดกิจกรรมของชุดฝึกทักษะว่า ควรหลีกเลี่ยงสิ่งต่อไปนี้

1. กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นเชิงเส้นตรงและเป็นลำดับขั้นตอนตายตัว
2. การวางแผนเป็นลักษณะจากบนสู่ล่างหรือสั่งการอย่างเป็นระบบ
3. วัตถุประสงค์ที่กำหนดแนะแนวทางในการพัฒนา
4. ยึดผู้เชี่ยวชาญเป็นหลักในการพิจารณาออกแบบการจัดกิจกรรม
5. เป็นการจัดการเรียนการสอนในทักษะย่อย
6. กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ในสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้แล้ว
7. การประเมินผลรวบยอดยากเกินไป
8. ข้อมูลที่เป็นปรนัยวิกฤติหรืออาจมีน้อยเกินไป

ดังนี้

ประกาศ จันทรศมี (2559, น. 65) ได้กล่าวถึงขั้นตอนที่สำคัญของการสร้างชุดฝึกไว้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์
2. กำหนดหน่วยการสอน
3. กำหนดหัวเรื่อง
4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง
6. กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์
7. กำหนดแบบประเมินให้ตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน
9. หาประสิทธิภาพของชุดฝึก
10. การใช้ชุดฝึก

จำเรณูรัตน์ จิตต์จิรจรรย์ (2557, น. 82) ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะว่า การสร้างแบบฝึกทักษะถือเป็นระดับของการวิเคราะห์รูปแบบทางการสอน ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการสอน
2. ทำอย่างไรจึงจะเลือกเนื้อหาที่จะนำไปใช้สอนและการจัดเตรียมรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร
3. ลักษณะของภาระงานและกิจกรรมการสอนสอดคล้องกับรูปแบบการสอนหรือไม่
4. คำนึงถึงบทบาทของผู้เรียน
5. บทบาทของครู
6. บทบาทของสื่อการสอน

ชัยกฤต นัตติไพบูลย์ (2557, น. 50) ได้ให้นำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างชุดฝึกทักษะว่า

1. ชุดฝึกทักษะที่ดีควรมีข้อแนะนำ
2. คำสั่งหรือตัวอย่างที่ยกมาเป็นข้อความหรือชุดฝึกทักษะไม่ควรยาวเกินไปหรืออยากแก่การเข้าใจ
3. ถ้าต้องการให้ศึกษาด้วยตนเองชุดฝึกทักษะนั้นควรมีหลายรูปแบบ และให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำ

จากหลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่กล่าวมานั้นพอสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกต้องมีการตั้งเป้าหมายให้ชัดเจนและตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการฝึก โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับความยากง่าย มีรูปแบบที่หลากหลาย ได้รับความสนใจ ใช้เวลาพอเหมาะ มีคำชี้แจงที่ชัดเจน

2.4 เทคนิคกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ STAD

ผู้วิจัยขอเสนอ หลักการ แนวคิดและทฤษฎีเทคนิคกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ STAD ที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

2.4.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

โกวิท ประวาลพุกษ์ (2551, น. 82) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือคือรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะศักยภาพของตนเองทั้งยังร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จโดยสมาชิกในกลุ่มรับผิดชอบร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่ละคนมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่ม เมื่อประสบความสำเร็จในการทำงานแล้ว จะเพิ่มความสามารถในการทำกิจกรรมในการเรียนรู้มากขึ้นรวมทั้งยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นอีกด้วย

บุญอนันต์ พิณภัทรชัย (2553, น. 59) ได้ให้นิยามของการเรียนแบบร่วมมือว่าเป็นเทคนิคการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน

ภูษิต บุญทองเถิง (2554, น. 78) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้อย่างเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม นักการศึกษาคนสำคัญที่เผยแพร่แนวคิดของการเรียนรู้แบบนี้คือ Slavin, David Johnson, และ Roger Johnson เขากล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป เรามักจะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ส่วนใหญ่เราจะมุ่งเน้นไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนหรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มักจะถูกละเลยหรือมองข้ามไปทั้งหมดที่มีผลการวิจัยพบว่า ความรู้สึกของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อโรงเรียน ครูและเพื่อนร่วมชั้นมีผลต่อการเรียนรู้อย่างมาก ซึ่งปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะ คือ

1. ลักษณะแข่งขันกัน ในการศึกษาเรียนรู้ ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามเรียนให้ได้ดีกว่าคนอื่น เพื่อให้ได้คะแนนดี ได้รับการยกย่อง
2. ลักษณะต่างคนต่างเรียน คือแต่ละคนก็รับผิดชอบดูแลตนเองให้เกิดการเรียนรู้ไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น

3. ลักษณะร่วมมือกันหรือช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ คือ แต่ละคนต่างก็รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตน และในขณะเดียวกันก็ต้องช่วยให้สมาชิกคนอื่นเรียนรู้ด้วยการจัดการศึกษาปัจจุบันมักส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขัน ซึ่งอาจมีผลทำให้ผู้เรียนเคยชินต่อการแข่งขันแย่งชิงผลประโยชน์มากกว่าการร่วมมือแก้ปัญหา อย่างไรก็ตาม เราควรให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้ง 3 ลักษณะ โดยรู้จักใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ เนื่องจากในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจะต้องเผชิญกับสภาพการณ์ที่มีทั้ง 3 ลักษณะ แต่เนื่องจากการศึกษาในปัจจุบันส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขันและแบบรายบุคคลอยู่แล้ว เราจึงจำเป็นต้องหันมาส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต

สุคนธ์ สิ้นทพานนท์ (2554, น. 22-24) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เพิ่มเติมว่าเป็นการสอนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกัน ส่งเสริมผู้เรียนให้รู้จักช่วยเหลือกัน คนที่เก่งกว่าจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มจะร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม เพราะยึดตามแนวคิดที่ว่า ความสำเร็จของสมาชิกทุกคนจะรวมเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

อัมพร ทองใบ (2556, น. 95) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนจะเลือกเอาเทคนิคต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปใช้ให้เหมาะกับเรื่องที่สอน และสามารถนำไปใช้แทรกกับวิธีการสอนแบบอื่นได้ แต่ผู้สอนควรจะมีการนำเข้าสู่บทเรียนก่อนที่จะเริ่มมีกิจกรรม และเมื่อเสร็จกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ควรมีการสรุปเรื่องที่เรียนด้วย ผู้สอนควรได้เตรียมทำใบงานหรือแบบฝึกหัดและใบความรู้เพื่อให้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ประสบผลอย่างมีประสิทธิภาพ

จันทร์เพ็ญ ภูโสภา (2558, น. 103) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ ผู้เรียน ได้ใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานกลุ่ม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย สมาชิกในกลุ่มตระหนักว่าแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน การเรียน กลุ่มย่อย การทดสอบย่อย คะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคน กลุ่มที่ได้รับการยกย่องหรือการยอมรับ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

1. เป้าหมายของกลุ่ม (Group Goal) เจื่อนใจนี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน ทั้งนี้เพราะกลุ่มจำเป็นต้องให้สมาชิกทุกคนใน กลุ่มได้ทราบเป้าหมายของกลุ่มในการร่วมมือกันทำงาน ถ้าปราศจากเจื่อนใจข้อนี้งานจะไม่สามารถสำเร็จได้

2. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองเท่ากับรับผิดชอบต่อกลุ่ม คือ กลุ่มจะได้รับการชมเชยหรือได้รับคะแนนต้องเป็นผลสืบเนื่องมาจากคะแนนรายบุคคลของสมาชิกในกลุ่มซึ่งจะนำไปแปลงเป็นคะแนนของกลุ่มโดยใช้ระบบกลุ่มสัมฤทธิ์นั้นเอง ทั้งสองเจื่อนใจนี้มีความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กัน ซึ่งมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ STAD กล่าวคือเป้าหมายของกลุ่มเป็นสิ่งจำเป็นสิ่งที่จะทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจที่จะช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ ถ้าปราศจากเป้าหมายของกลุ่ม นักเรียนก็จะทำงานผิดจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นนักเรียนจึงต้องทราบเป้าหมายของกลุ่มเพื่อความสำเร็จในการเรียน

2.4.2 วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิสนา แจมมณี (2548, น. 42) ได้กล่าวถึง การเรียนการสอนของรูปแบบ เอส.ที.เอ.ดี. STAD คือ “Student Teams Achievement Division” กระบวนการดำเนินการมีดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง - ปานกลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้บ้านของเรา (Home Group)

2. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอนและเก็บคะแนนของตนไว้

3. ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอดและนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ (Improvement Score) ซึ่งหาได้ดังนี้

คะแนนพื้นฐาน : ได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลายๆครั้งแต่ละคนทำได้

คะแนนพัฒนาการ : ถ้าคะแนนที่ได้คือ

-11 ขึ้นไป   คะแนนพัฒนาการ = 0

-1 ถึง -10   คะแนนพัฒนาการ = 10

+1 ถึง +10   คะแนนพัฒนาการ = 20

+11 ขึ้นไป   คะแนนพัฒนาการ = 30

สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรานำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกัน เป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รางวัล

นอกจากนั้น วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาและอื่น ๆ

สมนึก ภัททิยธานี (2553, น. 68) ได้กล่าวถึง หลักการสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือว่ามีลักษณะดังนี้

1. สมาชิกในกลุ่มจะมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาทหน้าที่ และประสบความสำเร็จร่วมกัน
2. มีปฏิสัมพันธ์ที่มีลักษณะส่งเสริมกันและกัน โดยตรง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและมีการอธิบายความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง
3. สมาชิกมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ โดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม
4. มีการใช้ทักษะทางสังคมและทักษะทางการทำงานกลุ่ม เพื่อช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ
5. สมาชิกทำงานกลุ่มอย่างมีขั้นตอน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม เพื่อช่วยให้การทำงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วิชยา ปิตชามุก (2559, น. 74) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือคือรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะศักยภาพของตนเองทั้งยังร่วมมือกันแก้ปัญหาต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จโดยสมาชิกในกลุ่มรับผิดชอบร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่ละคนมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่ม เมื่อประสบความสำเร็จในการทำงานแล้ว จะเพิ่มความสามารถในการทำกิจกรรมในการเรียนรู้มากขึ้น รวมทั้งยังส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นอีกด้วย

2.4.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Instructional Models of Cooperative Learning) ได้รับการพัฒนาขึ้น โดย Johnson and Johnson (1974, pp. 213-340, อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี, 2548, น. 42-43) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้-ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการชนะ-ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางด้านสติปัญญาและจิตใจ หลักการการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ อันประกอบด้วย

1. การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน (Positive Interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน
2. การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (Face To Face Interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่างๆ
3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social Skills) โดยทักษะในการทำงานร่วมกัน
4. การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ที่ใช้ในการทำงาน
5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (Individual Accountability) หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่างๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งแล้ว ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วยรวมทั้งมีโอกาสดูฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก

เสมอจิต สัจปิยะนิจกุล (2550, น. 57) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การเรียนแบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (Formal Cooperative Learning Groups) ผู้สอนจะมีบทบาทดังต่อไปนี้
  - 1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงในการเรียนแต่ละบทเรียนว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง เช่น ความรู้หรือทักษะทางสังคม กำหนดบทบาทของกลุ่ม วิธีการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม กำหนดบทบาทของผู้เรียน วัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการเรียนและจัดเตรียมความพร้อมด้านอื่น ๆ ในห้องเรียน
  - 1.2 อธิบายงานและให้ผู้เรียนมีการพึ่งพากัน ผู้สอนอธิบายงานที่มอบหมายให้ชัดเจน โดยเน้นการคิดและกลวิธีและต้องให้มีการพึ่งพากัน มีความรับผิดชอบส่วนบุคคล บอกเกณฑ์ความสำเร็จที่ตั้งไว้และอธิบายทักษะทางสังคมที่ต้องใช้
  - 1.3 มีการดูแลและเข้าไปเกี่ยวข้องกับกลุ่ม เพื่อช่วยเหลือหรือเพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันและใช้ทักษะทางสังคมมากขึ้น ผู้สอนควรใช้การสังเกตอย่างมีระบบและรวบรวมข้อมูลในแต่ละกลุ่ม ในขณะที่ผู้เรียนกำลังทำงาน ผู้สอนอาจจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้งานมีความถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
  - 1.4 ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนในการประมวลผลการทำงานของกลุ่มว่าสามารถทำอะไรได้ดีบ้าง

2. การเรียนแบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ (informal cooperative learning groups) ผู้เรียนจะทำงานและเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน บางครั้งกลุ่มอาจทำงานร่วมกันเพียงไม่กี่นาทีในแต่ละคาบ ในระหว่างการจดคำบรรยายการสาธิต การเรียนแบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการสามารถนำไปใช้เพื่อ

- 2.1 ให้ผู้เรียนสนใจสื่อที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
- 2.2 ปรับสภาวะอารมณ์ผู้เรียนให้พร้อมในการเรียน
- 2.3 เตรียมประสบการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องนำไปใช้ในชั่วโมงเรียน
- 2.4 เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนเกิดความคิดในสิ่งที่เราสอน
- 2.5 มีการใช้สื่ออุปกรณ์ในการเรียน ในระหว่างที่ผู้สอนกำลังสอน จะมีการ

ใช้สื่ออุปกรณ์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากสื่อ มีการอธิบาย สรุป และผสมผสานสิ่งที่เรียนรู้เป็นโครงสร้างความรู้ กลุ่มประเภทนี้จะใช้เวลาประมาณ 3-5 นาที ในการให้เรียนอภิปรายก่อน-หลังการบรรยาย

มลิวัลย์ กองทิพย์ (2556, น. 71) ได้กล่าวถึงหลักการของการเรียนรู้เป็นกลุ่มอันประกอบไปด้วย

1. การได้รับรางวัลเป็นกลุ่ม (Team reward) กลุ่มอาจได้รับรางวัลหรือใบประกาศนียบัตร (Certificates) ถ้าสมาชิกในกลุ่มสามารถเรียนรู้ได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้ของแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นการเน้นให้สมาชิกในกลุ่มต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อน ๆ ซึ่งทำให้เกิดการช่วยกันอธิบายให้แก่คนอื่นในกลุ่ม

3. ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการประสบความสำเร็จ (Equal Opportunities for Success) หมายความว่า สมาชิกสามารถช่วยกลุ่มได้โดยการพัฒนาการเรียนของตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม เป็นการเน้นให้เห็นว่าไม่ว่าผู้เรียนจะเก่ง อ่อน หรือปานกลาง ผู้เรียนทุกคนก็มีโอกาสเท่าๆ กันในการที่จะทำได้ดีที่สุด

2.4.4 รูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ว่ามีลักษณะสำคัญ ดังนี้

2.4.4.1 ผู้สอนจะต้องจัดกลุ่มผู้เรียนให้มีสมาชิกคละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน คละเพศและอายุ

2.4.4.2 ผู้เรียนต้องร่วมมือกันกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ที่ต้องการศึกษา ใช้ทักษะในการทำงานร่วมกันจนสำเร็จ เช่น ทักษะการเป็นผู้นำ ทักษะการคิด ตัดสินใจ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น

2.4.4.3 สมาชิกในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล มีการช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกัน มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

2.4.4.4 สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย สมาชิกทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน มีความภูมิใจในความสำเร็จของตนว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เท่าเทียมกับสมาชิกคนอื่น

ลัทธมี วงชาติ (2553, น. 23-24) ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงบทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ว่า ผู้สอนต้องมีการเตรียมการและดำเนินการดังนี้

1. จัดกลุ่มผู้เรียนที่ละความสามารถให้สามารถร่วมงานกันได้ดี ควรมีการแบ่งกลุ่มไว้ล่วงหน้า ผู้เรียนที่อยู่กลุ่มเดียวกันจะเป็นกลุ่มที่เรียนรู้ร่วมกัน เป็นระยะเวลาประมาณ 6 สัปดาห์

2. ปลุกฝังให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน ปฏิบัติตามกติกาของการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เช่น

2.1 มีการช่วยเหลือกัน

2.2 ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบในภาระหรือหน้าที่ของตน

2.3 สมาชิกทุกคนมีบทบาทเท่าเทียมกัน

2.4 สมาชิกทุกคนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง

3. สร้างความมุ่งมั่นและอุดมการณ์ของผู้เรียนที่จะทำงานร่วมกัน ครูผู้สอนจะต้องรู้จักจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นและเสริมทักษะการคิดให้แก่ผู้เรียน โดยใช้แหล่งข้อมูลและสื่อการสอนให้สมาชิกทุกคนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพ

4. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือให้เป็นไปตามขั้นตอนของเทคนิคต่างๆ และบรรลุเป้าหมายที่กำหนด มีการเตรียมแบบฝึกหัด วัสดุ อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมอย่างครบถ้วน

5. สร้างกฎ กติกา เป็นข้อตกลงสำหรับสมาชิกในกลุ่ม สร้างกฎของห้องเรียน ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขและช่วยเหลือผู้เรียนบางคนที่มีปัญหา

6. ช่วยเหลือผู้เรียนบางคนที่มีปัญหาให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้และสามารถเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้เรียน เสริมสร้างให้ผู้เรียน รู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยใช้เหตุผล ซึ่งเป็นหลักสำคัญของวิถีประชาธิปไตย

2.4.5 ขั้นตอนการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

ทิสนา แคมมณี (2548, น. 43) ได้กล่าวเกี่ยวกับรูปแบบของกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลักๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัล แตกต่างกันไปเพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะแต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และมีวัตถุประสงค์ไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษามากที่สุดโดยอาศัยการร่วมมือกันช่วยเหลือกันและแลกเปลี่ยนความรู้อันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูป จะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นสำคัญ

สมบัติ ท้ายเรือคำ (2550, น. 48) ได้กล่าวถึงพื้นฐานของรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือมีดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ สมาชิกในกลุ่ม เป้าหมายในการแก้ปัญหาและผลที่ได้ต้องมีความชัดเจน
2. กลุ่มการเรียนรู้กลุ่มเล็กจำนวน 4 คน และกลุ่มใหญ่ขึ้นมีการแบ่งกลุ่มกัน
3. มีพฤติกรรมที่ร่วมกันในการแก้ปัญหา ทุกคนทำงานเป็นส่วนๆ รับฟังผู้อื่น การยอมรับ ไม่ยอมรับและมีความคิดที่ชัดเจน
4. มีการปฏิสัมพันธ์กับสังคม การเรียนรู้กับคนอื่นและในชั้นเรียนที่เป็นอิสระ
5. นักศึกษาจดบันทึกของตนเองและค้นหาที่เป็นที่ยอมรับและรับการวิจารณ์ร่วมกันจากกลุ่ม ระหว่างการนำเสนอต้องมีการอธิบายสื่อสารให้ชัดเจน
6. กลุ่มมีความเป็นมิตรต่อกัน ผู้สอนจะช่วยในการแบ่งกลุ่ม

ภูษิต บุญทองเถิง (2554, น. 79) ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ขั้นตอนการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ว่ามี 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีความตระหนักว่า สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ในขณะที่ทุกคนสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ และความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน และในขณะที่ทุกคนก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นๆ ด้วยเพื่อประโยชน์ร่วมกัน การจัดกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันนี้ทำได้หลายอย่าง เช่น การให้ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน หรือให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงาน การเรียนรู้ร่วมกัน (Positive Reward Interdependence) การให้งานหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ทุกคนต้องทำหรือใช้

ร่วมกัน (Positive Resource Interdependence) การมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกันให้แต่ละคน (Positive Role Interdependence)

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-Face promotive interaction) การที่สมาชิกกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน ในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใยไว้วางใจ ส่งเสริม และช่วยเหลือกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครที่จะได้รับประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึงจำเป็นต้องมีการตรวจสอบผลงาน ทั้งที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม วิธีการที่สามารถส่งเสริมให้ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มที่หลายวิธี เช่น การจัดกลุ่มให้เล็กเพื่อจะได้มีการเอาใจใส่กันและกันได้อย่างทั่วถึง การทดสอบเป็นรายบุคคล การสุ่มเรียกชื่อให้รายงาน ครุสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนในกลุ่ม การจัดให้กลุ่มมีผู้สังเกตการณ์ การให้ผู้เรียนสอนกันและกัน

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small-Group Skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญๆหลายประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสารและทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับและไว้วางใจกันและกัน ซึ่งครุควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ดำเนินงานไปได้

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น อาจทำโดยครุหรือผู้เรียนหรือทั้งสองฝ่าย ซึ่งถือว่าเป็นยุทธวิธีหนึ่งที่จะส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงาน เพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูลป้อนกลับและช่วยฝึกทักษะการรู้คิด (Metacognition) คือสามารถที่จะประเมินการคิดและพฤติกรรมของตนที่ต่ำลงไป

วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2559, น. 112) ได้กล่าวถึงเทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ หรือ (STAD: Student Teams Achievement Division) ว่าเทคนิคนี้มีการพัฒนามาจากเทคนิคการจัดการแข่งขัน TGT มีการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ทุกคนจะต้องพัฒนาความรู้ของตนเองในเรื่องที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งจะมีการช่วยเหลือให้ความรู้ให้เก้กัน มีการทดสอบความรู้เป็นรายบุคคลแทนการแข่งขัน และรวมคะแนนเป็นกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ นักการศึกษาที่คิดเทคนิค STAD คือ Slavin ดังนี้

1. ข้อเสนอประเด็นความรู้หรือเนื้อหาใหม่ ผู้สอนจะนำเรื่องใหม่เนื้อหาใหม่เสนอแก่ผู้เรียน ซึ่งอาจจะนำเสนอด้วยการใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆหรืออาจจะให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาแล้วผู้สอนตั้งประเด็นคำถามให้ผู้เรียนอภิปราย

2. จัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มมีจำนวนสมาชิกตามความเหมาะสม อาจจะมีจำนวนระหว่าง 4-5 คน โดยสมาชิกแต่ละกลุ่มจะมีความสามารถคละกัน ตั้งแต่เก่ง ปานกลางและอ่อน มีทั้งเพศชายหญิงคละกันไปสมาชิกในกลุ่มร่วมกันศึกษาเนื้อหาที่ผู้สอนนำเสนอจนมีความเข้าใจ ผู้สอนจะต้องชี้แจงให้ผู้เรียนทราบว่าความสำเร็จของกลุ่มนั้นจะต้องอาศัยผลจากความร่วมมือช่วยเหลือกัน ผู้ที่เก่งกว่าจะต้องช่วยเหลือแนะนำผู้ที่อ่อนกว่าหรือเรียนได้ช้ากว่า ซึ่งในขั้นนี้ ผู้สอนควรมีใบความรู้ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาแล้วเข้าใจง่าย ตลอดจนมีใบงานหรือแบบฝึกหัดที่มีคำถามซึ่งสามารถสร้างความกระจำซัดให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น

3. ผู้เรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคลซึ่งแบบทดสอบจะตรงกับเนื้อหาที่เรียน

4. ตรวจสอบคำตอบจากแบบทดสอบและนำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

5. ประกาศชมเชยกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและรองลงมาโดยเรียงตามลำดับ ซึ่งอาจจะตีประกาศคะแนนไว้ที่ป้ายนิเทศของห้องเรียน

จากการศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จะเห็นได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเป็นกลุ่มเปิด โอกาสให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มทำให้นักเรียนช่วยเหลือกันในขณะเรียน ชักถามปัญหากันอย่างอิสระ คนเก่งสามารถอธิบายถึงข้อดีข้อเสียของการหาคำตอบได้จะทำให้เกิดความก้าวหน้าทีละน้อยและเป็นประสบการณ์ที่มีค่า ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีความหมายมากกว่าแค่การเอานักเรียนมารวมกันทำงานเป็นกลุ่มย่อยเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อกลุ่มและส่วนรวม โดยการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เห็นคุณค่าความแตกต่างระหว่างบุคคล ยอมรับความสามารถของตนเองและของผู้อื่น นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนมีคุณลักษณะนิสัยที่ดี เช่น ความสามัคคี มีน้ำใจ มีระเบียบวินัย เป็นต้น

2.4.6 ข้อดีข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนแบบ STAD

สุขุม เกลยทรัพย์ (2550, น. 68) ได้เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกันกับการเรียนเป็นกลุ่มเดิม ดังตาราง

ตารางที่ 2.2

การเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้กับการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม

การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning)	การเรียนรู้แบบเดิม (Traditional Learning)
1. สมาชิกมีความรับผิดชอบร่วมกัน	1. มีความรับผิดชอบเฉพาะตนเอง
2. สมาชิกมีความสามารถที่แตกต่างกัน	2. สมาชิกมีความสามารถใกล้เคียงกัน
3. สมาชิกผลัดเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้า	3. สมาชิกเลือกหัวหน้า
4. สมาชิกแบ่งความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน	4. สมาชิกรับผิดชอบเฉพาะงานตนเอง
5. สมาชิกประเมินผลเน้นวิธีการและผลงาน	5. การประเมินผลเน้นที่ผลงาน
6. ครูจัดการสอนทักษะทางสังคม	6. ทักษะทางสังคมถูกละเลยไม่มีการสอน
7. ครูสังเกตการณ์แนะนำการทำงานกลุ่ม	7. ครูละเลยไม่สนใจการทำงานกลุ่ม
8. ครูเน้นวิธีการกลุ่ม	8. วิธีการทำงานกลุ่มมีน้อย

ศุภลักษณ์ ไชยสิทธิ์ (2552, น.27) ได้กล่าวถึงข้อดีของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือไว้โดยผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันมาเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิก 4-6 คน สมาชิกในกลุ่มจะทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม เป็นการฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นเพราะการปรึกษาในกลุ่มที่อยู่ในวัยเดียวกัน นักศึกษาน่าจะกล้าแสดงออกมากกว่าการปรึกษาครูผู้สอน ผลพลอยได้เรื่องมนุษยสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานที่ดีขึ้น ผู้เรียนจะลดการแข่งขันในการทำงานเพื่อตนเองลงและทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น สมาชิกในกลุ่มจะเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งทำให้เกิดความภูมิใจในตัวเอง มีความสนใจและมีสมาธิในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเพิ่มขึ้น

ไพศาล สุวรรณน้อย (2552, น. 84) ได้กล่าวถึงข้อดีข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. ข้อดีของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการสร้างความสัมพันธ์และความสามัคคีกันระหว่างผู้เรียนในกลุ่มซึ่งมีสมาชิกในกลุ่มไม่ใหญ่เกินไปนัก และทำให้ผู้เรียนเก่งได้มีโอกาสช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนกว่า เป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นตลอดจนมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับ มีความร่วมมือกันในการทำงานเพราะความสำเร็จของกลุ่มคือเป้าหมายสำคัญ

2. ข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

จำนวนสมาชิกในกลุ่มไม่ควรมีมากจนเกินไปและสมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันตลอดระยะเวลาที่ทำงานกลุ่มเดียวกัน ผู้สอนจะต้องรู้จักจัดการควบคุมการทำงาน การร่วมกิจกรรมให้อยู่ภายในเวลาที่กำหนด

ภูษิต บุญทองเถิง (2554, น.81) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลดีต่อผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (Greater Efforts to Achieve)

การเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น (Long Term Retention) มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ มีเหตุผลที่เพิ่มขึ้นและคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (More Positive Relationships Among Students)

การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม

3. มีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater Psychological Health)

การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่างๆ

จากการศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จะเห็นได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มทำให้นักเรียนช่วยเหลือกันในขณะเรียน ชักถามปัญหากันอย่างอิสระ คนเก่งสามารถอธิบายถึงข้อดีข้อเสียของ

การหาคำตอบได้จะทำให้เกิดความก้าวหน้าทีละน้อยและเป็นประสบการณ์ที่มีค่า ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมีความหมายมากกว่าแค่การเอานักเรียนมารวมกันทำงานเป็นกลุ่มย่อยเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อกลุ่มและส่วนรวมโดยการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เห็นคุณค่าความแตกต่างระหว่างบุคคล ยอมรับความสามารถของตนเองและของผู้อื่น

2.5 การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปทดลองสอนจริง (Trial Run) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

พิสนุ พองศรี (2550, น. 84) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจว่าหากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็มีความค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E1/E2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 75/75 หมายความว่า เมื่อเรียนจบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 75% และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 75% การที่จะกำหนด E1/E2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนพิจารณาตามความเข้าใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำนัก

เมื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นต้นฉบับแล้ว ต้องนำไปหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1:1 (แบบเดี่ยว) คือ นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 1:10 (แบบกลุ่ม) คือ นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 5-10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 1:100 (ภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่) คือ นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 30-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนใด ๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหา ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และ ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหา ประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ควรทำควบคู่กัน ไป จึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพ จะเป็นที่ยอมรับได้มีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร ดังนี้

$$CVR = \frac{n_e - \frac{N}{2}}{\frac{N}{2}} \quad (2-1)$$

เมื่อ	CVR	แทน	ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล
	n_e	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ (Number of panelists Who had Agreement)
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of Panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 5.00 ค่าที่คำนวณได้ ต้องสูงกว่าค่าในตารางตามจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ถ้าค่าที่คำนวณได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้ ประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด กระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ส่วนการหา E_1 และ E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A} \times 100} \quad (2-2)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{\frac{N}{B} \times 100} \quad (2-3)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E1) คือจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E2) คือคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนเรียน (Pretest)

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) แต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าข้อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง

สรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้ คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

2.6 ดัชนีประสิทธิผล

พิเชษฐ วังศ์เกียรติจักร (2559, น. 157-159) ให้แนวคิดการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของสื่อวิธีสอนหรือนวัตกรรมไว้เพื่อที่จะทราบว่าสื่อการเรียนการสอน วิธีสอน หรือนวัตกรรมที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นมามีประสิทธิภาพ (Effectiveness) เพียงใด ก็จะนำสื่อที่พัฒนาขึ้นนั้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสม แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิผล หมายถึงความสามารถในการให้ผลอย่างชัดเจนแน่นอน ซึ่งนิยมวิเคราะห์และแปลผล 2 วิธี

วิธีที่ 1 จากการพิจารณาผลของการพัฒนา วิธีนี้เป็นการเปรียบเทียบระหว่างจุดเริ่มต้นกับจุดสุดท้าย เช่น ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเพื่อเห็นพัฒนาการหรือความงอกงาม ผู้ศึกษาค้นคว้าจะต้องสร้างเครื่องมือวัดในตัวแปรที่สนใจศึกษา เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่สร้างเพื่อวัดผลการเรียนรู้ หลังจากเรียนเรื่องนั้นหรือหลังการทดลองเรื่องนั้น ซึ่งจะต้องสร้างให้ครอบคลุมจุดประสงค์ เนื้อหา สาระที่เรียน หรือคุณลักษณะที่มุ่งวัดสร้างไว้ล่วงหน้าเมื่อก่อนจะเริ่มสอนหรือทดลอง ก็จะนำแบบทดสอบหรือเครื่องมือดังกล่าวมาวัดกับผู้เรียนเรียกว่า การทดสอบก่อนเรียนหรือก่อนทดลอง (Pretest) และหลังจากเรียนจบแล้ว ก็นำแบบทดสอบชุดเดิม

มาทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิม (Posttest) นำผลการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกัน โดยเขียนคะแนนหลังเรียนไว้ก่อนจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ การพิจารณารายบุคคล และการพิจารณารายกลุ่ม

วิธีที่ 2 จากการหาดัชนีประสิทธิผล การหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) กรณีรายบุคคลตามแนวคิดของ Hofland จะให้สารสนเทศที่ชัดเจนโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

กิติพัฒน์ นนทปัทมะกุล (2550, น. 31) ได้กล่าวว่า การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยค่าดัชนีประสิทธิผล โดยใช้ (Effectiveness Index E.I.) มีสูตร ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$$

หรือ E.I. = $\frac{P_2}{\text{Total}} - \frac{P_1}{P_1}$

เมื่อ	P1	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P2	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร โดยไม่ได้ทดสอบว่า เพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งค่าที่แสดงคะแนนที่เพิ่มขึ้นนั้น เรียกว่าหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และเพื่อให้สื่อความหมายกันง่ายขึ้นจึงแปลงคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละ เช่น จากค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) 0.6240 คิดเป็นร้อยละ 62.40 สูตรการหาดัชนีประสิทธิผล (E.I.) จะเขียนอยู่ในรูปของร้อยละก็ได้ ซึ่งผลการคำนวณ จะได้เท่ากับผลการคำนวณจากคะแนนดิบ สูตรเป็นดังนี้

$$\text{หรือ E.I.} = \frac{P_2 \% P_1 \%}{100 - P_1 \%}$$

กิติพัฒน์ นนทบุรีมะดุล (2550 , น. 33-35) กล่าวถึง ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่า E.I. ไว้ว่าดังนี้

1. E.I. เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่าง จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้ เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้และถ้าค่าเป็นลบแสดงว่าจะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่าระบบการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้ไม่มีคุณภาพ

2. การแปลผล ถ้า E.I. ได้ตารางในบทที่ 4 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูล) ของวิทยานิพนธ์ (Thesis) หรือการค้นคว้าอิสระ (Independent Study) มักจะใช้ข้อความไม่เหมาะสมทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ E.I. ผิดจากความเป็นจริง เช่น ค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 ก็มักจะกล่าวว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.40” ซึ่งในความเป็นจริง ค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 เพราะคิดเทียบจากค่า E.I. สูงสุดเป็น 1.00 ดังนั้น ถ้าคิดเทียบเป็นร้อยละ ก็คือคิดเทียบจากค่าสูงสุดเป็น 100 E.I. จะมีค่า 62.40 จึงควรใช้ข้อความว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6240 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40”

2.7 บริบทของโรงเรียนสารคามพิทยาคม

โรงเรียนสารคามพิทยาคม เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในเขตชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมเหมาะสม มีสื่ออุปกรณ์เกี่ยวกับการฝึกกิจกรรมทางภาษา มีห้องปฏิบัติการทางภาษา และโรงเรียนเป็นศูนย์กลางเครือข่ายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เช่น มีการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ในช่วงฤดูร้อน ผู้บริหารและผู้ปกครองให้ความสำคัญและให้ความสำคัญ ตั้งอยู่ ซอย นครสวรรค์ 72 ตำบลตลาดถนนนครสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26กระทรวงศึกษาธิการ เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ระดับที่เปิดสอน ตั้งแต่ มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 มีนักเรียนทั้งหมด 3,958 คน บุคลากรครู 178 คน

ตารางที่ 2.3

โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมตามหลักสูตรสถานศึกษา

สาระ	ผลการเรียนรู้	คะแนนที่ประเมิน							
		คะแนนตัวชี้วัด	ก่อนกลางภาค	คะแนนตัวชี้วัด	สอบกลางภาค	คะแนนตัวชี้วัด	หลังสอบกลางภาค	คะแนนตัวชี้วัด	สอบปลายภาค
I	1. ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ ที่อ่าน (ต.1.1.3)	3	-	-	-	-	-	-	3
	2. เลือกรหัสข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน (Supporting Detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่ายๆ ประกอบ (ต.1.1.4)	3	-	-	-	-	5	-	8
	3. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม (ต.1.2.1)	2	-	-	-	-	-	-	2
	4. พุดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม (ต.1.2.4)	2	-	-	-	-	-	-	2
	5. พุดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม (ต.1.2.5)	-	5	4	5	5	-	-	14
	6. พุดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม (ต.1.2.5)	-	5	3	5	5	-	-	13

(ต่อ)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

สาระ	ผลการเรียนรู้	คะแนนที่ประเมิน				
		คะแนนตัวชี้วัดก่อน กลางภาค	คะแนนตัวชี้วัด สอบ กลางภาค	คะแนนตัวชี้วัดหลังสอบ กลางภาค	คะแนนตัวชี้วัด สอบ ปลายภาค	รวมคะแนน
2	7. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความ แตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับของไทย (ต.2.2.2)	-	-	3	-	3
	8. Assess the student's ability to listen to, understand and speak English	5			5	10
	9. Assess the student's listening, reading and writing skills.	5				5
	10. Assess the student's listening and speaking skills.	5				5
	11. Assess the student's reading and writing skills.		5	5	5	15
	12. Assess the student's listening and writing skills			5		5
	13. Assess the student's listening, speaking, reading and writing skills.		5	5	5	15
	รวม	25	20	25	30	100

2.8 ความพึงพอใจ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมาย แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ซึ่งผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องมาเสนอไว้ ดังนี้

2.8.1 ความหมายของความพึงพอใจ (Satisfaction)

ทวีป อภิสัทธ์ (2555 , น.57) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในเชิงจิตวิทยาไว้ว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ทุกอย่างที่สามารถลดความตึงเครียดของผู้ทำงานได้น้อยลง หากมีความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน และความเครียดนั้นมีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีสนองความต้องการ เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง ความเครียดก็จะลดลงหรืออาจหมดไปทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานได้

ถวัลย์ มาศจรัส (2556 , น.79) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติ ความชอบหรือความไม่ชอบที่มีต่อสิ่งเร้าในด้านต่างๆของบุคคลนั้นๆ ความรู้สึกพอใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ตนต้องการทราบหรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนต้องการ

สันติ บุญภิรมย์ (2557 , น.72) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจชอบใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

อารีย์ พันธุ์มณี (2557 , น.153) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่มีต่อการปฏิบัติงาน คือ รู้สึกชอบ รัก พอใจ หรือเจตคติที่ดีต่องาน ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจเป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จตามต้องการหรือแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกนึกคิดที่แต่ละบุคคลแสดงออกมาในเชิงบวกต่อการทำงานที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้นๆ ได้ทั้งด้านวัตถุและทางจิตใจเป็นผลของการทำงานที่ออกมาเป็นที่น่าพอใจต่อผู้ปฏิบัติงาน

2.8.2 องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หรือเจตคติเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงไปได้ดี ซึ่งอาจเป็นวัตถุหรือสภาวะการณ์ต่างๆซึ่งเป็นเครื่องโน้มน้าวจิตใจให้งานนั้นประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ฉลาด จันทรสมบัติ (2555 , น.92) กล่าวว่า สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องกระตุ้นเพื่อใ้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) ได้แก่ เงินทอง สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่มีให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และสิ่งจูงใจที่ไม่ใช่วัตถุ (Personal Nonmaterial Opportunities) เกียรติภูมิ การใช้สิทธิพิเศษมากกว่าคนอื่น

2. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (Desirable Physical Condition) หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งจะเป็นสิ่งทำให้เกิดความสุขในการทำงาน เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงาน ความพร้อมของเครื่องมือ

3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Identical Benefaction) หมายถึง การสนองความต้องการในด้านความภาคภูมิใจที่ได้แสดงฝีมือ การแสดงความภักดีต่อองค์กรของตน

4. ความดึงดูดทางสังคม (Association Attractive) หมายถึง การมีความสัมพันธ์ของบุคคลในหน่วยงาน การอยู่ร่วมกัน ความมั่นคงทางสังคม จะเป็นหลักประกันในการทำงาน

5. การปรับทัศนคติและสภาพของงานให้เหมาะกับบุคคล (Opportunity of Enlarged Participation) คือ เปิดโอกาสใ้บุคคลากรมีส่วนร่วมในการทำงานจะทำให้เขาเป็นผู้มีความสำคัญในหน่วยงาน จะใ้บุคคลมีกำลังใจในการทำงานนั้น

จุฑาพรรษ์ ผดุงชีวิต (2559, น. 79) กล่าวว่า เจตคติมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา ข้อเท็จจริง หรือสิ่งก่เกี่ยวกับสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้หรืออารมณ์ (Affective Tendency Component) ความรู้สึก ความไม่พอใจ ชอบ ไม่ชอบ

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มการกระทำ (Action Tendency Component)

สรุปได้ว่า สิ่งที่กระตุ้นใ้บุคคลเกิดความพึงพอใจมีทั้งที่เป็นวัตถุและไม่เป็นวัตถุ สภาพที่ทางกายปรารถนาและสภาพทางสังคมทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ในการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามผู้ปฏิบัติจะเกิดความพึงพอใจต่อกิจกรรมนั้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในกิจกรรมที่มีอยู่ ได้มีนักการศึกษาได้เสนอแนะแนวคิดไว้ ดังนี้

Herzberg (1959, น. 113) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นเหตุที่ใ้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ซึ่งสนับสนุนและขยายแนวความคิดของ ลำดับความต้องการของมนุษย์ ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ใ้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการงานซึ่งเป็นผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงานการได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมีหน้าที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะ ทางอาชีพ สถานะในการทำงาน เป็นต้น

Maslow (1970, pp. 66-70) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับ โดยมีสาระความต้องการตามลำดับ โดยมีสาระสำคัญคือ มนุษย์จะมีความต้องการตลอดเวลา ไม่มีที่สิ้นสุดตราบดีที่ยังมีชีวิตอยู่และความต้องการของมนุษย์จะมีลักษณะเป็นลำดับขึ้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับ โดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของ มนุษย์จะเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่าง ๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้น (Maslow) ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับขั้นคือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) หมายถึง ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่มนุษย์จะขาดไม่ได้ ได้แก่ ความต้องการด้านสรีระ ความต้องการด้านปัจจัย 4 ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกาย และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การได้รับความปลอดภัยจากสิ่งต่าง ๆ รอบด้าน

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมและการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

4. ความต้องการการยกย่องนับถือยอมรับ (Esteem Needs) หมายถึง ความต้องการที่จะมีชื่อเสียงเกียรติยศ ได้รับการเคารพยกย่องในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับนับถือว่าเป็นคนมีค่ายอมรับในความรู้ ความสามารถ

5. ความต้องการที่จะประจักษ์ในตัวเอง (Self-actualization) หมายถึง ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสมหวังในชีวิตที่อยากทำ อยากเป็นในสิ่งที่ตนหวังไว้ ฟันไว้ ได้ทำอะไรตามที่ ตนเองต้องการอยากทำ และมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองต้องการทำ

ชวลิต ชุกาแพง (2553, น. 120) ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานของความพึงพอใจที่ต่างกัน 2 ลักษณะ ในการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารหรือครูจะต้องคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนหรือผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจ คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพของงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยกิจกรรมอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสมในที่สุดนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของ ผลตอบแทนที่รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่จะไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าตรงกับความต้องการหรือไม่อย่างไร ซึ่งความต้องการจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนก็จะเกิดความรู้สึกรัก ชื่นชอบ มีเจตคติที่ดีและมีความสุข

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

เกษญา ไชยวงษ์จันทร์ (2553, น. 75) ได้ศึกษาหัวข้อเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม จำนวน 48 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.39/93.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

จรรยา เมฆะสุวรรณ (2555, น. 124) ได้ศึกษาหัวข้อเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1/2553 จำนวน 45 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 4 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 ชุด ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 40 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1). แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 72.56/71.06 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3). ดัชนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5719 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 57.19 4). นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

ศุภนิษฐ์ ตรีประทุม (2556, น. 67) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนนาฎพิทยาคม จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แบบฝึกทักษะการอ่าน จำนวน 10 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนจำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.90/88.78 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .6092 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สิริกาญจน์ สิงห์เสน (2556, น. 142) ได้ศึกษาหัวข้อเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้อำนาจภาษาต่างประเทศ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนอนุบาลโนนสุวรรณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำนวน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการเรียนรู้อำนาจภาษาต่างประเทศ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD จำนวน 5 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ และ 4) แบบความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.05/85.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ดัชนีประสิทธิผลของ การเรียนด้วยแบบฝึกหัดทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7859 ซึ่งหมายความว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 78.59 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบ ฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ประนอมศิลป์ เจริญสุข (2558, น. 99) ได้ศึกษาหัวข้อเรื่อง การพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรี สุข จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชนิด 4 ตัวเลือก 30 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดแก้ปัญหา ชนิด 4 ตัวเลือก 20 ข้อ และ 4) แบบวัด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาและมีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาและมีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์สัมพันธ์กัน

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Hoover-Dempsey (1997, p. 45) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนแบบเรียนร่วมมือว่าเป็น แนวทางที่เกี่ยวกับการที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหาาร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะ บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สมาชิกทุกคนต้องระลึกเสมอว่าเขาเป็นส่วนสำคัญของกลุ่ม ความสำเร็จหรือ ความล้มเหลวของกลุ่มเป็นของทุกคนในกลุ่ม สมาชิกทุกคนต้องอธิบายแนวคิดกันและช่วยเหลือ

กันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ผู้สอนไม่ใช่แหล่งความรู้ที่คอยป้อนแก่ผู้เรียน แต่จะมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือ จัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ของผู้เรียน ตัวผู้เรียนเองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้

Barbato, Rosemary Ann (2000, pp. 2113-A) ได้ทำการศึกษาวิธีการเรียนแบบร่วมมือในกลุ่มเล็กในห้องเรียนที่เรียนภาษา ทดลองกับนักเรียนระดับ 7 จำนวน 665 คน โดยใช้วิธีการเรียน 2 แบบ คือการเรียนแบบร่วมมือกันในกลุ่มเล็ก STAD กับการเรียนทั้งชั้น สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือกันในกลุ่มเล็ก STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบทั้งชั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Cook (2000, p. 108) ได้ศึกษาผลกระทบของเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่มีต่อการสร้างมิตรภาพระหว่างเชื้อสายของนักเรียนที่เป็นชาวแอฟริกันและอเมริกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือนักเรียนเกรด 6, 7 และ 8 จำนวน 256 คน ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มทดลองถูกกำหนดให้ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และกำหนดให้กลุ่มควบคุม ใช้วิธีการเรียนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถเพิ่มความใกล้ชิดของมิตรภาพระหว่างเชื้อชาติได้

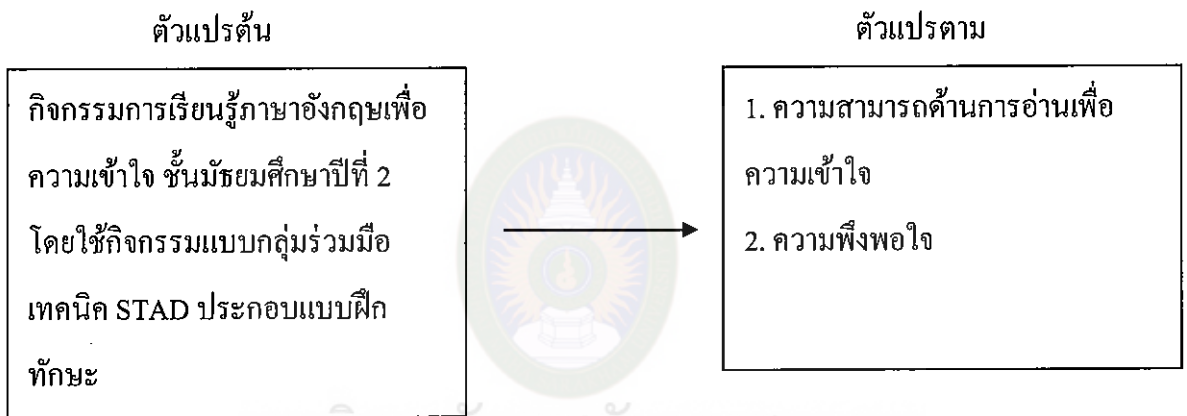
Amstrong (2003, p. 884-B) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดกลุ่มนักเรียน โดยยึดหลักเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นทีม (STAD) โดยศึกษากับนักเรียนที่เรียนอยู่ในเกรด 12 จำนวน 47 คน ที่ได้รับการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ พบว่า การจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบนี้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่างกัน แต่จากการสอบถามครูผู้สอนพบว่า การเรียนแบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และสนุกสนานกับการเรียนมากจึงควรนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

Farahnaz Rimani Nikou (2014, pp. 936-949) ได้ทำวิจัยกึ่งทดลองเรื่อง ผลของการสอนแบบ STAD ในการสอบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาของนักเรียน EFL ประเทศอิหร่าน โดยใช้ two group pretest-posttest design กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย 32 คน หญิง 48 คน ที่เป็นนักเรียน EFL ในสถาบันภาษา Jahad Daneshgahi ใน Urmia ประเทศอิหร่าน จัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และไม่มี ความแตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง

สรุปได้ว่า จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD ทั้งในและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และเป็นนวัตกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้

เป็นอย่างดี ตลอดจนเป็นนวัตกรรมที่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้แบบฝึกทักษะยังมีประสิทธิผลทำให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะจึงน่าจะเป็นสื่อใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถยกระดับผลการเรียนทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้สูงขึ้นได้

2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. รูปแบบการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 26 จำนวน 10 ห้อง รวม 674 คน (2/1, 2/2 หลักสูตรห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ English Programs, 2/13-2/16 หลักสูตรห้องเรียนพิเศษ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์, หลักสูตรห้องธรรมดา 2/3-2/12)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 26 จำนวนนักเรียน 50 คน โดยเลือกแบบสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง

3.2.2 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 6 ชุด

3.3.3 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (กรมวิชาการ, 2551, น.1-42)

3.3.1.2 ศึกษาหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.3.1.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาในเอกสารประกอบการอ่านที่มีเนื้อหา 6 เรื่อง คือ การอ่านเรื่องสั้น (Short-Story) จำนวน 6 เรื่อง

ตารางที่ 3.1

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ วันที่ทำการทดลอง

แผนที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	วันที่ทำการทดลอง	จำนวนชั่วโมง
	ทดสอบก่อนเรียน		20 ธ.ค. 59	1
1	การอ่านเรื่องสั้น A False Alarm	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้อย่างถูกต้อง สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่ย่านได้ นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม 	12 ม.ค. 60	2
2	การอ่านเรื่องสั้น Laffite and the Pin	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้อย่างถูกต้อง สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่ย่านได้ นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม 	19 ม.ค. 60	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	วันที่ทำการทดลอง	จำนวนชั่วโมง
3	<p>การอ่านเรื่องสั้น</p> <p>Missing an Opportunity</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง 3. สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม 	26 ม.ค. 60	2
4	<p>การอ่านเรื่องสั้น</p> <p>The Miser and the Envious Man</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง 3. สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม 	2 ก.พ. 60	2
5	<p>การอ่านเรื่องสั้น</p> <p>Money for Water</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง 3. สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม 	9 ก.พ. 60	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	วันที่ทำการทดลอง	จำนวนชั่วโมง
6	การอ่านเรื่องสั้น Safety on the Road	1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้อย่างถูกต้อง 3. สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่ย่านได้ 4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม	16 ก.พ. 60	2
ทดสอบหลังเรียน			23 ก.พ. 60	
สอบถามความพึงพอใจ			24 ก.พ. 60	

3.3.1.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือให้สัมพันธ์กับเนื้อหาที่แบ่งไว้ จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง

3.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องความเหมาะสมของภาษา ครอบคลุมความถูกต้องเชิงเนื้อหาและการวัดผลประเมินผล ความเหมาะสมด้านการใช้สื่อการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1) นางอนุช พลลาภ วุฒิ กศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสารคามพิทยาคม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษา

2) นางกาญจนา ปานเพชร วุฒิ ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสารคามพิทยาคม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษา

3) นางทัศนีย์ ประสงค์สุข วุฒิ กศ.ม. (ด้านการวิจัยทางการศึกษา) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสารคามพิทยาคม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

4) ผศ.ดร.สมาน เอกพิมพ์ วุฒิ ปรด. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบฝึกทักษะการอ่าน

5) ผศ.ดร.ภูษิต บุญทองถึง วุฒิ ศษ.ด. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีวิธีการประเมิน ดังนี้

ระดับคุณภาพระดับดีมาก	ให้คะแนน	5	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับดี	ให้คะแนน	4	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับค่อนข้างดี	ให้คะแนน	3	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับพอใช้	ให้คะแนน	2	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับพอใช้	ให้คะแนน	1	คะแนน

กำหนด เกณฑ์การแปลผลระดับคุณภาพของแบบฝึกทักษะ

คะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	แปลผล	มีระดับเหมาะสม	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	แปลผล	มีระดับเหมาะสม	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50	แปลผล	มีระดับเหมาะสม	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	แปลผล	มีระดับเหมาะสม	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50	แปลผล	มีระดับเหมาะสม	น้อยที่สุด

ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.3.2 แบบฝึกทักษะ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะโดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ

3.3.2.2 กำหนดเนื้อหาตามความสนใจของผู้เรียน โดยผู้ศึกษาได้เลือกเนื้อหาตามความสนใจของผู้เรียนเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะการอ่าน โดยการสัมภาษณ์นักเรียน

3.3.2.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการสร้างแบบฝึกประกอบกรอ่านตามเนื้อหาแต่ละเรื่อง

3.3.2.4 ปรับเนื้อหาจากหนังสือเรียนโดยคำนึงถึงหลักการสร้างและลักษณะของแบบฝึกหัดโดยมีจุดมุ่งหมายในการสร้าง การใช้ภาษาไม่ง่ายหรือยากจนเกินไป มีความเหมาะสมกับวัย ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างภาษาที่ไม่ยากจนเกินไป เหมาะสมกับนักเรียนระดับปานกลาง โดยศึกษาเอกสารการอ่านและขอข่ายเนื้อหาแล้วกำหนดเนื้อหาให้ตรงตามจุดประสงค์ ครอบคลุมทักษะการสอนคือทักษะการอ่าน

3.3.2.5 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสารคามพิทยาคม สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การอ่าน เรื่องสั้น ซึ่งแยกหน่วยการเรียนรู้ย่อยได้ 6 เรื่อง ดังนี้

- 1) เรื่อง A False Alarm
- 2) เรื่อง Laffite and the Pin
- 3) เรื่อง Missing an Opportunity
- 4) เรื่อง The Miser and the Envious Man
- 5) เรื่อง Money for Water
- 6) เรื่อง Safety on the Road

3.3.2.6 จัดองค์ประกอบของแบบฝึกประกอบการอ่านภาษาอังกฤษให้เหมาะสมเป็นคำศัพท์และประโยคที่ไม่ซับซ้อน อ่านแล้วเข้าใจง่าย ระดับความยากง่ายเหมาะสมตามระดับความสามารถของผู้เรียน โดยกำหนดคะแนนเต็มของแต่ละแบบฝึกทักษะ 40 คะแนน

3.3.2.7 นำแบบฝึกทักษะและแบบประเมินแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุง แก้ไขในส่วนที่บกพร่อง จากนั้นนำเสนอแบบฝึกทักษะต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะ โดยใช้แบบประเมินแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ คุณภาพระดับดีมาก คุณภาพระดับดี คุณภาพระดับค่อนข้างดี คุณภาพระดับพอใช้ และคุณภาพระดับควรปรับปรุงกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนการประเมินผลดังนี้

ระดับคุณภาพระดับดีมาก	ให้คะแนน	5	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับดี	ให้คะแนน	4	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับค่อนข้างดี	ให้คะแนน	3	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับพอใช้	ให้คะแนน	2	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับพอใช้	ให้คะแนน	1	คะแนน

กำหนด เกณฑ์การแปลผลระดับคุณภาพของแบบฝึกทักษะ

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 แปลผล มีระดับเหมาะสม มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 แปลผล มีระดับเหมาะสม มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 แปลผล มีระดับเหมาะสม ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 แปลผล มีระดับเหมาะสม น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 แปลผล มีระดับเหมาะสม น้อยที่สุด

ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.3.2.8 นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.3 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตร ได้แก่ คู่มือการวัดและประเมินผลกลุ่ม คู่มือครูการสร้าง ตารางวิเคราะห์หลักสูตร เทคนิคการเขียนข้อสอบและการสร้างแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม วิธีการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย (กรมวิชาการ, 2551, น.128 - 177)

3.3.3.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อแบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ แล้วเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.3.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ (ต้องการใช้จริง 40 ข้อ) ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามตารางวิเคราะห์

ตารางที่ 3.2

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และสร้างแบบทดสอบ
วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อทดสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการ
Bella's family	1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยคเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้ 2. สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่ย่านได้	7	5
Kitty's parrot	1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยคเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้ 2. สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่ย่านได้	17	15
Lydia's hobbies	1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยคเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้ 2. สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่ย่านได้	7	5
Dog's cafe	1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยคเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้ 2. สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่ย่านได้	12	10
Endangered animals	1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยคเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้ 2. สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่ย่านได้	7	5
	รวม	50	40

3.3.3.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สร้างขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษาได้ตรวจสอบและเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพื่อนำมาปรับปรุง โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีหลักเกณฑ์การให้ประเมินดังนี้

+1 เมื่อ แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

-1 เมื่อ แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ ไม่สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อแล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยได้คัดเลือกและนำไปปรับปรุงแก้ไขค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ

3.3.3.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารคามพิทยาคมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คนที่เรียนเรื่องนี้แล้ว แล้วนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนเพื่อหาวิเคราะห์ความยาก อำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น พบว่า ค่าความยาก (P) อยู่ระหว่าง 0.36-0.72 ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.27-0.80 และค่าความเชื่อมั่น (r) อยู่ที่ 0.83

3.3.3.6 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 40 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ KR20 ของ Kuder-Richardson (ไพศาล วรรคำ, 2558, น.287)

3.3.3.7 จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วจำนวน 40 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 โรงเรียนสารคามพิทยาคม

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.3.4.1 วิเคราะห์แผนการจัดการอ่าน กิจกรรมการเรียนรู้ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการอ่าน

3.3.4.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามและกำหนดรูปแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้กำหนดเป้าหมายความพึงพอใจต่อการอ่าน 4 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านเนื้อหา
- 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 4) ด้านการวัดและประเมินผล

3.3.4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีวิธีการประเมิน ดังนี้

ระดับคุณภาพระดับดีมาก	ให้คะแนน	5	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับดี	ให้คะแนน	4	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับค่อนข้างดี	ให้คะแนน	3	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับพอใช้	ให้คะแนน	2	คะแนน
ระดับคุณภาพระดับพอใช้	ให้คะแนน	1	คะแนน

กำหนด เกณฑ์การแปลผลระดับคุณภาพของแบบฝึกทักษะ

คะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	แปลผล	มีระดับเหมาะสม มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	แปลผล	มีระดับเหมาะสม มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50	แปลผล	มีระดับเหมาะสม ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	แปลผล	มีระดับเหมาะสม น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50	แปลผล	มีระดับเหมาะสม น้อยที่สุด

ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.3.4.4 พิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับจริง เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 รูปแบบการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้แบบแผนของการทดลองในการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design (ธีรวิภาณี เอกะกุล, 2550, น. 71) ดังนี้

ตารางที่ 3.3

แสดงแบบแผนของการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design

Pretest สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง Posttest
O ₁	X	O ₂

- X แทน การสอนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
- O₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง
- O₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 50 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 นำแบบทดสอบก่อนเรียนไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนดำเนินการสอนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3.5.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยเริ่มการแนะนำนักเรียนให้ทราบรายละเอียดและจุดประสงค์เกี่ยวกับการทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และซักถามนักเรียนถึงความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับขั้นตอนการใช้แบบฝึก แล้วให้นักเรียนลงมือทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3.5.3 ดำเนินการสอนตามขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดเวลาสอนเนื้อหา ก่อนแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทุกแบบฝึก จำนวน 6 ชุด โดยสอนครั้งละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

3.5.4 ทำแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชุดเดิมการทดสอบหลังเรียน แล้วตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.5.5 นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบในทุกแบบฝึกและคะแนนวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานแบบทดสอบ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ที่มีประสิทธิภาพ E1/E2 กำหนดเกณฑ์ 75/75

3.6.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ก่อนเรียนกับหลังเรียน

3.6.3 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

3.6.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.7.1.1 ค่าดัชนี ความสอดคล้องของเหมาะสม (Index of consistency: IOC) โดยสูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 269)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-1)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.7.1.2 วิเคราะห์ค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2558, น.279)

$$P = \frac{R}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของแบบทดสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูกทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.7.1.3 หาค่าอำนาจจำแนกข้อสอบแบบอิงกลุ่ม โดยใช้เทคนิคร้อยละ 50 แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ จากสูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2558, น.300)

$$r = \left(\frac{H-L}{N_H/N_L} \right) \quad (3-3)$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	N _H หรือ N _L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือจำนวนคนในกลุ่มต่ำ

ค่า r ที่ใช้ได้ ควรมีอยู่ระหว่าง +.2 ถึง + 1.00

3.7.1.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้งฉบับโดยใช้สูตรของ KR20 ของ Kuder-Richardson ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2558, น.287)

$$r_{tt} = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right) \quad (3-4)$$

เมื่อ	r _{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	S ²	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q=1-p$)

3.7.1.5 หากค่าประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E1/E2 ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 307)

สูตร E1

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A} \times 100} \quad (3.5)$$

เมื่อ	E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อย ทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{\frac{N}{B} \times 100} \quad (3-6)$$

สูตร E2

เมื่อ	E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.7.2 สถิติพื้นฐาน

3.7.2.1 วิเคราะห์ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2558, น.

321)

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-7)$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.7.2.2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 323)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N} \quad (3-8)$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ แทน จำนวน
 N แทน ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย

3.7.2.3 วิเคราะห์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 324)

$$S.D. = \frac{\sum (x - \bar{x})}{N} \quad (3-9)$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 N แทน จำนวน
 $\sum (x - \bar{x})$ แทน ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย

3.7.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.7.3.1 เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ระหว่างค่าเฉลี่ยก่อนเรียนกับหลังเรียนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD โดยการทดสอบที (t-test Dependent Samples) โดยใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 348)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad (3-10)$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum$ แทน ผลรวม

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการนำเสนอข้อมูลในการศึกษามีดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E.I.	แทน	ค่าดัชนีประสิทธิผล
E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้
E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที (t-test) เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีประสิทธิภาพ E1/E2 กำหนดเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีประสิทธิภาพ E1/E2 กำหนดเกณฑ์ 75/75

ตารางที่ 4.1

คะแนนเฉลี่ย คำร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทำแบบทดสอบแบบฝึกทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	คะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียน						รวม
	(คะแนนเต็มชุดละ 70 คะแนน)						
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	
	70	70	70	70	70	70	420
1	47	56	47	58	55	54	317
2	52	57	56	51	58	55	329
3	57	55	53	54	57	60	336
4	52	62	56	51	56	57	334
5	51	58	57	56	56	56	334
6	50	56	56	57	50	59	328
7	56	57	60	52	56	54	335
8	64	56	57	57	52	52	338
9	56	56	56	55	52	55	330
10	57	53	56	56	56	60	338
11	52	62	61	56	57	57	345
12	61	57	58	59	50	56	341
13	56	56	53	56	57	58	336
14	57	61	60	54	52	57	341
15	58	50	57	56	57	56	334
16	59	56	59	58	56	59	347
17	56	53	58	61	59	60	347
18	57	56	61	60	56	58	348
13	56	56	53	56	57	58	336

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียน						รวม
	(คะแนนเต็มชุดละ 70 คะแนน)						
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	
	70	70	70	70	70	70	420
14	57	61	60	54	52	57	341
15	58	50	57	56	57	56	334
16	59	56	59	58	56	59	347
17	56	53	58	61	59	60	347
18	57	56	61	60	56	58	348
19	61	59	56	57	52	63	348
20	60	61	57	56	56	60	350
21	61	59	56	60	59	59	354
22	64	56	59	56	54	60	349
23	57	59	56	58	58	57	345
24	58	56	57	56	56	56	339
25	61	57	59	65	59	59	360
26	56	60	53	56	57	57	339
27	59	61	56	57	56	56	345
28	57	56	59	58	57	60	347
29	61	61	58	57	56	57	350
30	56	54	57	50	57	58	332
31	54	56	57	56	56	57	336
32	60	65	56	59	57	60	357
33	57	56	61	56	58	56	344
34	58	61	58	57	60	59	353

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียน						รวม
	(คะแนนเต็มชุดละ 70 คะแนน)						
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	
	70	70	70	70	70	70	420
35	56	60	59	58	56	60	349
36	61	57	56	63	52	59	348
37	56	54	52	56	53	56	327
38	57	65	54	56	56	61	349
39	56	56	56	56	57	58	339
40	58	61	57	57	57	57	347
41	60	56	61	52	57	59	345
42	57	59	58	57	54	56	341
43	61	60	55	58	55	50	339
44	57	57	58	57	56	61	346
45	59	62	53	61	56	56	347
46	56	56	54	56	56	48	326
47	61	56	59	57	56	59	347
48	56	59	56	54	55	55	334
49	63	56	56	48	58	55	336
50	55	61	57	56	57	58	344
รวม	1016	109	117	109	113	117	17070
$\bar{X}$	20.71	57.59	58.02	57.15	56.55	57.54	342.94
S.D	4.26	3.14	3.97	4.01	3.48	3.71	13.91
ร้อยละ	83.73	83.07	82.55	80.20	81.57	82.55	81.65

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ จำนวน 6 ชุด ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.65 (E1)

ตารางที่ 4.2

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเปรียบเทียบก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD

คนที่	ผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	
	ก่อนเรียน (40คะแนน)	หลังเรียน (40คะแนน)
1	22	36
2	24	32
3	22	32
4	20	24
5	20	38
6	20	32
7	26	36
8	20	34
9	12	32
10	20	26
11	20	34
12	20	35
13	20	26
14	18	30
15	20	22

(ต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

คนที่	ผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	
	ก่อนเรียน (40คะแนน)	หลังเรียน (40คะแนน)
16	24	30
17	18	26
18	30	36
19	24	26
20	20	33
21	16	32
22	12	24
23	20	34
24	18	24
25	20	33
26	22	26
27	18	20
28	22	30
29	22	32
30	22	26
31	24	32
32	22	26
33	16	34
34	16	34
35	22	34
36	26	36
37	18	22

(ต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

คนที่	ผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	
	ก่อนเรียน (40คะแนน)	หลังเรียน (40คะแนน)
38	18	34
39	14	20
40	26	34
41	20	24
42	22	34
43	24	26
44	20	28
45	20	34
46	20	32
47	18	24
48	14	28
49	22	31
50	18	30
รวม	1018	1498
$\bar{X}$	20.36	29.96
S.D	3.47	4.71
ร้อยละ	51.76	75.88

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนทดสอบเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 20.36 คิดเป็นร้อยละ 51.76 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 29.96 คิดเป็นร้อยละ 75.88 (E2)

หลังจากทำการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยนำคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมาหาประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

ค่าประสิทธิภาพการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ
เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ E1/E2 ตามเกณฑ์ 75/75

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	ร้อยละ
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1)	420	342.94	81.65
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2)	40	29.96	75.88
ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (E1/E2) = 81.65 / 75.88			

จากตารางที่ 4.3 คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้ง 6 ชุด มีค่าเฉลี่ย 342.94 จากคะแนนเต็ม 420 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.65 และคะแนน ทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 29.96 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.88 ดังนั้น ค่าประสิทธิภาพการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะเท่ากับ 81.65 / 75.88 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ก่อนเรียนกับหลังเรียน ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4

เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D	t	Sig
ก่อนเรียน	50	20.36	3.47	14.51*	.000
หลังเรียน	50	29.96	4.71		

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.36 คะแนน และ 29.96 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 14.51$)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5

ค่าดัชนีประสิทธิผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

จำนวนนักเรียน	ผลรวมของคะแนนทดสอบ		ค่าประสิทธิผล	ร้อยละ
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
50	1016	1508	0.5800	58

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีค่าเท่ากับ 0.5800 หรือแสดงว่าการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 58

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

ตารางที่ 4.6

ค่าเฉลี่ยคะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคประกอบแบบฝึกทักษะ

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1	แบบฝึกทักษะมีเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	4.20	0.84	มาก
2	ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.40	0.55	มาก
3	เรื่องที่เรียนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	3.60	1.14	มาก
4	สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.20	1.30	มาก
5	กิจกรรมที่ประกอบในแต่ละบทเรียนน่าสนใจ ชวนติดตาม	5.00	0.00	มากที่สุด
6	ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาในแต่ละเรื่องจนเข้าใจได้ด้วยตนเอง และสามารถทบทวนเนื้อหาได้ใหม่จนพอใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
7	ผู้เรียนรู้สึกพอใจในการทำแบบทดสอบด้วยตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
8	แบบฝึกทักษะช่วยให้การเรียนรู้เข้าใจง่ายและเรียนรู้ได้เร็ว	3.60	1.34	มาก
9	มีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	0.00	มาก
10	แต่ละกิจกรรมมีคำชี้แจงให้ปฏิบัติกิจกรรมเป็นขั้นตอนชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่สับสน	5.00	0.00	มากที่สุด
11	เข้าใจสาระการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น	3.80	1.10	มาก
12	แบบฝึกทักษะที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกชั่วโมง มีจำนวนเพียงพอ	3.40	1.52	ปานกลาง
13	เครื่องมือสำหรับวัดและประเมินผลทุกครั้งชัดเจนและมี ประสิทธิภาพ	4.60	0.55	มากที่สุด
14	มีการทดสอบย่อย ๆ ทุกหน่วยการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
15	แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณค่า	4.60	0.55	มากที่สุด
16	รู้สึกภูมิใจเมื่อตอบคำถามในแบบฝึกได้	3.60	1.34	มาก
17	กิจกรรมเรียนรู้ทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยตนเอง	4.00	0.71	มาก
18	มีกิจกรรมในการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนตามความ ต้องการ	3.80	0.84	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
19	ได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านและการคิด	4.20	0.45	มาก
20	ผู้เรียนพอใจเมื่อทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะเสร็จแล้วได้ทราบผลทันที	3.80	0.84	มาก
เฉลี่ยโดยรวม		4.21	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคประกอบแบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$, S.D=0.53) เมื่อพิจารณารายข้อจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาในแต่ละเรื่องจนเข้าใจได้ด้วยตนเอง สามารถทบทวนเนื้อหาได้ใหม่จนพอใจกิจกรรมที่ประกอบในแต่ละบทเรียนน่าสนใจ ชวนติดตาม และผู้เรียนรู้สึกพอใจในการทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ($\bar{X}=5.00$) 2) เครื่องมือสำหรับวัดและประเมินผลทุกครั้งชัดเจนและมีประสิทธิภาพ และแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณค่า ($\bar{X}=4.60$, S.D=0.55) 3) ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและมีการทดสอบย่อยๆ ทุกหน่วยการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.40$, S.D=0.55) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ผู้วิจัยขอสรุปผลตามลำดับดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.65/75.88 เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

5.1.2 นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน ($\bar{X}$ =29.96) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ =20.36) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.3 ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.5800 หรือคิดเป็นร้อยละ 58

5.1.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.21, S.D=0.53)

5.2 อภิปรายผล

ในการวิจัยผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยมีประเด็นที่อภิปรายตามลำดับ ดังนี้

5.2.1 จากผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.65/75.88 เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 6 ชุด ประกอบกับแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้ดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยได้ผ่านกระบวนการศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียน วิธีการ หลักการ ทฤษฎี เทคนิค และศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนแบบ ร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD และดำเนินการคัดเลือกและกำหนดเนื้อหาเพื่อให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและความต้องการของนักเรียนเรียน นำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพ ทั้งนี้เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพก่อนที่จะนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ในการจัดการเรียนรู้ได้ดำเนินการจัดกลุ่มคณะ นักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ร่วมกันระดมความคิดและถ่ายทอดความรู้ให้แก่กันและกัน โดยให้นักเรียนในกลุ่มประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ร่วมกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์โดยการให้รางวัลและชมเชยแก่นักเรียนแต่ละกลุ่ม ซึ่งทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับ นิริติศัย สุคพาพะ (2555, น. 88-89) ได้ทำการศึกษา ค้นคว้าเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใน 1 ห้องเรียน จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 5 ชุดและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 83.33/82.40 สอดคล้องกับ อริญ มุลบุญ (2557, น.18) ได้กล่าวไว้ว่า ให้ผู้เรียนมีโอกาสทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจแม่นยำยิ่งขึ้น นอกจากนั้นแล้วได้คำนึงถึงแรงจูงใจ และกฎแห่งผลการเรียนรู้

ที่ผู้เรียนรู้ได้ทำแบบฝึกทักษะแล้วได้ทราบความบกพร่องของตนเอง รวมทั้งจัดแบบฝึกทักษะจากง่ายไปหายาก มีการแจ่งวัตถุประสงค์ นำเข้าสู่บทเรียน มีเนื้อหาฝึกด้วยกิจกรรมที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจอย่างมาก

จากเหตุดังกล่าว จึงทำให้แบบฝึกทักษะการอ่านมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศกุนิษญ์ ตรีประทุม (2556, น. 67) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.90/88.78 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .6092 หมายถึง นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 60.92 นักเรียนมีความพอใจต่อแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมาก ในการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง รู้จักรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับ ฐาปนี สิงห์นันท์ (2557, น. 66) ได้วิจัยการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแผนที่ความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 คน ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของบทเรียนคือ 76.20/78.52 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแผนที่ความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .6923 หมายถึง นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 69.23 ซึ่งสอดคล้องกับ รังสุรางค์ ทองเงิน (2557, น. 86) ได้วิจัย การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความเห็นว่าการเรียนแบบร่วมมือให้ประโยชน์มาก

5.2.2 จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะหลังเรียน ($\bar{X}$ = 29.96) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 20.36) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี อย่างเช่นในการแบ่งหน้าที่กันเพื่อศึกษบทอ่านสั้น ๆ เกี่ยวกับการข้ามถนนอย่างปลอดภัย การเคารพกฎจราจรในชีวิตประจำวัน สามารถใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยแต่ละบุคคลรับผิดชอบ

ในการอ่าน หาความหมาย การค้นหาคำศัพท์ การตอบคำถาม นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองกล้าแสดงออก หลังจากได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือทำให้นักเรียนกล้าอภิปรายซักถามปัญหาที่เกิดขึ้น กล้าแสดงออก ทำหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ นัยนา ไหมคำมิ (2549, น. 67-68) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชา โรงเรียนเมืองตลุงพิทยาสรรพ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้องเรียน 48 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชา 2 แผน แบบประเมินตามสภาพจริงและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาโดยสรุปพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชา สามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น นอกจากนี้ การจัด กิจกรรมการเรียนการสอนในทุกทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนโดยใช้เนื้อหาวิชา เป็นสื่อในการเรียนรู้ภาษา จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาไปพร้อม ๆ กับการเรียนเนื้อหาวิชาและทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานทางภาษาเชิงวิชาการ โดยเฉพาะกิจกรรมในทักษะการอ่านจะเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปดัดแปลงใช้สำหรับการอ่านบทอ่านเชิงวิชาการในการศึกษาระดับสูงขึ้นไปได้ ตรงกับแนวความคิดของ พรทิภา มากมูลดี (2551, น. 92) ซึ่งได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับแนวความคิดของ กัลยา เวทยาวงศ์ (2550, น. 84) ได้ศึกษารายงานการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ พงษ์ศักดิ์ ศิริวงศ์ (2549, น. 87) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทำแบบทดสอบหลังจากฝึกทักษะแล้วได้ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 89.8 นั่นคือ แบบฝึกทักษะ เป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2.3 จากผลการวิจัยพบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.5800 หรือคิดเป็นร้อยละ 58

ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD เป็นหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ภายในกลุ่มเดียวกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แนะนำ อธิบายหรือสอนให้สมาชิกในกลุ่มได้เข้าใจด้วยกัน เปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้ใช้ความสามารถ กล้าคิด และกล้าตัดสินใจโดยแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกความสามารถ คือ ระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับอ่อน ซึ่งสมาชิกในแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันและกันภายในกลุ่ม โดยนักเรียนที่มีความสามารถสูงสามารถเกิดการเรียนรู้ได้ดีและเร็ว มีความเข้าใจในเนื้อหาที่ครูสอน อธิบาย หรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มของตนเองอีกครั้งด้วยวิธีการของตนเองเพื่อมุ่งหวังให้สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจ นักเรียนทุกคนมีความสนิทสนมและรู้จักกันสามารถอธิบายหรือใช้ภาษาต่างๆหรือใช้ภาษาท้องถิ่นที่เข้าใจได้ชัดเจน ยิ่งขึ้นและการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ยังช่วยส่งเสริมให้เกิดความรัก ความสามัคคีภายในกลุ่ม ทั้งนี้สมาชิกได้มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันจากการอธิบายเนื้อหาที่เรียนและการทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม และนอกจากนี้ นักเรียนยังต้องแข่งขันกับตนเองไปพร้อมกับคะแนนของเพื่อนในกลุ่ม เป็นคะแนนของกลุ่มถ้าได้คะแนนมาก คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง ผู้วิจัยได้ให้ความชมเชย และให้รางวัล เป็นอุปกรณ์การเรียน จึงทำให้นักเรียนเกิดการแข่งขันทางวิชาการซึ่งลักษณะนี้มีส่วนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการแข่งขันทันมากขึ้นและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ ศิริพร สุทธิยา (2550, น. 91) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อศึกษาประสิทธิผลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะโดยแผนการเรียนปกติ ผลปรากฏว่า แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.22/76.53 สามารถนำไปใช้เป็นหนังสือเรียนและสื่อการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สอดคล้องกับ วุฒิชัย สุจิวริยานนท์ (2550, น. 85) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น สามารถอธิบายแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันได้อย่างพอใจ มีทักษะการทำงานกลุ่มและการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น ผลการวิจัย สอดคล้องกับ จรินทร์ทิพย์ วรกิจสวัสดิ์ (2550, น. 93) ได้วิจัยเรื่อง ผลของการสอนอ่านเป็น

ภาษาอังกฤษแบบเน้นฟังมโนทัศน์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษาพบว่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.6217 สอดคล้องกับ รุ่งทิวกันปัญญา (2550, น. 93) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กระบวนการอ่านแบบบูรณาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือวิทยาคาร ผลการศึกษา พบว่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 85.83 / 81.55 สอดคล้องกับ กมลรัตน์ เทพิน (2555, น. 72-73) ได้วิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้เท่ากับ 78.39 สอดคล้องกับ ชลธิชา ถานกางสุ่ย (2553, น. 86) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.5872 และสอดคล้องกับ บังอร รามโกมุท (2551, น. 82) ได้วิจัยเรื่อง ผลของการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลการศึกษาพบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.4370

5.2.4 จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$ S.D=0.53)

จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$ S.D=0.53) นั้น ทั้งนี้เพราะว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น ได้รับความสนใจ มีสีสันสวยงามประกอบในแต่ละแบบฝึก มีคำสั่งชัดเจน เข้าใจง่ายต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกต่อการจัดกิจกรรมทบทวน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น สำหรับนักเรียนที่ใช้ฝึกนั้น สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน มีคำชี้แจงง่ายและชัดเจน ทำให้นักเรียนเกิดความสุข ความพอใจ กระตือรือร้น และมุ่งมั่นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งการทำแบบฝึกทักษะการอ่านแต่ละครั้งเหมาะสมกับเวลาและนักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและใช้วิธีแก้ปัญหาหลาย ๆ ด้าน นักเรียนได้ฝึกการแสดงออกและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยผู้วิจัยพบว่าความพึงพอใจด้านแบบฝึกทักษะที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกชั่วโมงมีจำนวนเพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอภิปรายเพิ่มเติม คือ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแผนการเรียนรู้ ควรใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 3 ชั่วโมง เนื่องจากแต่ละกิจกรรมต้องใช้เวลาในการปฏิบัติและเพื่อให้

นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถจดจำคำศัพท์ในการอ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจยิ่งขึ้น และครูผู้สอนควรคอยดูแล ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและคอยกระตุ้นให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบ การให้ความร่วมมือภายในกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มประสบผลสำเร็จสอดคล้องกับ ประคองพรมมา (2549, น. 92) ได้กล่าวถึงแนวคิดว่าการพึ่งพากันและกันทางสังคมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล การกำหนดหรือการสร้างสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการพึ่งพากันทางสังคม แต่ละคนอาจร่วมมือกันเพื่อนำไปสู่เป้าหมายเดียวกัน และการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาของแต่ละบุคคล ในการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการเรียนรู้และการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและคนอื่น จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ Leechor (1988, pp. 26-29) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือในกลุ่มย่อยมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้เด็กสามารถพัฒนาการเรียนรู้ทางสติปัญญาในระดับสูงได้แก่ ทักษะการคิด การแก้ปัญหา สิ่งเหล่านี้จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สามารถพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับ นันทพร คชศิริพงษ์ (2550, น. 78-80) ได้วิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคงทนการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังจากการสอน 3 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ เปรมฤดี บัตรศิริมงคล (2550, น. 76) ได้วิจัยการสร้างแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน ด้วให้นักเรียนฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 บท ใช้เวลาในการทดลอง 24 คาบ รวม 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ได้แบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 75.31/74.51 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมและแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับสูง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

5.3.1.1 ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เรียนรู้เทคนิค STAD นั้น ครูผู้สอนจะต้องอธิบายขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD ให้นักเรียนเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง จะทำให้กิจกรรมการเรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD เป็นวิธีสอนที่นักเรียนยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้มาก่อน

5.3.1.2 ครูผู้สอนจะต้องสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพราะนักเรียนแต่ละคนจะมีศักยภาพในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูควรมีวิธีการเสริมแรงที่หลากหลาย และเหมาะสมเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ นักเรียนได้เกิดความสนใจ นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมปฏิบัติและร่วมแสดงออกมากขึ้น

5.3.1.3 ครูผู้สอนควรสนับสนุนและส่งเสริมให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แก่ผู้เรียน เพื่อเป็นแรงผลักดันในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ตลอดจนสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ร่วมมือ และช่วยเหลือกันและกัน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD กับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อให้ได้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการฝึกอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

5.3.2.2 ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้ศึกษา วิจัยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการจัดกิจกรรมร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD เรื่องอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

5.3.2.3 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในเนื้อหาอื่น ๆ เพื่อการจัดการเรียนซ่อมเสริมในโอกาสต่อไป

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ก). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ข). การจัดกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2551.
- กรมวิชาการ. (2545). ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กองบรรณาธิการ. (2557). ฟีกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: เอ็มไอเอส.
- กมลรัตน์ เทพิน. (2551). ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กมลวรรณ อธิกรชัย. (2556). เสริมอัจฉริยะการอ่านให้กับสมอง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แพรวธรรม.
- กัลยา เวทยาวงศ์. (2550). รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่. กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.
- กาญจนา เชื่อมศรีจันทร์. (2551). ประโยชน์ของการอ่านหนังสือ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2555). การอ่านและการเขียนเชิงวิชาการ. กรุงเทพฯ: แสงจันทร์การพิมพ์.
- กิติพัฒน์ นนทปัทมดูล. (2550). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุสุมา ผลาพรหม. (2553). พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- เกษญา ไชยวงษ์จันทร์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- โกวิท ประวาลพุกษ์. (2551). การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง และสร้างพหุปัญญา. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ก่องกัญท์ โตชัยวัฒน์. (2560). เขียนข้อเสนอวิจัย (Proposal) ทำได้ง่ายๆ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เครือวัลย์ ชิม โสม. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). นุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนุรีรัมย์.

- จันทร์เพ็ญ ภูโสภกา. (2558). จิตวิทยาและการแนะแนวสำหรับครู. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- จรินทร์พิทย์ วรกิจสวัสดิ์. (2550). ผลของการสอนอ่านเป็นภาษาอังกฤษแบบเน้นผังมโนทัศน์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต).
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุชา เมฆะสุวรรณ. (2555). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). นุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จินตนา ไบกาซูยี. (2550). การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จินตวีร์ คล้ายสังข์. (2556). การผลิตและใช้สื่ออย่างเป็นระบบเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.
สำนักพิมพ์: ศูนย์หนังสือจุฬา.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์. (2556). การอ่านและการเขียนทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จุฑาพรรษ ผดุงชีวิต. (2559). ศิลปะและศาสตร์ของการวิจัยเชิงคุณภาพทางการสื่อสารในองค์กรจากขนบส่วนวัฒนธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จำเริญรัตน์ จิตต์จิรจรย์. (2557). ปรัชญาจริยะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2547). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). การสอนกระบวนการคิด ทฤษฎีและการนำไปใช้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉลาด จันทร์สมบัติ. (2555). การเขียนวิทยานิพนธ์. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาสารคาม.
- ชวลิต ชุกก่าแพง. (2551). การประเมินการเรียนรู้. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาสารคาม.
- ชวลิต ชุกก่าแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาสารคาม.
- ชมภูษ เกตุแก้ว. (2553). การใช้กลวิธีอภิปัญญาในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชลธิชา ถานกางสุ่ย. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ชัยกฤต นัตถิไพบูลย์. (2557). ภาษาอังกฤษเบื้องต้นที่คุณต้องรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ Life Balance.

- ชาลีสา มากแผ่นทอง. (2559). การวิจัยการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติ จินตแสวง. (2558). 4 วิธีสอนแบบใหม่ เพื่อความมีรสนิยมในการเรียนรู้เป็นผู้มีปัญญาและมี
อารยธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติกานต์ เทียงธรรม. (2556). เรียนเก่งได้ ถ้าใช้วิธีนี้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ : books & blessing.
- คาราวรรณ แก้วศรีทอง. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ฐาปนกรม์ อิงวิวัฒน์. (2556). ไวยากรณ์เข้าใจง่าย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เอสเคเอสอินเตอร์ปรีนท์.
- ฐาปนี สิงห์นนท์. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้
วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแผนที่ความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2550). การพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2555). การอ่านให้เก่ง. กรุงเทพฯ: กระดาษสา.
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและการ
จัดทำผลงานวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2556). นวัตกรรมการศึกษา ชุด 4 มิติการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา
(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ชารอักษร.
- ทวีป อภิสัทธี. (2555). สอนเป็น สอนดี สอนเก่ง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพย์สุนทร อนันบุตร. (2551). การอ่านเพื่อการวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิพย์สุนทร อนันบุตร. (2548). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนพล จาดใจดี. (2556). ภาษาอังกฤษพิชิตอาเซียน English for the people of ASEAN. กรุงเทพฯ:
ชนพลวิทยาการ.
- ธนู ทดแทนคุณ. (2557). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- ธนิดา เรืองวิเศษ. (2550). การพัฒนาทักษะการสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวหมู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต).
- มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธราญา จิตรชญาวนิช. (2560). การศึกษาความเป็นครูไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัชชัย มีประเสริฐ. (2552). รายงานการวิจัยและพัฒนาการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปัญญาชน.
- ธวิวาร โฉมเฉลา. (2557). มหัทศจรรย์แห่งการอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2550). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: วิทยาออฟเซตการพิมพ์.
- นฤมล ตันติชาติ. (2556). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษด้วยวรรณกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นันทพร คชศิริพงษ์. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบ (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นัยนา ไหมคามิ. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชา (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นภาไล ตาสาโรจน์. (2553). การเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคงทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสอนใช้ผังกราฟิก (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิตยภัทร์ ธาราสุข. (2557). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลยุทธ์สตาร์ท (START) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (สันติศึกษาลัย) (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิริติศัย สุดพะาะ. (2555). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่น (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นุชนารถ เอี่ยมอานวยพรกุล. (2559). คำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่คนไทยใช้ผิดเป็นประจำ.

กรุงเทพฯ: Feel good Publishing.

นุชลี อุปภัย. (2555). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สนพ.แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บั้งอร รามโกมุต. (2551). ผลของการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้แบบฝึกทักษะ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต).

อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

บันลือ พฤษะคะวัน. (2556). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว-คิดเป็น. กรุงเทพฯ: สนพ.แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญญาริน บุญบริรักษ์. (2557). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยกลวิธีโครงสร้างเรื่องเล่าผ่านนิทานภาพเคลื่อนไหวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสร้อยทอง สำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญอนันต์ พิณภัทรชัย. (2553). การเรียนรู้จากงานวิจัย. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.

บุษกร มณีโชติ. (2550). การพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษโดยเน้นประเด็นปัญหาวิจัยรุ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยางคำพิทยาคม จังหวัดขอนแก่น (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ประคอง พรหมมา. (2549). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประดิษฐ์ เอกทัศน์. (2558). จิตวิทยาสำหรับครู. มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ประนอมศิลป์ เจริญสุข. (2558). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2551). การพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด 1991 เทคนิคพรินติ้ง.

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2553). แบบฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ เล่ม 2. กรุงเทพฯ: หจก.9119 เทคนิคพรินติ้ง.

- ประภาพร จันทร์ศรี. (2553). เก่งภาษาอังกฤษเพื่อก้าวสู่อาเซียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เพชรประกาย.
- เปรมฤดี บัตรีริมงคล. (2550). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูนเพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พงษ์ศักดิ์ ศิริวงศ์. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- เพชรวิมล ยินดีสุข. (2558). รู้เนื้อหาก่อนสอนเก่ง การเปลี่ยนวัฒนธรรมคุณภาพในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิภา มากมูลดี. (2551). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรพิมล ศิริกุล. (2559). เรียนดี สอบได้ เรียนอย่างไรให้ได้ A ทุกวิชา (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สานง. เพชรประกาย.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์. (2549). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัฒนจิรา จันทร์ดำ. (2554). การอ่านและการวิจารณ์เรื่องสั้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เฮลโล่.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2559). เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่. กรุงเทพฯ: สนพ.แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิเชษฐ วงศ์เกียรติ์จร. (2559). แนวทางเพื่อการเรียนรู้การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปัญญาชน.
- พิตรวัลย์ โกวทวิท. (2550). การสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2550). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีการ เทคนิคการสอน 2. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- พิสนุ ฟองศรี. (2550). วิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: เทียมฝ่าการพิมพ์.
- เพ็ญญา หงษ์ทอง. (2556). กล้าที่จะสอน (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สวณเงินมีมาสำนักพิมพ์.
- ไพศาล วรคำ. (2558). การวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 7). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

- ไพศาล สุวรรณน้อย. (2552). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วีเจพรีนติ้ง.
- ไพโรจน์ คงเกิด. (2557). One by One แบบฝึกภาษาอังกฤษ ม. 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์
- ภัทรพร เกษสังข์. (2559). การวิจัยปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาณุพงศ์ คำวชิรพิทักษ์. (2558). เพิ่มศักยภาพสมอง 322 วิธี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เก็ทไอเดีย.
- ภูฟ้า เสวกพันธ์. (2555). การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูษิต บุญทองเถิง. (2554). การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม.
- บุษกร ไกยวรรณ. (2559). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุวนาถ คู่มขาว. (2552). ภาษาอังกฤษพาเพลิน New life is successful by English. กรุงเทพฯ: Dดี.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2558). ความเป็นครู. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- รังสุรางค์ ทองเงิน. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ
(วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- รัชนิย์ อุปรัง. (2550). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น:
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รสรินทร์ บัญชาทัฬห. (2557). เจาะหัวใจภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: เอเชียเพลส.
- รุ่งทิวา กันปัญญา. (2555). การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน
แบบบูรณาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือวิทยาคาร (วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รุ่งฟ้า ล้อมโนเมือง. (2554). จิตวิทยาการแนะแนวเด็กวัยรุ่น. มหาสารคาม: คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- โรงเรียนสารคามพิทยาคม. (2551). คู่มือการใช้หลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. มหาสารคาม: โรงเรียนสารคามพิทยาคม.
- ลาวัญย์ สังขพันธ์านนท์. (2550). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต Reading to life Quality
Improvement (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- วชิราภรณ์ เยี่ยมแสง. (2555). การใช้วิจัยปฏิบัติการในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ผังความคิด เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วรรณิ โสมประยูร. (2558). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2550). เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชา ปิตชามุก. (2559). Finnish Lessons 2.0 ปฏิรูปการศึกษาให้สำเร็จ บทเรียนแนวใหม่จากฟินแลนด์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ open worlds.
- วิชา ปิตชามุก. (2559). โรงเรียนบันดาลใจ Creative Schools (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ Open Worlds.
- วิจารณ์ พานิช. (2557). การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างไร. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิทยากร เชียงกุล. (2554). คู่มือผู้อ่านและผู้ใฝ่การเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สายธาร.
- วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์. (2559). ห้องเรียนแห่งอนาคต เปลี่ยนครูให้เป็น โค้ช. กรุงเทพฯ: บมจ.ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- วิลาสินี ฤกษ์ปฏิมา. (2560). ครูคุณภาพสร้างได้ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ Opens Worlds.
- วิสาข์ จัตติวัตร. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ Teaching English Reading Comprehension (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วุฒิชัย สุขวิริยานนท์. (2550). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือกันรูปแบบ STAD (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดิเรก ศรีสุโขและคณะ. (2559). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศกุนิชนฎ ตรีประทุม. (2556). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2556). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม Classical test theory. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริพร ศรีสุนนท์พันธ์. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำยากโดยใช้แบบฝึกทักษะ ด้วยวิธีการสอนแบบ STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศิริพร สุทธิยา. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภลักษณ์ ไชยสิทธิ์. (2552). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา BUS305 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ที่ได้รับการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัยในชั้นเรียน มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สม สุจิรา. (2559). ทางลัดสู่อัจฉริยะ (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์ธรรมะ.
- สมนึก กัททิษธานี. (2553). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2550). บทเรียนออนไลน์การวิจัยการศึกษาเบื้องต้น. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สติดาภรณ์ ศรีหิรัญ. (2559). เทคนิคการอ่านเชิงวิชาการ. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สนิท สัตโยภาส. (2555). แบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาด้านการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- สรรเสริญ สุวรรณประเทศ. (2559). English for Presentation ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิทย์พัฒนา.
- สลินดา โพธิ์พยัคฆ์. (2556). การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมุท เซ็นเชาวนิช. (2551). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). การบริหารจัดการในห้องเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ลเอ็ดดูเคชั่น.
- สิริกาญจน์ สิงห์เสน. (2556). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- สิริอร วิชาวุธและคณะ. (2555). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- สุกัญญา ศรีสืบสาย. (2557 ก). สอนเด็กให้รักการอ่าน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์.
- สุกัญญา ศรีสืบสาย. (2557 ข). การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการอ่านและการคิด. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2553). งานวิจัยเรื่องรูปแบบการส่งเสริมการอ่านของเด็กปฐมวัยในทรศณะของ
ครูและผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2554). วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของ
เยาวชน. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุคาพร ลักษณะียนาวิน. (2553). การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: สมาคมเครือข่ายการพัฒนา
วิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย.
- สุทธินันท์ ศิริไทย. (2551). การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุทัศน์ สังคะพันธ์. (2555). เก่งพิດพื้นฐานภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: เพชรประกาย.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนา
ผู้เรียน. ราชบุรี: ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- สุปราณี จิราณรงค์. (2558). ครูประจำชั้นมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธีระ ประเสริฐสรรพ. (2559). Re-Learning จากเรียนรู้สู่เรียนคิด (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ :
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุพรรณสิริ วัฒนกานนท์. (2545). อ่านภาษาอังกฤษอย่างไรถึง(ไม่)เข้าใจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- สุพรรณิ วราทร. (2550). การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุภัตรา มุลละออง. (2557). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การอ่าน
กลวิธีแบบร่วมมือและเทคนิคแผนผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์. (2551). การพัฒนารูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนใน
สถานศึกษาระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต).
พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรวาท ทองบุ. (2550). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- สุรรัตน์ ทองอินทร์. (2552). Professional English speaking at work พูดภาษาอังกฤษแบบมือโปร (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สุรรัตน์ ทองอินทร์. (2554). Speak English พูดอังกฤษเก่งขั้นเทพ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2552). ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน. นนทบุรี: ซีซี นอลลิคจิ้งคส์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2554). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการคิด (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเคบุ๊คส์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: ไอเดียส แควร์.
- เสมอจิต สัจปิยะนิกุล. (2550). Basic English. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ.
- อนุวัต ชัยเกียรติธรรม. (2548). เทคนิคการอ่าน 1. มหาสารคาม: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อรรณู มูลบุญ. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อัจฉราพรรณ ภิบาล. (2555). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากสื่อสภาพจริงโดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อัครา วงศ์โสธร. (2554). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิรต ณ อุไรรัตน์. (2559). The Power of Bilingualism ที่ได้ด้วยพลังสองภาษา (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต.
- อัมพร ทองใบ. (2556). การอ่านและการเขียนทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2557). ฝึกให้คิดเป็น คิดให้สร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อุบลวรรณ ประวณิชพงษ์. (2551). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการอ่านให้คล่องสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุสุมา ชื่นชมภู. (2555). จากการอ่านสู่การเขียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อวยพร พานิช. (2553). ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Amstrong. (2003). Exploring the Effects of Individual Drama therapy with a child Diagnosed with Learning Disabilities: A case study. *Masters Abstracts International*, 41 (4), 884.
- Barbato, R. A. (2000). Policy implications of cooperative learning on the achievement and attitudes of secondary school mathematics students. *Dissertation Abstracts International*, 61(06), 2113-A.
- Cook, IE. (2000). Effect of Cooperative Learning (Student Teams-Achievement Dissertation) on African American and Caucasian Students Interracial friendship. *Dissertation Abstracts International*, 61(6), 108.
- Davies, E. (1990). *Task Reading*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Drune, D. (1987). *Teaching oral English*. Essex : Longman Group UK.
- Eddie, W. (1984). *Learning Theories: on educational perspective*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentics Hall.
- Eysenck, M. W. (2013). *Simply Psychology*. New York: Psychology Press.
- Farahnaz, R. N. (2014). The Effect of Student Team-Achievement Division (STAD) on Language Achievement of Iranian EFL Students across Gender. *Journal of Natural Social Science*, 3(4), 936-949.
- Festag, E. (1993). Preparation A Vital Component of Communicative Activities. *English Teaching Forum*, 28, 3 ; July.
- Harris, I. and Smith, C. B. (1986). *Reading Instruction: Diagnostic Teaching in the Classroom*. U.S.A.: Macmillan.
- Herzberg, F., Mausner B. and Snyderman, B. (1959). *The Motivation to Work*. New York: John Wiley and Sons.
- Hoover-Dempsey, K. V. and Sandler, H. M. (1997). Why do parents become involved in their Children's education? *Review of Educational Research*, 67(1), 3-42.

- Gane, R. M. (1965). *Teaching Machines and Programmed Learning. Data and Directions.* Washington D.C.: National Education Association.
- Lawrence, J. (2012). *Teaching Primary Physical Education.* Washington D.C.: SAGE Publication Ltd.
- Leechor, C. (1988). *How High and Low Achieving Students Differentially Benefit From Working Together in Cooperative Small Group.* Stardford: Stardford University.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and Personality.* New York: Harper and Brother.
- Miller, W. H. (1990). *Reading comprehension activities kit.* New York: The Center For Appiled Research in Education.
- Pearson, P. D., and Johnson, D. D. (1981). *Teaching Reading Comprehension.* New York: Rinehart and Winston.
- Seels, B. and Glassgow, Z. (1990). *Exercise in instructional deign.* New York: Merrill Publishing.
- Slavin, R. E. (1978). *Cooperative leaning research and practice.* Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall.
- Smith, N. B. and Robinson, H. A. (1980). *Reading instruction for today's children.* Englewood Cliffs, N. J.: Prentice Hall.
- Widdowson, H. (1983). *Teaching Language Communication.* Oxford: Oxford University.
- Williams. (1986). *Reading in the Language.* London: Macmilliam publishers.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ

เวลา 2 คาบ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ม 2/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทร้อยกรองสั้นๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ตัวชี้วัด ม 2/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
3. สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นวิธีการอ่านที่ผู้อ่านมุ่งหวังที่จะทราบรายละเอียดของเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน โดยการกวาดสายตาหาเรื่องที่เร้าสนใจและจะค้นหาเฉพาะแนวความคิดหลักเท่านั้น การอ่านแบบนี้ จะอ่านข้ามเป็นตอนๆและอาจข้ามบางประโยคหรือบางบรรทัดไป คือไม่อ่านทุกคำ แต่มองหาประเด็นหรือใจความสำคัญ (main idea) หรือหาคำสำคัญของเรื่อง (Key word) และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการใช้ภาษาในการอ่านเพื่อความเข้าใจในชีวิตจริงได้

3. สาระการเรียนรู้ กิจกรรม Reading

3.1 Vocabulary: manager, another, left, address, visitor, on fire, hotel, nothing, quietly, inside, at once.

3.2 Grammar: Formation of words: but, to be on fire

3.3 Reading: บทอ่าน (Text 1) เรื่อง A False Alarm

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

☒ ความสามารถในการสื่อสาร	☒ ความสามารถในการคิด
☐ ความสามารถในการแก้ปัญหา	☐ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
☒ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

☒ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	☐ ซื่อสัตย์สุจริต
☒ มีวินัย	☒ ใฝ่เรียนรู้
☐ อยู่อย่างพอเพียง	☒ มุ่งมั่นในการทำงาน
☐ รักความเป็นไทย	☐ มีจิตสาธารณะ

6. แนวทางการวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถออกเสียงของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	ประเมินการอ่านออกเสียง	แบบประเมินการอ่านออกเสียง	6 คะแนนขึ้นไปผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	ตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึก	ได้ร้อยละ 70 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
3. สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	ตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึก	ได้ร้อยละ 70 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
4. นักเรียนมีความรับผิดชอบและความร่วมมือในการทำงาน	สังเกต / สอบถาม	แบบประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม	ได้ 10 คะแนนขึ้นไปผ่านเกณฑ์

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน

1. ครูแบ่งนักเรียนตามวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1 เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม ได้กลุ่มการเรียนรู้ย่อยจำนวน 5 กลุ่มๆ ละ 4 คน โดยในแต่ละกลุ่มย่อยประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 สมาชิกในแต่ละกลุ่มร่วมกันตั้งชื่อกลุ่ม ครูอธิบายวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ให้ นักเรียนเข้าใจ จากนั้นครูแจ้งคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคนและของแต่ละกลุ่ม

2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบทุกคนและกล่าวทักทายนักเรียนด้วยประโยค Good morning/ Good afternoon. How are you today?

3. ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักเรียนดูภาพในบทอ่าน หน้า 35 แล้วครูถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับภาพดังกล่าว โดยอาจใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยก็ได้ เช่น

- ครูชูบัตรภาพเกี่ยวกับคำศัพท์ในเนื้อเรื่องที่ละภาพ และให้นักเรียนตั้งห้องออกเสียง และสะกดตามครู เช่น manager, another, left, address, visitor, on fire, hotel, nothing, quietly, inside

- ครูนำเสนอบทอ่านเรื่อง A False Alarm โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูทีละประโยค หลังจากนั้นพร้อมช่วยกันแปลความหมาย จากนั้นครูเริ่มต้นถามให้นักเรียนตอบคำถามจากบทอ่าน เช่น

- What is the article about? (A False Alarm)
- How many people are there in the pictures? (Three.)
- Where's in the background? (A hotel.)
- Have the man got luggage? (Yes, they have.)

- ครูชี้ให้นักเรียนดูโรงแรมในภาพ แล้วอธิบายเพิ่มเติมว่าโรงแรมของชาวอังกฤษ มักจะได้รับการดูแลอย่างดีอยู่เสมอ และจะมีระเบียบข้อปฏิบัติของโรงแรมอย่างเคร่งครัด

- จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์เป็นกลุ่ม ทีละกลุ่ม ครูมีการประเมินให้คะแนนการอ่านออกเสียง

ขั้นที่ 2 การเรียนกลุ่มย่อย

1. ครูแจกแบบฝึกหัดเรื่อง A False Alarm ให้นักเรียนทุกคนและให้นักเรียนเข้ากลุ่มทำกิจกรรมในแบบฝึก โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาดี จะช่วยเหลือสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจเนื้อหา

2. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูจะคอยดูแลแนะนำการทำงานกลุ่มอย่างใกล้ชิด ครูคอยอธิบายเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาไม่เข้าใจหรือไม่สามารถหาคำตอบได้ และครูกระตุ้นให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนในกลุ่มที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ให้ช่วยเหลือกัน

ขั้นที่ 4 การคิดคะแนนพัฒนาตนเอง

ครูตรวจแบบทดสอบย่อยของนักเรียนทุกคนพร้อมเฉลยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ทราบคำตอบ แล้วนำคะแนนจากการทดสอบของแต่ละคนและของแต่ละกลุ่มคิดเป็นร้อยละเพื่อนำไปเทียบกับคะแนนฐาน จากนั้นนำคะแนนจากการเปรียบเทียบไปคิดเป็นคะแนนพัฒนาการ โดยมีเกณฑ์ในการคิดคะแนนพัฒนาการ ดังนี้

คะแนนทดสอบย่อย	คะแนนการพัฒนา
- ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 11 คะแนนขึ้นไป	0
- ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน ไม่เกิน 10 คะแนน	10
- ได้คะแนนเท่ากับคะแนนฐานหรือมากกว่า คะแนนฐาน ไม่เกิน 10 คะแนน	20
- ได้คะแนนมากกว่าคะแนนฐาน 10 คะแนนขึ้นไป	30

ขั้นที่ 5 ขั้นการยกย่องทีมที่ได้รับรางวัล

1. ครูนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อคิดคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม แล้วนำคะแนนพัฒนาการของกลุ่มไปเทียบเกณฑ์การยกย่อง ดังนี้

คะแนนพัฒนาการเฉลี่ยของกลุ่ม	ระดับคุณภาพ
25-30	ดีเยี่ยม
20-24	เก่งมาก
15-19	เก่ง

2. ครูให้นักเรียนกลุ่มที่ทำคะแนนได้มากที่สุดออกมาหน้าชั้นเรียน จากนั้นกล่าว
แสดงคำชมเชยและให้เพื่อนในชั้นปรบมือให้

8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

8.1 บทอ่าน Text 1 เรื่อง A False Alarm

8.2 กิจกรรม Activity 1-4

8.3 บัตรภาพคำศัพท์

8.4 แบบฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบบันทึกคะแนนระหว่างเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง .....

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	กิจกรรมระหว่างเรียน			รวม
	พฤติกรรมกลุ่ม	คะแนน แบบฝึกหัด	ทดสอบย่อย	70
	20	40	10	
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				

เลขที่	กิจกรรมระหว่างเรียน			รวม
	พฤติกรรมกลุ่ม	คะแนน แบบฝึกหัด	ทดสอบย่อย	70
	20	40	10	
29				
30				
31				
32				
33				
34				
35				
36				
37				
38				
39				
40				
41				
42				
43				
44				
45				
46				
47				
48				
49				
50				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ

.....

10. บันทึกผลหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้

10.1 ผลการจัดกิจกรรม

.....

.....

.....

10.2 การร่วมมือกันเรียนรู้ของนักเรียน

.....

.....

.....

10.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน

.....

.....

.....

10.4 แนวทางการแก้ปัญหา

.....

.....

.....

10.5 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้วิจัย

(นางสาวปัทมวรรณ ตรีการไทย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียง

องค์ประกอบการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน/น้ำหนักคะแนน			คะแนนรวม
	3	2	1	
1. การเว้นวรรคตอน	-	เว้นวรรคตอนบกพร่องเล็กน้อยแต่ไม่ทำให้สื่อความหมายผิด	เว้นวรรคตอนผิดบ่อยครั้งทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคผิด	2
2. ความคล่องแคล่ว	-	อ่านได้คล่องแคล่วมากขึ้น อาจจะสะดุดเล็กน้อยแต่ไม่ทำให้การสื่อความหมายผิดไป	อ่านยังไม่เร็วและไม่คล่องแคล่ว	2
3. การออกเสียง	อ่านออกเสียงไม่ชัดเจนเล็กน้อย แต่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ดี	อ่านออกเสียงมักจะผิด ทำให้ผู้ฟังสับสน ต้องตั้งใจฟังจึงจะเข้าใจ	อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน	3
4. ความถูกต้อง	อ่านออกเสียงคำประโยคได้ถูกต้อง	อ่านออกเสียงคำประโยคผิดเพียงเล็กน้อยแต่สามารถแก้ไขใหม่ได้	อ่านออกเสียงคำประโยคผิดมาก ทำให้ผู้ฟังสับสน	3
รวม				10

เกณฑ์การตัดสินผลคะแนน

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

การสอบผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์ผ่านร้อยละ 60 เป็นต้น

สอบผ่านเกณฑ์ คือ คะแนนรวมตั้งแต่ 6-10 คะแนน

สอบไม่ผ่านเกณฑ์ คือ คะแนนรวมตั้งแต่ 0-5.9 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย

ช่วงคะแนน ผลการประเมิน

8 - 10 ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงอยู่ในระดับสูง

6 - 7.9 ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงอยู่ในระดับปานกลาง

0 - 5.9 ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงอยู่ในระดับต่ำ

แบบบันทึกการประเมินการอ่านออกเสียง

เลขที่	ประเด็น/คะแนน	การเว้นวรรค ตอน	ความ คล่องแคล่ว	การออก เสียง	ความถูกต้อง	รวม คะแนน
	ชื่อ - สกุล	2	2	3	3	20

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลงานกลุ่ม

ผู้ประเมิน นักเรียน ครูผู้สอน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง การประเมินในครั้งนี้ทำการประเมินเป็นกลุ่ม โดยการประเมินตามเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

4 หมายถึง ดีมาก

3 หมายถึง ดี

2 หมายถึง พอใช้

1 หมายถึง ต้องปรับปรุง

ชื่อกลุ่ม	รายการประเมิน					รวมคะแนน
	ความตั้งใจ	ความมีวินัย	ความร่วมมือในการทำงาน	การนำเสนอ	คุณภาพของผลงาน	20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน

ระดับคุณภาพ

16-20

ระดับดีมาก

13-15

ระดับดี

10-12

ระดับพอใช้

0-9

ระดับต้องปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

1 ควรปรับปรุง	หมายถึง	ปฏิบัติได้ไม่ถูกต้องควรปรับปรุง
2 พอใช้	หมายถึง	ปฏิบัติได้ถูกต้องพอใช้
3 ดี	หมายถึง	ปฏิบัติได้ไม่ถูกต้องเป็นอย่างดี
4 ดีมาก	หมายถึง	ปฏิบัติได้ถูกต้องดีเยี่ยม

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลงานกลุ่ม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
ความตั้งใจ	ทำงานอย่างเต็มความสามารถ กระตือรือร้น ผลงานประณีต เรียบร้อยมีคุณภาพดี	ทำงานด้วยความตั้งใจมีความกระตือรือร้นผลงานมีคุณภาพในเกณฑ์ดี	ทำงานด้วยความความตั้งใจผลงานพอใช้คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้	มีความกระตือรือร้นในการทำงานน้อยผลงานไม่ค่อยมีคุณภาพ
ความมีวินัยในการทำงาน	มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ทำงาน เป็นระเบียบสะอาด ส่งงานตรงเวลา	มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ส่งงานตรงเวลา	มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ส่งงานช้า	มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่น้อย ทำงานช้า ส่งงานไม่ตรงเวลา
ความร่วมมือในการทำงาน	สมาชิกในกลุ่มมีความร่วมมือดีมาก ปรึกษาหารือกัน ตลอดเวลา รู้จัก แบ่งงานกันทำงาน สำเร็จ	สมาชิกในกลุ่มให้ความร่วมมือมีการปรึกษาหารือกัน เป็นระยะ	สมาชิกในกลุ่มมีความร่วมมือกันมีการปรึกษาหารือกัน เป็นบางครั้ง	สมาชิกในกลุ่มไม่ค่อยปรึกษาหารือกัน
การนำเสนองาน	ความพร้อมของสมาชิกในกลุ่ม กลวิธีการนำเสนอ ผลงานน่าสนใจ เนื้อหาครบถ้วน พุฒิตัดเจนตอบข้อซักถามได้ถูกต้อง เข้าใจวิธีการต่างๆ	สมาชิกในกลุ่มมีความพร้อม กลวิธีการนำเสนอ น่าสนใจ เนื้อหาครบ พุฒินำเสนอได้ดี ตอบข้อซักถามได้ เข้าใจวิธีการต่างๆ	สมาชิกมีความพร้อมน้อย เนื้อหาไม่สมบูรณ์ การนำเสนอพอใช้ ตอบข้อซักถามได้บ้าง เข้าใจขั้นตอน วิธีการต่างๆ พอสมควร	สมาชิกในกลุ่มมีความพร้อมน้อย การพูดติดขัดตอบข้อซักถามไม่ได้ เท่าที่ควร เนื้อหาไม่ครบสมบูรณ์ ไม่เข้าใจขั้นตอน วิธีการต่างๆ

ระดับคุณภาพ				
รายการประเมิน	4	3	2	1
คุณภาพของ ผลงาน	มีความชัดเจน ถูกต้องด้านเนื้อหา การใช้ภาษาการ เลือกใช้ผลงานมี ความประณีตมี คุณภาพมีความรู้ และประโยชน์ สะอาดสวยงาม	เนื้อหาชัดเจน ถูกต้อง ใช้ภาษาดี ผลงานสะอาด สวยงามให้ความรู้ และประโยชน์	เนื้อหาถูกต้อง การ ใช้ภาษายังไม่ ถูกต้องความรู้และ ประโยชน์มีบ้างแต่ ยังไม่สมบูรณ์ ความ สะอาดและความ ประณีตมีบ้าง	เนื้อหาไม่สมบูรณ์ การเลือกใช้ภาษายัง ไม่ดีเท่าที่ควร ผลงานไม่น่าสนใจ ความรู้และ ประโยชน์ที่ได้รับมี น้อย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คลังความรู้ เรื่อง กลวิธีการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Skimming Strategy)

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การอ่านอย่างคร่าวๆ (Skimming) เป็นวิธีการอ่านที่ผู้อ่านมุ่งหวังที่จะทราบรายละเอียดของเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน โดยการกวาดสายตาหาหัวเรื่องที่เร่าสนใจและจะค้นหาเฉพาะแนวความคิดหลักเท่านั้น การอ่านแบบนี้ จะอ่านข้ามเป็นตอนๆ และอาจข้ามบางประโยคหรือบางบรรทัดไป คือไม่อ่านทุกคำ แต่มองหาประเด็นหรือใจความสำคัญ (main idea) หรือหาคำสำคัญของเรื่อง (Key words) โดยผู้เชี่ยวชาญบางท่านได้กล่าวไว้ว่าเป็นการอ่านด้วยนิ้ว (Reading with fingers) การอ่านประเภทนี้มักจะใช้กับการอ่านบทความ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร นวนิยาย สำหรับจุดมุ่งหมายของการอ่าน เพื่อหาประเด็นหรือใจความสำคัญโดยทั่วไป เพื่อเก็บรายละเอียดที่สำคัญบางอย่างเท่านั้น

การอ่านวิธีนี้จะไม่อ่านทุกคำหรือทุกประโยค แต่จะจับเฉพาะสำคัญ (Key words) ที่บอกว่าเป็นเรื่องทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไรเท่านั้น ซึ่งหลักปฏิบัติในการอ่าน สรุปได้ดังนี้

1. อ่านสองหรือสามคำแรกหรือ สองหรือสามคำสุดท้ายในแต่ละประโยคคือการอ่านข้ามสิ่งที่คิดว่าไม่มีความสำคัญในประโยค จะเข้าใจประโยคนั้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสลับซับซ้อนและโครงสร้างของประโยคเป็นสำคัญ
2. การพรีวิว (Preview) คือความสามารถที่จะคิดและคาดการณ์เห็นแนวคิดบางอย่างได้ล่วงหน้าก่อนการอ่านจริง การพรีวิวช่วยให้จับประเด็นได้เร็วขึ้นและช่วยให้อ่านข้ามข้อความโดยไม่เสียดรรรต วิธีอ่านคือ อ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้าอย่างรวดเร็วก่อนแล้วจึงไปอ่านซ้ำอีกครั้งเพื่อเก็บใจความสำคัญต่อไป ซึ่งอ่านเฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญในแต่ละย่อหน้าเท่านั้น
3. อ่านส่วนแรกของประโยคเร็วๆ วิธีนี้ จะไม่อ่านจนจบประโยค แต่จะกวาดสายตาตามองผ่านๆ แล้วเริ่มต้นอ่านประโยคใหม่ ทำเรื่อยๆจนจบประโยคที่ต้องการจะอ่าน ขณะอ่านสายตาจะจับอยู่ที่ทางด้านซ้ายมือของประโยคตลอดเวลา คืออ่านข้อความแค่หนึ่งในสามของประโยคเท่านั้น
4. อ่านเฉพาะส่วนกลางของหน้าหนังสือ สายตาจะจับเฉพาะตอนกลางของหนังสือเท่านั้น และอ่านเกือบทุกประโยคด้วย
5. อ่านแต่เฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญ โดยที่คำสำคัญอาจเป็นตัวเอน หรือมีตัวเลขกำกับอยู่ในเครื่องหมายคำพูดก็ได้ บางครั้งอาจขึ้นต้นด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ หรือขีดเส้นใต้ไว้ก็ได้ อาจเป็นอย่างไรอย่างหนึ่งในบรรดาที่กล่าวมาทั้งหมดก็ได้

6. อ่าน Topic Sentence ซึ่งก็คือ ประโยคที่บรรจุหัวเรื่องและใจความสำคัญไว้ โดย Topic Sentence มักจะวางอยู่ที่ประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของข้อความ และ ส่วนน้อยที่อยู่ตอนกลางของเรื่อง และบางข้อความไม่มี Topic Sentence ผู้อ่านต้องสรุปเอาเองจากเนื้อเรื่องในบทความนั้น

สรุปขั้นตอนโดยย่อ คือ

1. อ่านหัวเรื่อง - ถ้ามี
2. อ่านย่อหน้าแรกอย่างรวดเร็ว เพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง (main idea)
3. อ่านประโยคแรกทุกย่อหน้าที่เหลือ เพื่อจับใจความสำคัญของย่อหน้านั้น
4. อ่านย่อหน้าสุดท้ายอย่างรวดเร็ว
5. พังเสียงลักษณะตัวพิมพ์พิเศษ เช่น ตัวเอน ตัวหนา ดาว ฯลฯ ให้ดี เพราะมัน จะบอกให้รู้ถึงการเน้นย้ำใจความสำคัญ

ตัวอย่าง

There are several different kinds of classes on college and university campuses. Professors usually teach large formal lectures. Students have to listen and take notes. Then teaching assistants lead discussion groups. In graduate seminars, small groups of students discuss their ideas with their instructor and classmate.

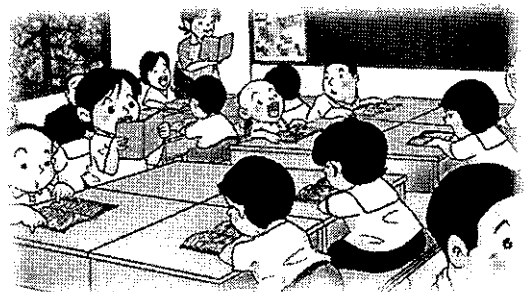
คำตอบ

เมื่อผู้อ่านอ่านที่ประโยคแรกหรือตอนต้นของข้อความแล้ว จะพบว่าประโยคคือ Topic sentence นั้นเอง ดังนั้น ผู้อ่านสามารถบอกหัวเรื่อง (Topic) และใจความสำคัญ (main idea) ได้โดยไม่ต้องอ่านรายละเอียด (detail) แต่อย่างใด กล่าวคือ

Topic : Kinds of classes (ประเภทของชั้นเรียน)

Topic sentence : There are several different kinds of classes on college and university campuses. (ประเภทของชั้นเรียนที่แตกต่างกันในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย)

Main idea : There are several different kinds of class.

 A False Alarm

A man came to the hotel and asked for a room.

“You can’t have a room” said the manager. “We have no more rooms and the hotel is full.”

After that he walked to another hotel and got the same answer. He decides to went back to the first hotel.

“Has anyone left the hotel?” he asked.

“Sorry, sir” said the manager “No one is leaving tonight”

He went to all the hotels in the town, but they were all full. He can’t find a room for the night. A man saw the name of Mr. James Newton with his address in the visitors’ book. He went out, found a telephone and telephoned to the hotel. He calls to Mr. Newton and told him that

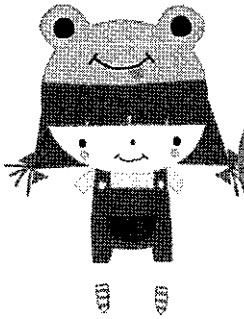
“Your house was on fire when I left and you must go back at once”.

In facts, he never knows about Mr. Newton’s house. Then he went back to the hotel. At the door he met a man who was leaving the hotel quickly. He laughs quietly and went inside.

“Can I have a room for tonight” he asked “A man has just left the hotel”

“No” answered the manager. “That man’s house is on fire. He is going to bring his wife here. He is keeping his room”

(Adapted from หนังสือรายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 New Read and Write 2)

Activity 1 ☺

Match the words and their
meaning

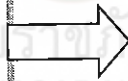
Group .....

A

1. manager .....
2. another .....
3. left .....
4. address .....
5. visitor .....
6. on fire .....
7. at once .....
8. nothing .....
9. quietly .....
10. inside .....

B

- a) past tense of leave
- b) person who goes to a
place
- c) opposite of outside
- d) without delay
- e) a second (one)
- f) burning
- g) person who control
- h) quickly
- i) not anything
- j) place where a person

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Activity 3

Group .....

Answer the questions

1. Why did the man come to the hotel ?

2. Why did the first hotel have no more rooms?
.....

3. Why couldn't the man have a room?
.....

4. What did the man get at the second hotel?
.....

5. What did the man do before he went back to the first hotel?
.....

6. What did the man see in the visitors' book?
.....

7. Which hotel was Mr. Newton staying at?
.....

8. Why did the man telephone to Mr. Newton?
.....

9. What did the man tell Mr. Newton to do ?
.....

10. Could the man have a room for the night? Why?
.....

Group .....

Activity 2 Parts of speech

Vocabulary	Parts of speech	Meaning
Manager		
Another		
Room		
Left		
Address		
Wife		
At once		
Visitor		
On fire		
Answer		
Nothing		
Quietly		
Laugh		
More		
Evening		
Quickly		
Full		
Same		
Little		
First		

Activity 4

Fill each blank with the right word from the list.

Group .....

another	town	evening	fire	room	wife
answer	day	hotel	full	manager	first

A man came to the hotel one..... But he could not have a ..... Because the hotel was..... So he went to..... hotel to ask for a room. But he got the same..... He could not find a room for the night because all the hotels in the.....were full. He went back to the.....hotel to ask if anyone had left the hotel.

As he was talking with the....., he saw the name of Mr. James Newton with his address in the visitors' book. He went out and telephoned to Mr. Newton. He told Mr. Newton that Mr. Newton's house was on..... Mr. Newton left the hotel to bring his..... there.

Quiz

Name .....

Class ..... Number .....

Full score = 10 Your
score = ...

Read the passage and then answer the questions.

1. A man came to ask ..... a room at a hotel.

- a. of   b. about
c. for   d. at

6. He went back to ..... first hotel.

- a. a   b. an
c. the   d. on

2. We have no more rooms ..... the hotel is full.

- a. so   b. but
c. and   d. because

7. He telephoned ..... the hotel

- a. to   b. with
c. for   d. of

3. The man walked to ..... hotel.

- a. other   b. another is
c. others   d. another's

8. You can't get in because the bus

- a. empty   b. slow
c. full   d. big

4. He went to all the hotels but .....

- a. they were all full   b. they were full all
c. all they were full   d. all were they full

9. That man ..... his room.

- a. keep   b. keeping
c. is keep   d. is kept

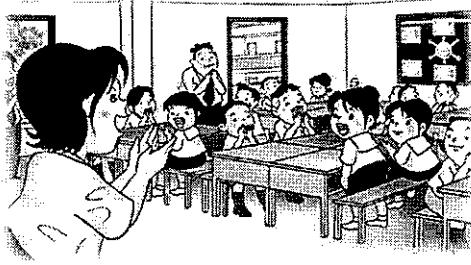
5. The man could not find a room for ..... night.

- a. some   b. two
c. the   d. a

10. These houses were ..... fire

- when we arrived.
a. in   b. on
c. at   d. with

กระดาษคำตอบแบบทดสอบย่อยหลังเรียน
แบบฝึกหัดชุดที่ 1 การอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่อง A False Alarm

คำชี้แจง จงเลือกและใส่เครื่องหมายกากบาท (X)
ในข้อที่ถูกต้อง

ข้อ	a	b	c	d
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

เฉลยแบบทดสอบย่อยหลังเรียน
แบบฝึกหัดชุดที่ 1 การอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่อง A False Alarm

ข้อที่	คำตอบ
1	c
2	d
3	b
4	a
5	c
6	c
7	a
8	c
9	b
10	b

Key word Exercise (เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 1)

การอ่านเพื่อความเข้าใจ

Exercise 1

ข้อที่	คำตอบ
1	g
2	e
3	a
4	j
5	b
6	f
7	d
8	i
9	k
10	c

Key word Exercise (เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 1)

การอ่านเพื่อความเข้าใจ Exercise 2

Vocabulary	Parts of speech	Meaning
Manager	Noun	ผู้จัดการ
Another	Adjective	อีก, ที่ไม่ใช่อันเดียวกัน
Room	Noun	ที่ว่าง, ห้อง
Left	Noun	ด้านซ้าย
	Adjective	ทางซ้ายมือ
Address	Noun	ที่พัก, ที่อยู่อาศัย, ที่อยู่, คำปราศรัย
	Verb	เขียนชื่อที่อยู่
Wife	Noun	ภรรยา
At once	Adverb	ทันทีทันใด, ในทันที
Visitor	Noun	ผู้เยี่ยมเยือน
On fire	Verb	เผา, ลุกไหม้
Answer	Noun	การตอบคำถาม, การโต้ตอบ
	Verb	ตอบ, ตอบสนอง
Nothing	Noun	การไร้ความหมาย, การไม่มีอะไร
	Adverb	ไม่มีอะไร, ไม่มีเลย
Quietly	Adverb	อย่างค่อยๆ, อย่างเบาๆ, อย่างเงียบๆ
Laugh	Noun	เสียงหัวเราะ
	Verb	หัวเราะ
More	Adjective	มากกว่า
	Adverb	นานขึ้น
Evening	Noun	ตอนเย็น
Quickly	Adverb	อย่างรวดเร็ว, โดยทันที
Full	Adjective	เต็ม, ซึ่งสมบูรณ์

Same	Adjective	เหมือนกัน, เหมือนเดิม
Little	Noun	จำนวนเล็กน้อย
	Adjective	คับแคบ, ไม่สำคัญ
	Adverb	ไม่บ่อย
First	Adjective	ที่หนึ่ง, อันดับหนึ่ง
	Adverb	อย่างแรก, ในขั้นแรก

Key word Exercise (เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 1)

การอ่านเพื่อความเข้าใจ

Exercise 3

1. Because the man asked for a room in the hotel.
2. Because the hotel is full.
3. Because all the hotels in the town they were all full.
4. He saw the name of Mr. James Newton with his address in the visitors' book.
5. He walked to the hotels and got the same answer.
6. Mr. James Newton's address and telephone number.
7. The first hotel.
8. Because he wants the room for tonight.
9. Your house was on fire when I left and you must go back at once.
10. No, he couldn't. Because Mr. James Newton is keeping his room.

Exercise 4

A man came to the hotel one day. But he could not have a room. Because the hotel was full. So he went to another hotel to ask for a room. But he got the same answer. He could not find a room for the night because all the hotels in the town were full. He went back to the first hotel to ask if anyone had left the hotel.

As he was talking with the manager, he saw the name of Mr. James Newton with his address in the visitors' book. He went out and telephoned to Mr. Newton. He told Mr. Newton that Mr. Newton's house was on fire Mr. Newton left the hotel to bring his wife there.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD
 จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกกากบาท คำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Directions: Read the following texts and choose the most appropriate alternative

Bella is lives with her parents. She is 15 years old and lives in Shanghai, China. She is an only child. Bella's hobbies are movie, music, and books. Her favorite movie is Star Wars. She likes music. She plays the piano and likes books, too. She loves Korean romance novels and Japanese comic books. Her favorite comic book is Detective Conan.

1. How many people are there in Bella's family?

a. two	b. three
c. four	d. five
2. Who are Bella lives with?

a. grandparents	b. brothers
c. cousin	d. parents
3. What is Bella's favorite movie?

a. Shanghai	b. Star Wars
c. Detective Conan	d. Korean romance
4. Bella likes..... romance novels.

a. Korean	b. Japanese
c. American	d. Chinese
5. Bella likes..... comic books.

a. American	b. Korean
c. Japanese	d. Chinese

11. How old is John ?

- a. 10
- b. 15
- c. 20
- d. 75

12. John can know _____ words.

- a. 10
- b. 20
- c. 50
- d. 75

13. John can say _____ sentences.

- a. 10
- b. 20
- c. 50
- d. 75

14. There are _____ hyacinth macaws in Brazil.

- a. 300
- b. 3,000
- c. 500
- d. 5,000

15. How old of the big parrots?

- a. 10
- b. 20
- c. 30
- d. 75

16. Can all parrots are talk?

- a. Yes, they can.
- b. No, it can't.
- c. Some of them can talk.
- d. We don't know.

17. What color of parrots can talk very well?

- a. white
- b. yellow
- c. black
- d. gray

18. Which is true ?

- a. All parrots can talk.
- b. Grey parrots can talk very well
- c. Gray parrots live in Brazil
- d. There are a lot parrots in the world.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

19. What is not country of parrots come from ?

- a. United Stated
- b. Africa
- c. China
- d. Mexico

20. What is false about the parrots ?

- a. They are endangered animals
- b. John is 15 years old.
- c. They like to eat meat.
- d. African gray parrot can speak very well.

Lydia Ramos is 14 years old. She's from Colombia. Her sister, Maria is 13. They live in Los Angeles, California. Their hobbies are music and magazines. Maria's favorite magazine is Music Mania. She likes cool music. Her favorite band is the Neptunes. Her favorite song is Your Company. The Neptunes are from Boston. Her parents like music, too. They like piano music. Lydia's favorite magazine is Actor and Actress. She likes Brad Pitt. Her favorite movie is The Dark Side of the Sun. Maria's favorite movie is Interview with the Vampire.

21. Maria and Lydia live in _____.

- a. Colombia
- b. Boston
- c. Los Angeles
- d. California

22. The sisters like _____.

- a. magazines
- b. sports
- c. pets
- d. photography

23. Lydia's favorite movie is _____.

- a. The Dark Side of the Sun
- b. The Neptunes
- c. Your company
- d. Interview with the Vampire

24. Maria's favorite band is from _____.

- a. Boston
- b. California
- c. Columbia
- d. Los Angeles

Lydia Ramos is 14 years old. She's from Colombia. Her sister, Maria is 13. They live in Los Angeles, California. Their hobbies are music and magazines. Maria's favorite magazine is Music Mania. She likes cool music. Her favorite band is the Neptunes. Her favorite song is Your Company. The Neptunes are from Boston. Her parents like music, too. They like piano music. Lydia's favorite magazine is Actor and Actress. She likes Brad Pitt. Her favorite movie is The Dark Side of the Sun. Maria's favorite movie is Interview with

25. Lydia's parents like _____ music.

a. piano	b. movie
c. Columbian	d. soul

In city all over the world people go to cafes to relax alone or with friends. They drink coffee and sometimes have a snack. But in many cafés like in Korea, you can do more than that. You can relax and play with dogs at new "dog cafes" At the DOG Café, you can choose a dog to play with. The dogs are in cages around the room. First, you choose a dog. Then it comes out of its cage. Sometimes, it sits on your lap. You can buy food for the pet, too. All the dogs sit, play, or run around, while people drink coffee and eat sandwiches. You can play with all the dogs here.

Lori Cheong goes to the DOG Café about once a week. All the dogs there are very friendly. But Lori likes to play with Princess, her favorite dog. She often buys food for Princess, too. Lori likes to go to the DOG Café for many reasons. "I love dogs, but I live in a small apartment in Seoul. It is too small for a dog. Also, dogs don't like to be alone, and I work all day." So when Lori needs to have some fun with a pet, she goes to the dog café to see

26. What is the most important idea of the story?

- A cup of coffee is expensive at a dog café.
- Lori loves dogs, but her apartment is very small.
- You can play with dogs at some cafés in Korea.
- Dog cafes are very expensive in Korea.

27. The dogs run around together..... people drink and eat.
 a. while   b. because   c. after   d. next to
28. The dogs are in..... around the room.
 a. laps   b. cafés   c. cages   d. apartment
29. First, you .....a dog. Then it comes out of its cage.
 a. buy   b. play with   c. choose   d. hug
30. Lori lives in a small apartment. It is.....small for a dog.
 a. too   b. very   c. usually   d. not
31. She likes to play with Princess, her.....dog.
 a. expensive   b. popular   c. favorite   d. lovely
32. Dog cafés are very..... in Korea. Many people like to go there.
 a. friendly   b. expensive   c. popular   d. favorite
33. In cities all over the world, people go to cafés to.....
 a. play with dogs   b. buy food for the pets   c. drink coffee   d. relax
34. How often does Lori Cheong goes to Dog Café ?
 a. every day   b. once a week   c. once a month   d. twice a week
35. Why Lori goes to a dog café ?
 a. wants to do some work   b. wants to drink and eat
 c. wants to have some fun with a pet   d. wants to relax with friends

A lot of animals in the world are endangered. Mountain gorillas, giant pandas and Siberian tigers are endangered animals. Mountain gorillas live in forests in Africa. They live with their families. Mountain gorillas eat plants and fruit. Today, there are about 700 mountain gorillas in Africa. Giant pandas live in forests in China. They eat bamboo. Pandas eat about 30 kilograms of bamboo in a day. There are about 1,600 giant pandas in China. Siberian tigers live in forests in Russia. These black and lo orange cats are very big. They eat meat. Today, there are about 400 Siberian tigers in Russia.

36. What is the animal live with their families?
 a. Giant pandas   b. Mountain gorillas
 c. Siberian tigers   d. orange cats

37. What is the animal live in China?

- a. Mountain gorillas
- b. Siberian tigers
- c. Giant pandas
- d. orange cats

38. What is the animal eat bamboo?

- a. Mountain gorillas
- b. Giant pandas
- c. Siberian tigers
- d. orange cats

39. Siberian tigers are black and _____.

- a. green
- b. red
- c. orange
- d. black

40. There are about 400 Siberian tigers in _____ today.

- a. Russia
- b. China
- c. Africa
- d. Brazil

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Answer sheet

ข้อ	A	B	C	D	ข้อ	A	B	C	D
1					21				
2					22				
3					23				
4					24				
5					25				
6					26				
7					27				
8					28				
9					29				
10					30				
11					31				
12					32				
13					32				
14					34				
15					35				
16					36				
17					37				
18					38				
19					39				
20					40				

เฉลยแบบทดสอบ

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	B	21	C
2	D	22	A
3	B	23	A
4	A	24	A
5	C	25	A
6	B	26	C
7	D	27	A
8	C	28	C
9	C	29	C
10	C	30	A
11	B	31	C
12	C	32	A
13	A	33	D
14	B	34	B
15	D	35	C
16	C	36	B
17	D	37	C
18	B	38	B
19	C	39	C
20	C	40	A

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคุณภาพของ
แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดย
ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ดังนี้

- 5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพระดับ ดีมาก
- 4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพระดับ ดี
- 3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพระดับ ค่อนข้างดี
- 2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพระดับ พอใช้
- 1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพระดับ ควรปรับปรุง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
สาระสำคัญ 1. ถูกต้องได้ใจความ 2. แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน 3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. นำไปสู่การปฏิบัติได้ 2. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ 3. สอดคล้องกับกิจกรรม 4. ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ชัดเจน 5. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย					

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
<p>สาระการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>2. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา</p> <p>3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย</p> <p>4. กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนได้ชัดเจน</p> <p>5. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนให้แสวงหาความรู้ และมีส่วนร่วม</p> <p>6. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับผู้เรียน</p> <p>7. กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนของการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ STAD</p> <p>สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้</p> <p>1. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม</p> <p>2. สื่อเหมาะสมผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้</p> <p>3. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>1. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ</p> <p>2. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม</p>					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

**แบบประเมินแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก**

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคุณภาพ
ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ดังนี้

5	หมายถึง	แบบฝึกทักษะ	มีคุณภาพระดับ ดีมาก
4	หมายถึง	แบบฝึกทักษะ	มีคุณภาพระดับ ดี
3	หมายถึง	แบบฝึกทักษะ	มีคุณภาพระดับ ค่อนข้างดี
2	หมายถึง	แบบฝึกทักษะ	มีคุณภาพระดับ พอใช้
1	หมายถึง	แบบฝึกทักษะ	มีคุณภาพระดับ ควรปรับปรุง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. การจัดรูปแบบและรูปเล่มของแบบฝึกทักษะ					
2. การลำดับเนื้อหาในแบบฝึกทักษะ					
3. เนื้อหาในแบบฝึกทักษะมีความยากง่ายเหมาะกับผู้เรียน					
4. สามารถนำเนื้อหาไปแก้ปัญหาได้ตามความเหมาะสม					
5. สาระความรู้ในแบบฝึกทักษะนำไปใช้ประโยชน์ได้					
6. คำอธิบายในแบบฝึกทักษะเข้าใจง่าย					
7. กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย					
8. แบบฝึกทักษะน่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียน					
9. ภาษาที่ใช้มีความเข้าใจง่ายเหมาะกับนักเรียน					
10. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
11. ภาพประกอบมีความเหมาะสมและน่าสนใจ					
12. แบบทดสอบมีความยากง่ายพอเหมาะกับผู้เรียน					
13. เนื้อหาที่นำมา ให้ความรู้และน่าสนใจ					
14. กิจกรรมมีความสร้างสรรค์น่าสนใจ					
15. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

แบบประเมินความสอดคล้อง แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก
 คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความ
 สอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจรายข้อกับจุดประสงค์การ
 เรียนรู้ ดังนี้

+1 เมื่อ แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่

ต้องการวัด

-1 เมื่อ แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ ไม่สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่

ต้องการวัด

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 (เรื่อง Bella's family) สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่ได้					
1.	How many people are there in Bella's family? a. two b. three c. four d. five				
2.	Who are Bella lives with? a. grandparents b. brothers c. cousin d. parents				
3.	What is Bella's favorite movie? a. Shanghai b. Star Wars c. Detective Conan d. Korean romance				
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 (เรื่อง Bella's family) นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยค เกี่ยวกับเรื่องที่ได้					
4.	Bella likes..... romance novels. a. Korean b. Japanese c. American d. Chinese				

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
5.	Bella likes..... comic books. a. American b. Korean c. Japanese d. Chinese				
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 (ต่อ) (เรื่อง Kitty's parrot) สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้					
6.	Can Kitty play the piano? a. Yes, they can. b. Yes, she can. c. No, she can't d. No, they can't				
7.	What's the main idea of reading? a. Kitty can't play music. b. Kitty can basketball. c. Kitty can't understand words. d. Kitty can play music.				
8.	How many words that Kitty can understand ? a. eight b. nine c. ten d. eleven				
9.	How many parrots come to the U.S. each year ? a. 3,000 b. 6,000 c. 250,000 d. 75,000				
11.	How old is John ? a. 10 b. 15 c. 20 d. 75				
15.	How old of the big parrots ? a. 10 b. 20 c. 30 d. 75				

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
16.	Can all parrots are talk ? a. Yes, they can. b. No, it can't. c. Some of them can talk. d. We don't know.				
17.	What color of parrots can talk very well? a. white b. yellow c. black d. gray				
18.	Which is true ? a. All parrots can talk. b. Grey parrots can talk very well c. Gray parrots live in Brazil d. There are a lot parrots in the world.				
19.	What is not country of parrots come from ? a. United Stated b. Africa c. China d. Mexico				
20.	What is false about the parrots ? a. They are endangered animals b. John is 15 years old. c. They like to eat meat. d. African gray parrot can speak very well.				

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบ	คะแนนความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 (ต่อ)(เรื่อง Kitty's parrot) นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยค เกี่ยวกับเรื่องที่ได้					
10.	Parrots like to eat _____. a. fish b. meat c. fruit d. bean				
12.	John can know _____ words. a. 10 b.20 c. 50 d.75				
13.	John can say _____ sentences. a. 10 b. 20 c. 50 d.75				
14.	There are _____ hyacinth macaws in Brazil. a.300 b.3,000 c.500 d. 5,000				
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยค เกี่ยวกับเรื่องที่ได้ (Lydia's hobbies)					
21.	Maria and Lydia live in _____. a. Colombia b. Boston c. Los Angeles d. California				
22.	The sisters like _____. a. magazines b. sports c. pets d. photography				

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 (ต่อ)					
นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยค เกี่ยวกับเรื่องที่ได้ (Lydia's hobbies)					
23.	Lydia's favorite movie is _____. a. The Dark Side of the Sun b. The Neptunes c. Your company d. Interview with the Vampire				
24.	Maria's favorite band is from _____. a. Boston b. California c. Columbia d. Los Angeles				
25.	Lydia's parents like _____ music. a. piano b. movie c. Columbia d. soul				
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 (ต่อ)					
นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยค เกี่ยวกับเรื่องที่ได้ (Dog's cafe)					
27.	The dogs run around together. people drink and eat. a. while b. because c. after d. next to				
28.	The dogs are in... around the room. a. laps b. cafés c. cages d. apartment				
29.	First, you ...a dog. Then it comes out of its cage. a. buy b. play with c. choose d. hug				
30.	Lori lives in a small apartment. It is....small for a dog. a. too b. very c. usually d. not				
31.	She likes to play with Princess, her.....dog. a. expensive b. popular c. favorite d. lovely				
32.	Dog cafés are very.... in Korea. Many people like to go there. a. friendly b. expensive c. popular d. favorite				

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 (ต่อ)					
นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยค เกี่ยวกับเรื่องที่ได้ (Dog's cafe)					
33	In cities all over the world, people go to cafés to..... a. play with dogs b. buy food for the pets c. drink coffee d. relax				
26.	What is the most important idea of the story? a. A cup of coffee is expensive at a dog café. b. Lori loves dogs, but her apartment is very small. c. You can play with dogs at some cafés in Korea. d. Dog cafes are very expensive in Korea.				
34.	How often Lori Cheong does goes to Dog Café? a. every day b. onces a week c. onces a month d. twice a week				
35.	Why Lori goes to a dog café ? a. wants to do some work b. wants to drink and eat c. wants to have some fun with a pet d. wants to relax with friends				

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 (เรื่อง endangered animals) สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้					
36.	What is the animal live with their families? a. Giant pandas b. Mountain gorillas c. Siberian tigers d. orange cats				
37.	What is the animal live in China? a. Mountain gorillas b. Siberian tigers c. Giant pandas d. orange cats				
38.	What is the animal eat bamboo? a. Mountain gorillas b. Giant pandas c. Siberian tigers d. orange cats				
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยค เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (เรื่อง endangered animals)					
39.	Siberian tigers are black and _____. a. green b. red c. orange d. black				
40.	There are about 400 Siberian tigers in _____. today. a. Russia b. China c. Africa d. Brazil				

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยค เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Read the short passages)					
41	It is hot today but Mr.John wants Anna to go to the market. He wants her to buy some rice. a. Mr.John is hot today. b. Mr.John wants to go to the market. c. Mr.John wants to go to buy some rice at the market. d. Mr.John wants Anna to buy some rice at the market.				
42	Last Sunday Mario wanted to fish, but there were many clouds in the sky and it rained. a. Mario went to fish last Sunday b. It rained last Sunday. c. It rained when Mario went to fish. d. There were many clouds in the sky when Mario went to fish.				
43	In America people like to dance square dances. Square dances are not slow and the dancers dance quickly. a. Square dances are slow. b. Square dances are quick. c. America people like slow dances. d. America people like quick dances.				

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 (ต่อ)					
นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยค เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Read the short passages)					
44.	<p>In summer, English people play cricket. They play with a ball and two bats made of wood. Two teams play this game. There are eleven people in a cricket team.</p> <p>a. Cricket bats are made of wood.</p> <p>b. Each cricket player has a bat.</p> <p>c. Each cricket player has a ball.</p> <p>d. English people play only cricket in summer.</p>				
45.	<p>It is sixty-one kilometres from Chachoengsao to Bangkok. People can go by train or by car or by boat.</p> <p>a. Chachoengsao is not far from Bangkok.</p> <p>b. Chachoengsao is a long way from Bangkok.</p> <p>c. Chachoengsao is sixty-one kilometres from Bangkok.</p> <p>d. People can go to Chachoengsao by plane.</p>				

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
46.	<p>A lot of schools in England have gardens where students grow vegetables and flowers. They also have big fields where the students play games.</p> <p>a. All the school in England have gardens.</p> <p>b. Some of the school in England have garden.</p> <p>c. English students grow vegetables and flowers in big field.</p> <p>d. English students play games in gardens.</p>				
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 (ต่อ) นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยค เรื่องที่อ่านได้ (Read the short passages)</p>					
47.	<p>Thai people take their shoes off when they are in a house or a temple, but in England and America they do not.</p> <p>a. English and American people do not take their shoes off when they are in a house or a temple.</p> <p>b. English and American people never take their shoes off .</p> <p>c. English and American people do not have a house or a temple.</p> <p>d. Thai people take their shoes off when they are in they are in England and America.</p>				

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
48.	<p>All children in England must go to school when they are five years old.</p> <p>They work in school until they are fifteen years old.</p> <p>a. All English school children are five years old.</p> <p>b. All English school children are fifteen years old.</p> <p>c. All English school children must be in school from the age of five to the age of fifteen.</p> <p>d. All English school children work in school when they are fifteen years old.</p>				
49.	<p>January 1st is New Year's Day. On that day people give presents to their friends. In England they give their presents on Christmas Day, which is on December twenty-fifth.</p> <p>a. Christmas Day is on December twenty-fifth.</p> <p>b. Christmas Day is on January 1st.</p> <p>c. In England people give their presents on New Year's Day.</p> <p>d. In England people give their presents to their friend on New Year's Day and Christmas Day.</p>				

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
50.	<p>In English and American boxing the boxers can only hit each other with their hands. In Thai boxing they can also kick with their feet.</p> <p>a. In English and American boxing the boxers use only their hands.</p> <p>b. In English and American boxing the boxers do not use their hands.</p> <p>c. Only in English and American boxing the boxers use their hands.</p> <p>d. In English and American boxing the boxers use their hands and their feet.</p>				

ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้การอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD
ประกอบแบบฝึกทักษะ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความ
สอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ
เข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ดังนี้

- +1 เมื่อ เห็นใจว่าข้อความนั้นวัดได้ สอดคล้องตามคำนิยามความพึงพอใจ
0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ สอดคล้องตามคำนิยามความพึงพอใจ
-1 เมื่อ เห็นใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ ไม่สอดคล้องตามคำนิยามความพึงพอใจ

ข้อความ	คะแนนความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
1. แบบฝึกทักษะมีเนื้อหาจากง่ายไปหายาก			
2. ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น			
3. เรื่องที่เรียนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน			
4. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			
5. กิจกรรมที่ประกอบในแต่ละบทเรียนน่าสนใจ ชวนติดตาม			
6. ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาในแต่ละเรื่องจนเข้าใจได้ด้วยตนเองและ สามารถทบทวนเนื้อหาได้ใหม่จนพอใจ			
7. ผู้เรียนรู้สึกพอใจในการทำแบบทดสอบด้วยตนเอง			
8. แบบฝึกทักษะช่วยให้การเรียนรู้เข้าใจง่ายและเรียนรู้ได้เร็ว			
9. มีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้			
10. แต่ละกิจกรรมมีคำชี้แจงให้ปฏิบัติกิจกรรมเป็นขั้นตอนชัดเจนเข้าใจ ง่าย ไม่สับสน			
11. เข้าใจสาระการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น			
12. แบบฝึกทักษะที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกชั่วโมงมี จำนวนเพียงพอ			
13. เครื่องมือสำหรับวัดและประเมินผลทุกครั้งชัดเจนและมี ประสิทธิภาพ			
14. มีการทดสอบย่อย ๆ ทุกหน่วยการเรียนรู้			
15. แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณค่า			
16. รู้สึกภูมิใจเมื่อตอบคำถามในแบบฝึกได้			

ข้อความ	คะแนนความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
17. กิจกรรมเรียนรู้ทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยตนเอง			
18. มีกิจกรรมในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนตามความต้องการ			
19. ได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านและการคิด			
20. ผู้เรียนพอใจเมื่อทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะเสร็จแล้วได้ทราบผลทันที			

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.1

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก
 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3	4	5		
1	สาระสำคัญ ถูกต้องได้ใจความ	5	4	5	4	5	4.60	มากที่สุด
2	แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	5	4	5	4	5	4.60	มากที่สุด
3	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ นำไปสู่การปฏิบัติได้	4	5	4	4	5	4.40	มาก
5	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
6	สอดคล้องกับกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
7	ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ ชัดเจน	5	4	5	4	4	4.40	มาก
8	ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิ พิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
9	สาระการเรียนรู้/กิจกรรมการ เรียนรู้ สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	มากที่สุด
10	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับ ธรรมชาติของวิชา	4	5	5	5	5	4.00	มาก
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีความ หลากหลาย	4	4	4	4	4	4.40	มาก
12	กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนา คุณลักษณะผู้เรียนได้ชัดเจน	5	4	5	4	4	4.80	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3	4	5		
13	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนให้ แสวงหาความรู้และมีส่วน ร่วม	5	5	4	5	5	4.40	มาก
14	กิจกรรมเหมาะสมกับระดับ ผู้เรียน	4	5	4	5	4	4.80	มากที่สุด
15	กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนของ การสอนแบบกลุ่มร่วมมือ กันเรียนรู้ STAD	4	4	5	4	4	4.20	มาก
16	สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และกิจกรรม	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
17	สื่อเหมาะสมผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการใช้	5	5	4	5	4	4.60	มากที่สุด
18	สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
19	การวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้และสาระสำคัญ	5	4	4	4	4	4.20	มาก
20	ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล ได้เหมาะสม	4	4	5	5	4	4.40	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.59	มากที่สุด

ตารางที่ ข.2

ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1. การจัดรูปแบบและรูปแบบของแบบฝึกทักษะ	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
2. การลำดับเนื้อหาในแบบฝึกทักษะ	5	5	4	5	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
3. เนื้อหาในแบบฝึกทักษะมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	2	5	5	20	4.00	1.22	มาก
4. สามารถนำเนื้อหาไปแก้ปัญหาได้ตามความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
5. สาระความรู้ในแบบฝึกทักษะนำไปใช้ประโยชน์ได้	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6. คำอธิบายในแบบฝึกทักษะเข้าใจง่าย	5	5	5	4	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7. กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย	5	5	5	5	5	25	5.00		มากที่สุด
8. แบบฝึกทักษะน่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียน	5	4	2	4	5	20	4.00	1.22	มาก
9. ภาษาที่ใช้มีความเข้าใจง่าย เหมาะกับนักเรียน	4	4	5	4	5	22	4.40	0.55	มาก
10. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
11. ภาพประกอบมีความเหมาะสมและน่าสนใจ	5	4	3	5	5	22	4.40	0.89	มาก
12. แบบทดสอบมีความยากง่ายพอเหมาะกับผู้เรียน	5	4	3	4	5	21	4.20	0.84	มาก
13. เนื้อหาที่นำมาให้ความรู้และน่าสนใจ	4	4	5	5	4	22	4.40	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ΣR	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
14. กิจกรรมมีความสร้างสรรค์น่า เหมาะสม	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
15. สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนการสอน	5	4	5	5	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม							4.55	0.31	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.3

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ค่า IOC ของ
แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
3	1	1	1	1	-1	0.60	ใช้ได้
4	1	1	1	-1	1	0.60	ใช้ได้
5	0	1	0	1	1	0.60	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
8	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
9	1	1	1	-1	1	0.60	ใช้ได้
10	0	1	1	1	0	0.60	ใช้ได้
11	1	1	-1	1	1	0.60	ใช้ได้
12	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
13	1	1	0	0	1	0.60	ใช้ได้
14	0	1	0	1	1	0.60	ใช้ได้
15	1	1	1	0	0	0.60	ใช้ได้
16	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
17	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
18	1	1	0	0	1	0.60	ใช้ได้
19	0	1	1	0	1	0.60	ใช้ได้
20	0	1	1	0	1	0.60	ใช้ได้
21	1	1	1	0	0	0.60	ใช้ได้
22	0	1	0	1	1	0.60	ใช้ได้
23	1	1	1	-1	1	0.60	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
24	0	1	1	1	0	0.60	ใช้ได้
25	1	1	1	0	0	0.60	ใช้ได้
26	0	0	1	1	1	0.60	ใช้ได้
27	1	1	0	1	0	0.60	ใช้ได้
28	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
29	1	1	-1	1	1	0.60	ใช้ได้
30	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
31	1	1	-1	1	1	0.60	ใช้ได้
32	1	1	1	-1	1	0.60	ใช้ได้
33	1	1	0	0	1	0.60	ใช้ได้
34	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
35	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
36	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
37	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
38	1	1	-1	1	1	0.60	ใช้ได้
39	1	1	1	-1	1	0.60	ใช้ได้
40	1	1	-1	1	1	0.60	ใช้ได้
41	0	-1	0	1	1	0.20	ตัดทิ้ง
42	-1	-1	1	1	1	0.20	ตัดทิ้ง
43	-1	-1	0	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
44	-1	-1	1	0	0	0.20	ตัดทิ้ง
45	-1	-1	0	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
46	-1	-1	1	0	0	0.20	ตัดทิ้ง
47	-1	-1	0	1	0	0.20	ตัดทิ้ง
48	-1	-1	1	0	0	0.20	ตัดทิ้ง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
49	-1	-1	0	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
50	0	-1	1	1	0	0.20	ตัดทิ้ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.4

ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

ข้อที่	P	B	ผลการ ประเมิน	ข้อที่	P	B	ผลการ ประเมิน
1	0.80	0.67	ใช้ได้	21	0.48	0.67	ใช้ได้
2	0.68	0.33	ใช้ได้	22	0.80	0.56	ใช้ได้
3	0.61	0.47	ใช้ได้	23	0.84	0.78	ใช้ได้
4	0.56	0.27	ใช้ได้	24	0.80	0.67	ใช้ได้
5	0.67	0.80	ใช้ได้	25	0.80	0.67	ใช้ได้
6	0.56	0.27	ใช้ได้	26	0.72	0.44	ใช้ได้
7	0.67	0.40	ใช้ได้	27	0.39	0.47	ใช้ได้
8	0.72	0.78	ใช้ได้	28	0.50	0.60	ใช้ได้
9	0.40	0.33	ใช้ได้	29	0.56	0.27	ใช้ได้
10	0.68	0.56	ใช้ได้	30	0.68	0.33	ใช้ได้
11	0.44	0.67	ใช้ได้	31	0.61	0.47	ใช้ได้
12	0.44	0.67	ใช้ได้	32	0.56	0.27	ใช้ได้
13	0.50	0.60	ใช้ได้	33	0.67	0.40	ใช้ได้
14	0.72	0.56	ใช้ได้	34	0.39	0.47	ใช้ได้
15	0.44	0.56	ใช้ได้	35	0.44	0.53	ใช้ได้
16	0.60	0.44	ใช้ได้	36	0.56	0.27	ใช้ได้
17	0.88	0.56	ใช้ได้	37	0.68	0.56	ใช้ได้
18	0.64	0.67	ใช้ได้	38	0.67	0.40	ใช้ได้
19	0.44	0.56	ใช้ได้	39	0.56	0.27	ใช้ได้
20	0.36	0.33	ใช้ได้	40	0.72	0.44	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่าความเชื่อมั่น (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งหมดนี้มีค่าเท่ากับ 0.83

ตารางที่ ข.5

ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อความของแบบสอบถามแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. แบบฝึกทักษะมีเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	5	5	4	4	4	22	4.40	มาก
3. เรื่องที่เรียนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	4	4	4	5	5	22	4.40	มาก
4. สามารถนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4	4	4	5	5	22	4.40	มาก
5. กิจกรรมที่ประกอบในแต่ละบทเรียนน่าสนใจ ชวนติดตาม	5	4	4	4	5	22	4.40	มาก
6. ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาในแต่ละเรื่องจนเข้าใจได้ด้วยตนเองและสามารถทบทวนเนื้อหาได้ใหม่จนพอใจ	5	4	4	5	4	22	4.20	มาก
7. ผู้เรียนรู้สึกพอใจในการทำแบบทดสอบด้วยตนเอง	4	4	4	5	4	21	4.60	มากที่สุด
8. แบบฝึกทักษะช่วยให้การเรียนรู้เข้าใจง่ายและเรียนรู้ได้เร็ว	5	5	4	4	5	23	4.60	มากที่สุด
9. มีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
10. แต่ละกิจกรรมมีคำชี้แจงให้ปฏิบัติกิจกรรมเป็นขั้นตอนชัดเจนเข้าใจง่าย ไม่สับสน	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
11. เข้าใจสาระการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
12. แบบฝึกทักษะที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกชั่วโมงมีจำนวนเพียงพอ	5	5	4	4	4	22	4.40	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
13. เครื่องมือสำหรับวัดและประเมินผลทุกครั้งชัดเจนและมีประสิทธิภาพ	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
14. มีการทดสอบย่อย ๆ ทุกหน่วยการเรียนรู้	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
15. แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณค่า	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
16. ผู้ศึกษาภูมิใจเมื่อตอบคำถามในแบบฝึกได้	4	4	4	4	5	21	4.20	มาก
17. กิจกรรมเรียนรู้ทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยตนเอง	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
18. มีกิจกรรมในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนตามความต้องการ	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
19. ได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านและการคิด	5	5	4	4	4	22	4.40	มาก
20. ผู้เรียนพอใจเมื่อทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะเสร็จแล้วได้ทราบผลทันที	5	5	4	4	5	23	4.60	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.60	4.50	4.35	4.40	4.40	22.25	4.46	มาก

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศร ๐๕๔๐.๐๒/ว ๖๕๘๕

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณอนุช พดลภ

ด้วย นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย รหัสประจำตัว 588210520111 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
  - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
  - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
  - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐-4371-3206 ต่อ 182

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๗๕๘๕

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณกาญจนา ปานเพชร

ด้วย นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย รหัสประจำตัว 588210520111 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ - 4371-3206 ต่อ 182

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑๒/ว ๑๕๕๕

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณทัศนีย์ ประสงค์สุข

ด้วย นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย รหัสประจำตัว 588210520111 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
  - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
  - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
  - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ - 4371-3206 ต่อ 182

ที่ ศษ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๗๕๘๕

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ภูษิต บุญทองเถิง

ด้วย นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย รหัสประจำตัว 588210520111 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
  - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
  - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
  - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ - 4371-3206 ต่อ 182

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐2/ว ๗๕๕๐

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.สมาน เอกพิมพ์

ด้วย นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย รหัสประจำตัว 588210520111 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ - ๔๓71-3206 ต่อ 182

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐2/ว ๗๕๘๕

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสารคามพิทยาคม

ด้วย นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย รหัสประจำตัว 588210520111 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ - ๔๓71-3206 ต่อ 182

ที่ ศท ๐๕๔๐.๐2/ว ๗๕๘๕

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองเข้าใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสารคามพิทยาคม

ด้วย นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย รหัสประจำตัว 588210520111 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนิน ไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/11 เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ - 4371-3206 ต่อ 182

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

ปัทมวรรณ ตระการไทย, สุรกานต์ จังหาร และทิพาพร สุจารี. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ. ในการประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2560 “การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้สู่ยุคไทยแลนด์ 4.0” (น.121-123). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวปัทมวรรณ ตระการไทย
วัน เดือน ปี เกิด 15 พฤษภาคม 2533
ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 45 ถนน หน้าเทศบาล ตำบล ขุขันธ์
อำเภอ ตระการพืชผล จังหวัด อุบลราชธานี 34130

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550 ระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

พ.ศ. 2551

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)

สาขาวิชาภาษาอังกฤษและการสื่อสาร

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พ.ศ. 2560

ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม